

Giới thiệu Chánh Tà Lưỡng Đạo

Thể loại: tiên hiệp, kiếm hiệp, dị giới...

Nội dung chính của câu chuyện xoay quanh giới tán tu nhiều điều không may mắn, là một người không có gia đình, mất cha lẫn mẹ, nhưng nhờ vào cơ duyên của bản thân, gã đã bước lên con đường đỉnh đạo. hấn tu luyện chính lẫn tâm công pháp. đánh khắp thiên hạ vô địch thủ.

Cảnh giới tu luyện:

Định khí

Khai Môn

Địa Phủ

Thiên Phủ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trai Cò Đánh nhau, Ngư Ông Đắc Lợi

Chương 1: Trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi.

Tác Giả: Tà Lão Quái

“hay hay lắm đánh nữa đi, đánh chết nhau cũng được!”

Bên trong Trường Thiên sâm lâm, hai thân hình cự thú đang giao chiến rất dữ dội. gần đó, một đôi mắt đăm chiêu như đang suy nghĩ điều gì đó lấp ló bên trong mấy bụi cây quan sát khe thì thầm.

“có hai con huyết hỏa trư này, xem ra mấy ngày sau không cần phải lo thiếu tài nguyên để tu luyện rồi hehehe...” gã bên trong bụi rậm bắt đầu mơ tưởng mắt trợn tráo lên rồi cười thì thầm.

Huyết hỏa trư, nhị cấp sơ giai yêu thú.

Hai cái nanh to bự lấp ló trong miệng tỏ ánh đỏ rực ít nhất giá trị cũng đạt được 15 viên hạ phẩm linh thạch, lớp da thô ráp, bần lại vừa dẻo dai là tài liệu cực kỳ thích hợp để luyện thành giáp da giá trị cũng tầm 10 viên hạ phẩm linh thạch, máu huyết dùng làm tài luyện luyện đan giá trị cũng đạt khoảng 7 viên hạ phẩm linh thạch.

Tổng cộng toàn bộ cả hai con tầm khoảng mười tám viên hạ phẩm linh thạch.

Hai con thú va chạm liên tục, mồm móng bắt đầu xuất huyết, bỗng dị biến xảy ra.

“chuyện quái gì đây, lúc nào không thăng lại thăng lên trung giai ngay trong tình cảnh này...” gã rình rập này giờ bên trong bụi rậm tức giận thì thầm.

Sở dĩ hấn tức giận là bởi nếu hai con này chiến đến sống chết thì hấn sẽ là tên lợi cuối cùng, nhưng ai ngờ rằng trớ trêu thay một con huyết hỏa trư bỗng dưng đột phá lên nhị cấp trung giai, làm đổ vỡ toàn bộ kế hoạch này giờ của hấn.

“làm sao đây?, làm sao đây?...”gã cắn ngón tay tỏ vẻ nuối tiếc, con mắt đảo điên như đang dự tính điều gì đó. Thần sắc bắt đầu co quắp lại.

Như ng chưa kịp tính toán điều gì thì bên chiến tuyến của hai con lợn mập đã bắt đầu đi đến hồi kết.

“ét ét ét...” Tiếng con heo sơ giai bắt đầu kêu lên từng nhíp, rồi lụi tàn hẳn. sau khi làm thịt xong con huyết hỏa trư nhị cấp trung giai bắt đầu có thiên hướng một mối lão đảo nhắc cái chân cả nhắc phía sau rồi đi.

Bỗng:

“vụt vụt...bập bập” hai mũi tên xoáy gió phóng tới ghim thẳng vào móng và cái chân đang cả nhắc bị thương kia của con huyết hỏa trư.

Nó quay người lại nhìn chằm chằm vào bụi rậm của gã bắn chiếc nỏ, trông thập phần hung tợn vun vút lao thẳng tới.

“chết mẹ...độc chưa thấm kịp rồi!” gã thốt lên chửi tục rồi phi như lao ra khỏi bụi rậm.

Giờong như thân hình quá công kênh con đã trư thẳng lại không kịp đánh lao thẳng vào bụi chớp ngay cơ hội gã liền lấp tên bắn thêm mấy phát nữa vào bụi phi con lộn lao tới

“ét ét étét...grzừr, grzừr...”con huyết hỏa trư như nổi khùng lên nhưng sau đó lại thấy tình hình không ổn bèn ba chân bốn cẳng vất lên đầu chạy ra khỏi phạm vi bắn nỏ của gã nhân tộc.

“chạy?...sao độc đến giờ còn chưa thấm vào vậy. ước chừng đến bây giờ thì độc phải phát tán rồi chứ. Chẳng lẽ ta mua phải độc giả?...chết tiệt” gã bức quá hung hãn chửi cả lên rồi phi thân đuổi theo hướng con lộn chết tiệt bỏ đi.

Được một lúc sau gã liền thấy bóng dáng con huyết hỏa trư đang mò mẫm trong tầm mắt

“hừ, xem ra độc đã lan ra rồi...vun vút” gã liền lấp tên vào nòng bắn thẳng tới yết hầu của con đã trư.

Con huyết hỏa trư lặn qua lặn lại tỏ vẻ đau đớn oán hận nhìn gã rồi tắt thở.

Cảm nhận được sự oán hận của con huyết hỏa trư này gã liền đi tới chấp tay như mấy lão tăng thì thầm

“trư ca xin hãy thông cảm cho ta, ta cũng vì miếng cơm manh áo mà thôi. Thật lòng ta cũng buồn lắm, thôi thì nếu anh linh của lão ca trên trời xin hãy tha lỗi cha ta a” nếu ai có ai ở đây nghe hẳn nói chắc cũng học máu mà chết.

Xong xuôi, gã liền nhấc xác con huyết hỏa trư vác lên cổ chạy về lấy xác con còn lại.

Thu gọn sạch sẽ toàn bộ hai xác của con đã trư vào một cái bao lớn. gã vui vẻ huýt sáo rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Lão già vô dụng

Chương 2 Lão già vô dụng

Tác Giả: Tà Lão Quái

Vốn đang định rời đi, bỗng gã dừng lại chột suy nghĩ

“ấy khoan, Huyết Hỏa trư làm gì có tập tính nội chiến hay tranh giành lãnh thổ, chẳng lẽ...là xuất hiện linh dược nào đó thu hút chúng”

.....

1 canh giờ* sau, một gã thiếu niên vai vác một chiếc bao to bự đứng dừng đứng trước cái một khe vực. ở bên dưới tối om, sau không thấy đáy, sương mù lộn vộn quay lại khắp nơi.

(* 1 canh giờ: bằng 2 giờ đồng hồ đó nha)

“khịt khịt khịt khịt.....” gã ta lắc lư cái đầu như người thấy mùi gì đó.

Bỗng hần vui mừng thốt lên:

“Xích viêm thảo” một nhành hoa đỏ rực đang bơ vơ mọc trên vách vực.

Hắn liền vội vàng lấy vòng dây thừng phía sau lưng ra. nhìn trái nhìn phải bèn đem thắt vào cột cổ thụ cách đó vài mét. Sau đó hắn buột đầu còn lại vào thân mình rồi nhảy xuống vực

.....

“sắp được sắp được rồi...không AAAA” sợi dây quá ngắn không đủ tầm làm gã phải vươn mình ra để bắt lấy linh thảo. Nào ngờ vừa nắm lấy được linh thảo thì sợi dây bị cọ sát với vách đá nhiều quá đem đứt mẻ nó mất.

.....

Mấy canh giờ sau, gã thông thả tỉnh lại, đầu có chút đau nhức. Bỗng hắn nhớ lại chuyện trước lúc hắn hôn mê, hắn rùng cả người

Tuy nhiên khi liếc mắt nhìn thấy Xích Viêm thảo đang cầm trong tay thì gã tươi hẳn lên. Gã nghĩ:

“linh thảo đã nằm trong tay... dăm ba cái vết thương này hề hắn gì hehehe”

Tuy gã vốn là người tâm tư thận mật, đầu óc vừa thanh tỉnh, suy nghĩ vô cùng rõ ràng. Nhưng lạ là trước lúc gã hôn mê thui nhìn như có tia sáng gì đó nhập vào người gã thì phải, điều đó làm gã buồn rầu hết sức.

Nghĩ tới đây, gã vội vàng trăm tỉnh tâm thần, tiến vào trong thức hải của mình.

Vừa tiến vào thức hải, hắn liền ngây dại.

Thức hải vốn bình thường bỗng dưng xuất hiện đâu ra một biển nước. khắp nơi bao phủ toàn là nước với nước. Xa xa là bóng của một cây cổ thụ to thật to, cao thật cao. Rễ, gốc cây hiển nhiên chìm toàn bộ dưới nước. nhô lên là một cái thân xù xì, già dặn, tán lá tăn ra bốn bề.

Trước kia thức hải của gã chỉ là một khoảng không, nào có sinh cơ sức sống bao trùm thế kia....

Gã ngẩn người đứng tại chỗ, trở mắt há hòng nhìn cảnh vật trước mắt, xa xa vượt quá phạm vi lý giải và sự hiểu biết của gã.

Gã bất tỉnh chạy tới nơi cầu cái cây cổ thụ kia.

Từ cổ thụ, một lão già tóc bạc, râu bạc, gầy gò, ốm yếu mặc đạo bào xanh non đang ngồi trên chiếc ghế tự lắc lư được tạo từ những tán cây, lão một tay đặt trên đùi, một tay chống cằm, vẻ mặt vô cùng hứng thú, khẽ nhìn gã đang chạy tới.

Đợi lúc tới gần, gã nhìn rõ hình dạng lão bào áo xanh non.

Giương mặt già nua.

Mắt đối mắt, mặt đối mặt, một thời gian gã ngẩn người đứng nguyên tại chỗ, không biết nói gì hơn. Gã vốn cũng chỉ là một tiểu tán tu tới mức nghèo rách đáy, khi nào lại gặp ai tiên phong đạo cốt như thế?

"ta tên Thụ." thanh âm khàn khàn già dặn, hứng thú một cách khó tả nhìn vào gã, rồi hỏi ngược lại: "ngươi tên là gì?"

"Tần Túc." Gã ngây ngốc đáp lời.

Tựa hồ chú ý thấy Tần Túc tỉnh lại, Lão thở dài, cũng không có gì vui, vẫn dùng thanh âm già nua: "xem ra ta cần ở đây một thời gian dài, chẳng qua ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ đáp ứng phải không”

“Ngươi là quỷ à?...sao sao lại...” Tần túc khinh hoảng thét lên.

“quỷ? Đúng là tầm nhìn hạn hẹp....lão phu vốn à thụ yêu đấy nhé, và lại ta cũng không thụ yêu cấp thấp đâu mà là thụ tổ đấy..thụ tổ đấy nha.” lão mỉm cười rồi tỏ vẻ kiêu ngạo ta đây

Rồi lão nói tiếp: “e..hèm vì một vài lí do đặc biệt nên lão phu hiện chỉ là một linh hồn thể mà thôi... ngươi cũng đừng tưởng rằng ta thích cái thức hải nhỏ bé tí tẹo này”

“A ra là lão chỉ là linh hồn thể...vậy thụ Lão có biết phóng pháp thuật không?”

“không” lão dừng dừng trả lời

“thế lão có biết đoạt xá thân thể không vậy”

“nhiều chuyện! biết đoạt xá ta còn vào thức hải ngu ngốc này làm gì”

“à ra...cũng chỉ là lão già vô dụng...bốp..bốp này thì ra về này, này thì kiêu ngạo nè, này thì thụ tổ tiết này..bốp..bốp”

Tần Túc này giờ nhẩn nhẩn sợ lão là cao thủ 1 phương nhưng khi nghe như vậy liền trở mặt đập lão tới tấp

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lương Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mặc cả

Chương 3: Mặc cả

Tác Giả: Tà Lão Quái

“A Ui Ui... đừng đánh... đừng đánh nữa, giữ lão phu lại ngươi chắc chắn sẽ rất có lợi đấy” lão Thụ rên la om sòm.

“hừ! lợi?...nói thử xem có lão lợi được chút gì? Lão biết công pháp hay thuật pháp à nếu có lấy ra làm tiền đặt phòng cũng ổn?” nghĩ đến vậy Tần Túc hớn hờ ra mặt.

“À cái này...thật ra... lão phu chả biết tí gì cả”

“cái gì?... Không biết mà dám nói có lợi...lợi này lợi này..bóp bóp bóp”

“dừng dừng đừng đánh nữa...tuy lão phu không biết công pháp hay thuật pháp nhưng ít gì ta sống cũng gần 3-4 vạn năm nên cũng biết chút ít cách chế phù, luyện khí, luyện đan nè...trong đó lão phu giỏi nhất vẫn là luyện khí đây, thấy ta ghê chưa?”

“Tính lừa bốn công tử nữa à?...thụ yêu mà cũng biết luyện đan luyện khí chế phù” Tần Túc bĩu môi chế giễu.

“hừ lừa nguoi?...chủ nhân mấy vạn năm trước của lão phu đều là những bậc luyện khí luyện đan về phù, trận pháp uy danh bốn phương chấn động đại lục, phải nói là đẳng phong tạo cực chứ chẳng đùa nha...lão theo bọn họ nên cũng biết hơi bị nhiều đấy à!...sao hả thấy ghê chưa”

“biết mấy cái quỷ đó làm! Trong khi vấn đề nan giải ở đây là ta nè – Định khí tầng 6 vẫn chưa biết mùi một bản công pháp nào cả đây”

“ngươi ngu quá!...nhìn rộng rộng ra đi đã tiêu ca của ta ơi...bây giờ ngươi luyện khí, đan về phù, trận pháp rồi đổi ra linh thạch xong cái mua công pháp...đó thấy chưa hả tiêu cả... easy!” lão Thụ chỉ chỉ ngón tay vào hai bên huyệt thái dương rồi nói xéo Tần Túc.

“ừ ah! Lão này hay...ta đây cũng đang rất túng linh thạch a!” Tần Túc nghe lão nói có vẻ có lý bèn sờ sờ cái cằm chột nghĩ

“Được rồi xem như là lão có ích” Tần Túc tro mặt ra cảm thán

“à mà nói đi cũng phải nói lại chúng ta giao điều kiện đi thế này: Thứ nhất, bây giờ lão phu sẽ đưa ngươi một cách luyện chế pháp khí, đan dược, hay phù, trận pháp tùy ngươi chọn nhưng chỉ được một cái này xem như là tiền phòng của ta. Nhưng sau này chúng ta phải giao dịch bình thường”

“Thứ hai, ta cũng sẽ giải đáp cho ngươi về các loại yêu thú, các linh dược tài nguyên lạ mà ngươi không biết.. thế nào hả?” Lão Thụ, nghiêm mặt tỏ vẻ nghiêm túc bàn luận

Lúc đầu nghe lão nói đến sẽ giải đáp toàn bộ những thứ hần không biết làm hần thăm hớn hờ nghĩ: “xem ra lần này lời to...có quyền bách khu toàn thư di động biết nói chuyện còn lo gì nữa? hahaha”

Nhưng khi nghe đến:

“giao dịch bình đẳng? Lão đùa ta à...ngươi đang ở trọ đấy nhé...ở trọ đấy”

“thì sao nếu ngươi không chịu thì làm gì ta, lão phu cứ sống mãi trong này đấy?”

Tần Túc hơi trềng mắt lên nhìn lão Thụ rồi thờ dãi:

“thôi được rồi muốn giao dịch ra sao?”

“cứ mỗi lần ngươi muốn luyện đan hay luyện khí thì ta sẽ chỉ bảo cho luyện và ngươi phải trả cho ta một nửa số linh thạch ngươi đang có” lão Thụ mặt cáo gian gian nói

“một nửa?...không được chỉ được 1 phần năm thôi” Tần Túc cũng tỏ vẻ khó chịu bắt đầu mặc cả

“1 phần 5? Không được phải là 1 nửa” lão cũng cáo cả kếm bèn phản lại

Sau một hồi mặc cả như dân buôn thứ thiệt cuối cùng họ chốt:

“chốt kèo 2 phần 5 thêm ta không chi được nữa đâu” Tần túc hét to vào mặt lão

“thế cũng được 2 phần 5 thì 2 phần 5...con lừa keo kiệt” lão Thụ cuối cùng cũng chấp nhận trước sự cứng rắn của Tần Túc.

Sau khi tìm hiểu mọi chuyện bên trong thức hải cuối cùng Tần Túc cũng chột nghĩ đến vị trí hần đang nằm là nơi quái nào?.

Thế là gã đứng lên phui bụi trên quần áo rồi nhìn bốn phía chung quanh bỗng giật mình hét:

“A lão Thụ chỗ quái nào vậy? ta nhớ là roi xuống khe vực cơ mà!”

“Thì đây là cái khe vực đấy chứ đâu nữa thẳng đù” lão thụ vẫn bình tĩnh trước sự bất ngờ của Tần Túc.

“Ta nhớ..ta nhớ là được cái vự này tối om với lại sương mù bao phủ khắp nơi cơ mà. ở đây làm sao có ánh sáng chiếu xuống vậy” hấn sợ hãi nói

“tương gì?...cái mà ngươi nhìn ở trên chỉ là một ảo trận pháp mà thôi. Với lại nó kèm theo mấy cái trận vân vụ nên mới vậy thôi” lão ôn tồn giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Miếu cổ và dị biến

Chương 4 Miếu cổ và Dị biến

Tác Giả: Tà Lão Quái

“ra là vậy...” Tần Túc gật gù cái đầu tỏ vẻ hiểu

Sau đó hấn liền bắt đầu để ý khung cảnh chung quanh. Thường thì theo gã biết vực chỉ rất nhỏ và hẹp thôi ai ngờ đến đây gã mới nhận ra rằng đôi khi có những cái vực này còn xinh đẹp hơn cả những thứ ngoài kia nữa. đến nỗi gã chột buông lời:

“Lão Thụ ngươi chắc chắc nơi này chỉ là một cái vực thôi chứ hả?” Tần Túc kinh hãi hỏi

“À mấy vạn năm trước nó vốn dĩ là một cái vực nhỏ mà thôi...sau vì thấy không gian quá chật hẹp nên chủ nhân của lão phu đã bắt tay vào khai hoang thành một cái hạp cổ nho nhỏ.... mà chỉ là toàn bộ lớp đất đá hai bên thôi chứ nhưng ngài ấy vẫn còn giữ chừng mấy trượng* khúc ở phía trên khi người roi xuống ấy cho khỏi bị người ta nghi ngờ...mà cũng chính công trình khai hoang này nên mới có mấy ngọn núi nhấp nhô ao vút xung quanh được hình thành từ vách cực đấy a!”

(*1 trượng bằng 2 bộ bằng 3,33 mét□)

Ngừng suy nghĩ một chút lão lại nói tiếp:

“Ngươi có thấy suối chảy từ trên cao xuống đằng kia không?...con suối hình như ta nhớ là men theo mạch nước ngầm của con sông Lại Hà cách đây khoảng mấy ngàn dặm thì phải!”

“chưa hết nhìn thì nhìn thế thôi chứ...thật ra từ chỗ ngươi đang đứng muốn đi lên cũng phải đến mấy ngàn trượng chứ chẳng ít đâu. Ngoài ra trông cái hạp cổ nho nhỏ vậy thôi chứ cũng ngang ngửa với diện tích của một vài tòa thành nhỏ đấy a”

“Mà này tám chuyện đủ rồi đấy...ngươi mau đến tòa miếu chính giữa dòng thác kia đi...” lão tỏ vẻ hối thúc.

“đến đó chỉ?...có gì tốt không vậy hả” Tần Túc nghe lão nói đến tòa miếu còn nguyên vẹn khi trải qua mấy vạn năm mà không hư hại bèn thăm nghĩ:

“mấy vạn năm không đổ vỡ gì hấn phải chữa lại một vài quyền công pháp đỉnh cấp chứ nhi...hahah phen này giàu rồi...thực sự giàu rồi”

May mà lão Thụ không thể nghe hấn nghĩ không thì lão cũng bật ngựa tại chỗ. Tên này quả thật trong đầu chỉ nghĩ đến toàn tiền với bạc

Một lúc sau một Tần Túc đi đến trước cửa của tòa miếu.

"Tuồng Tiêu đường!" Một tấm bảng to lớn bằng gỗ màu đen tuyền treo trước cửa, năm chữ lớn màu vàng chói được viết phía trên như rồng bay phượng múa, sắc bén hết như đao kiếm.

“khệt khệt...khetttt” tiếng cửa mở vang lên.

Điều khiển Tần túc phải suy nghĩ là chẳng biết vị đại năng nào có thể phù pháp hay lện chế ra một tòa miếu mà có thể không bị tổn hại trong mấy vạn năm

Vừa mở cửa vào,một làn khói bụi bắt đầu ào ạt bay vào mặt Tần Túc. Những vật tợ nhện treo lủng lẳng khắp nơi

Nhưng điều quái lại tòa miếu này lại không xây mặt sau mà thay vào đó chủ nhân của hạp cổ này lại điêu khắc một khuôn mặt trông rất già nua lên vách đá với những giọt nước từ dòng thác đi xuyên qua từng ngõ ngách trên khuôn mặt và lại có một khoảng chứa lại trước khuôn mặt đó cho dòng nước tràn ra thành hình quạt đi xuống dưới dưới.

Hiện hữu trước Tần tác và khuôn mặt trên vách đá là một cái lư đồng to tởm. Bên trên cái lư đó có cắm một cây hương cũng thật lớn.

Nhìn thấy Tần tức ngẩn ngơ đứng im tại chỗ lão Thụ giả thanh:

“khục khục...còn chờ gì nữa người mau đến đốt cây hương đó đi nhanh lên”

“Đốt?...Tần Tức liền lấy trong đai lưng ra một tấm hỏa cầu phủ nhất phẩm” định thi triển thì lão thụ bỗng ngăn lại:

“không phải lấy lửa đốt đầu tiểu ca đàn độn của ta ơi!...trích một giọt máu lên đó đi cha.” Lão lại tìm có chữ bói Tần Tức

“làm sao ta biết được...xém nữa mất một tấm phủ” Tần Tức gần gũi với Lão Thụ

Sau đó hắn liền bước tới. Từ trên tay gã xuất hiện một giọt máu trích xuống cây hương bỗng dị biến xảy ra:

Cây hương bỗng chốc cháy cực mạnh, tần càng lúc càng nhanh, nhưng lạ lùng thay giọt máu đi đến đâu là hương tàn đến đó nhưng giọt máu lại không có tan hay thấm đi mất đến cuối cùng giọt máu chìm dần vào lư đồng.

Từ trong lư đồng phát ra âm thanh: “tích tách” biểu hiện cho giọt máu của Tần Tức đã rơi vào một thứ gì đó.

Vào lúc này lại xuất hiện thêm một cái lư đồng nữa khá là nhỏ nhắn chỉ tầm vừa một bàn tay bay lên từ đáy của lư đồng to bự

Vừa bay thì một đoàn sương mù đỏ thắm từ bên trong Lư đồng nhỏ lại vừa phát ra, quay tít lên trên khoảng nửa xích liền biến thành một đóa hỏa diễm rất lớn tụ lại mà không tán nhiều tia thì phun ra như pháo hoa.

Mấy nhịp thời thần sau thì ngọn lửa bên trong lư đồng mới chộp lại tàn dần rồi tắt hẳn.

Trong khi Tần Tức vẫn còn thất thần vì chưa biết chuyện gì đang xảy ra thì bên trên khuôn mặt vách đá hai mắt đã tỏa ánh hòa quang.

Một nhân ảnh hơi mờ ảo hiện ra Trước mắt TẦN TỨC

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cơ duyên nghìn năm khó gặp

Chương 5: Cơ duyên nghìn năm khó gặp

“Chờ năm ngàn năm, rốt cuộc cũng chờ có người tới đây.”

Lại thêm Hư ảnh cũng già nua y chan như lúc lão Thụ xuất hiện trước mắt Tần Tức.

“Lão quái quỷ này ở đâu chui ra vậy?...À này, lão già người đừng vào thức hải của ta nữa nhé...bên trong không chứa nổi đâu...tiền phòng có người đặt rồi”

Tần Tức chỉ vào mặt lão quát rồi giả bộ than thở:

“haahaa ta chính là cốc chủ của cái hạp cốc này và lại người cũng không cần lo nhiều vậy đầu tiểu tử hắc hắc hắc... ta hiện vốn cũng chỉ là một hư ảnh còn sót lại cách đây mấy vạn năm mà thôi”

“hiện tại hư ảnh này đã xuất hiện trước mắt người thì hẳn là ta đã mất rồi” lão buồn buồn than thở

Bỗng từ trong người Tần Tức một hư ảnh nữa bay ra. Hiển nhiên người này không ai khác chính là Lão Thụ

“ò! Là người sao hả?...Tùng Thụ. Xem ra năm đó ta giữ lại một mầm mống cho người sau này lại có thể là một hồi cơ duyên a”

hư ảnh lão già cười hơi vui

“Thật vậy!...nếu không có đại nhân thì hiện tại ta đã chẳng còn lại trên đời này nữa rồi”

“haha thôi chuyện cũng qua rồi thì cho nó qua đi.....À mà tiểu tử ta muốn hỏi xem người có đồng ý làm đệ tử của ta hay không”

lão quay lại nhìn Tần Tức rồi nói.

“tại sao lão không chọn người khác mà lại chọn ta...”

Tần Túc hơi cau mày.

“tất cả đều có nguyên do của nó hết thôi...mấy vạn trước lão phu là nhân vật đỉnh đỉnh đại danh trong giới luyện đan cũng như luyện khí.Hồi ấy, người muốn theo lão phu làm linh đồng hay kí danh cũng vạn vạn, nhưng khổ nỗi lúc đó lão phu tâm cao khí ngạo không thu ai cả nên ngay cả truyền thừa giờ đây cũng tự nhiên mà đứt đoạn”

“thế nhưng may mắn trời cao có mắt dẫn ngay một tên tiểu tử nguoi có hóa hệ linh căn đến đây. Xem như là tạm đủ tiêu chuẩn a” lão vừa nói vừa nhìn vào Tần Túc và cái lư nhỏ lúc này

“cái gì ta là Hóa linh căn...trời ơi ta thật sự là hóa linh căn sao”

Tần Túc khi nghe lão nói đến 2 chữ linh căn thì đã lam cho gã hư muốn nổ tung.

“hừ có gì đáng để cười cơ chứ hóa linh căn bên ngoài cái nơi nhỏ bé này rải rác như cỏ muốn có là muốn có liền”

“nhỏ bé lão nói cái gì? Đây là Thiên lam đại lục đấy”

Tần Túc cũng không kém liền giờ mấy cái hiểu biết cò ỉa ra quát

“hừ hừ đúng là sống trong ao tù tâm cũng tù theo...chuyện Lão Thụ sẽ giải thích cho nguoi lão phu không có nhiều thời gian, cái hư ảnh này cũng sắp không chịu nổi nữa rồi: có hay không trở thành đệ tử của ta”

Thấy quang mang Hư ảnh ngày càng mờ đi lão liền quát

“không. Ai biết lão định làm gì ta cơ chứ”

Tần Túc cũng bĩu môi tỏ vẻ bất cần

“hừ nguoi không chịu vậy thì sống cả đời trong cái hạp cốc nhỏ bé này đi a”

lão quay người lại lắc đầu tỏ vẻ ngao ngán

“cái gì lão tính nhốt ta trong này à?” Tần Túc biến sắc quát

“hazzzi...biết làm sao được nguoi không đồng ý vậy thì ở đây sống rồi sau này đợi thọ nguyên cạn kiệt rồi xuống âm tào bàu bạn với lão phu cũng ổn” lão thờ dãi mặt buồn rầu ngao ngán

“AAAAA...vị lão nhân gia này ngài đừng giận mà ta chấp nhận chấp nhận làm đồ đệ lão được chứ...lão biết đấy nếu vậy ta trong này ngài chết mà ta chết thì truyền hãn sẽ phải đứt đoạn a nên ta phải sống nha” Tần Túc mặt gầy bắt đầu đổi giọng ngọt như mía lùi thuyết phục lão già

“hừ hư mặt nguoi giầy chẳng kém nhi□.. mà thôi lão phu không trách nguoi...nguoi nhắm mắt lại đi”

lão quay lại chuyển sang khuôn mặt tươi cười rạng rỡ bởi lão biết cú lừa của lão đã thành công

Tần Túc cũng vâng vâng dạ dạ rồi nhắm mắt lại. lão già giang tay lên điểm một quả cầu ánh sáng vào trong mi tâm Tần Túc. Chợt một luồng kinh văn lớn và giọng nói của lão già truyền vào tâm trí Tần Túc:

“tiểu tử nhớ cho kĩ người đời gọi ta là Tiêu Tinh Tử. Hôm nay may mắn cho nguoi, lão phu có một bộ công pháp tên là “Khổng Hòa kinh”sau này lão thụ sẽ tự động chọn thời điểm thích hợp truyền cho nguoi và một địa đồ có dị hỏa tên là “Diêm la Sát hỏa” do lão phu từng để lại mong rằng sau này nguoi sẽ tìm thấy nó”

Chấm dứt câu nói xong một luồng kinh văn ào ạt chảy vào tâm trí của Tần Túc

Cũng vào thời điểm này, bên trong Thức hải một tia dị hỏa màu xanh của cây bồ đề chói từ đâu bay vào lơ lửng trên không trung tỏa sức nóng khủng khiếp nhưng dưới sự áp chế của các tầng cấm chế của hư ảnh lão già nó đã giảm đi uy lực rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Truyền thừa

Chương 6: Truyền Thừa

Tác Giả: Tà Lão Quái

.....

Trông thấy Tần Túc còn đang đắm chìm trong truyền thừa của đại nhân, lão Thụ kể bên liền gọi:

“e- hèm... còn không mau xuống bái kiến sư phụ của ngươi đi. Hư ảnh của đại nhân sắp chịu không nổi nữa rồi kia”

Từ trong mộng chợt tỉnh dậy Tần Túc ngay lập tức xuống:

“hài nhi bái kiến sư phụ”

“haha... tốt, tốt ta mặc dầu không xem trọng hình thức cho lắm nhưng như vậy cũng là mẫn nguyện lắm rồi. ngươi đã là đệ tử của lão phu vậy thì ta cũng không ki bo quá nhỉ” lão liền phát tay cái lư đỉnh nhỏ lúc nãy tỏ ra hóa hòa diễm bổng ngự khí bay lên trước mặt Tần Túc

“cái này là ‘Huyết Nhập Lư’ ngày trước lão phu luyện ra ít gì cũng là Huyền cấp Bảo khí đỉnh giai đấy, nhưng nó lại không có tính công kích mà như lúc nãy khi đưa giọt máu vào để nhận ra linh căn thôi. Tuy nhiên dùng nó để luyện đan hay luyện khí cũng rất tốt.”

“và lại nếu ngày sau ngươi có ý lập thế lực thì cái này sẽ hỗ trợ cho ngươi tìm ra nhân thủ rất hiệu quả a.... Ài xem tý nữa quên khuyên mãi cho ngươi thêm cái này” Từ trên đầu của tượng đá một tấm kim bài tấm bàn tay bay xuống

“Đây là ‘Kim Cốc Bài’ nó sẽ hỗ trợ ngươi trong việc điều khiển trận pháp ở trong hạp cốc này đấy!”

“đa tạ sư tôn đồ nhi sẽ cố hết sức để không phụ lòng sư tôn”

Tần Túc vui mừng cảm khur khur cái đỉnh nhỏ và tấm kim bài trong tay như sợ bị lão lấy lại.

Hư ảnh tàn dần rồi biến mất một.

Để lại một khoảng không trống vắng, chỉ còn lại tiếng dòng nước chảy “ào ào” hư ảnh Lão Thụ cũng tan mất từ lúc nào.

Bên trong thức hải Lão Thụ mặt mày bí xị, buồn thứ nhất là Đại nhân đã không ờn tại thế nữa. buồn thứ hai, là ngọn lửa truyền thừa của đại nhân cho vào trong thức hải của Tần Túc chiếm đi hơn nửa diện tích thức hải của Lão Thụ.

Ở bên ngoài, Tần Túc bồi hồi đôi hút rồi cũng lác đầu đứng quỳ vái khuôn mặt trên vách đá 3 lần:

“chỉ là lão nhân gia đi thôi mà sao lòng ta lại trĩu nặng đến vậy.... thôi thì đạo làm trò, ta giúp lão nhân gia sửa sang lại nơi này cũng tốt”

Dường như chỉ tiếp xúc với hư ảnh lão già thôi mà Tần Túc đã cảm giác rất thân thiết.

Sở dĩ hần như vậy là bởi từ nhỏ hần đã mất cha mẹ từ lâu, tự mình bản thân bưng chãi khắp nơi để kiếm sống nên khi thấy những từ ngữ cũng như sự lo lắng của hư ảnh lão già đối với hần rất ấm áp. Một sự ấm áp lạ lùng nhưng rồi cũng thoáng chợt tắt.

Một canh giờ sau, Tần Túc đã lau dọn sạch sẽ cái miếu thì quyết định sẽ rời đi, dẫu sao dù gặp rất nhiều cơ duyên trong chuyến đi săn lần này nhưng thực lực mới là chân chính.

Đi ra khỏi cửa ngoảnh mặt lại nhìn một chút rồi hần khề khấp đại môn của miếu lại rồi một hơn đi xuống vai vác theo cái túi chứa hai con Huyết Hỏa Trư và Xích Viêm thảo.

Bỗng hần chợt nhận ra bản thân mình còn chưa biết cách rời khỏi đây.

Mặc dù hần đã nghĩ đến việc dùng đến Kim Cốc Bài để vô hiệu hóa đám trận pháp trên cao kia nhưng nghĩ lại cái hạp cốc này cao đến những mấy ngàn trượng hần liền tối tăm mặt mày.

“lão Thụ! Bây giờ làm sao thoát khỏi nơi này đây” bí quá rồi Tần Túc đành mặt giầy truyền âm vào cầu xin Lão Thụ chỉ điểm cách rời khỏi đây

“hừ... bây giờ mới biết tầm quan trọng của ta chứ gì?.....ngươi có thấy cái hốc đá nhô ra phía dưới kia không chỗ đó theo lão Phu nhớ không lầm thì là một cái “Truyền Tống Trận” thì phải”

Nghe lão Thụ nói thế, Tần Túc liền xách cái túi lên chạy một mạch tới đó.

.....

“Cái trận pháp này hà lão Thụ” Tần Túc chỉ chỉ vào cái hình vẽ vòng tròn với rất nhiều kí tự bên trên vách đá truyền âm cho lão

“ờ.... đúng rồi đấy. lấy 5 viên hạ phẩm linh thạch ra lắp vào 5 cái lỗ phía trên đầu hốc đá đi cho nó hấp thu linh khí khởi động” lão Thụ tận tình chỉ bảo

bởi cũng lâu lắm rồi lão chưa được hít thở không khí bên ngoài.

Nghe vậy Tần Túc lập tức lấy từ ngực ra mấy viên hạ phẩm linh thạch lấp vào.

Bỗng cái trận pháp sáng lên, tức thì Tần Túc bước vào trong đó.

Bên trong Thước hải Lão Thụ vẫn còn lưu luyện Hạp cốc rồi cũng lác đầu than:

“mấy vạn năm qua đi rồi, Linh khí xem ra loãng đi nhất nhiều rồi a”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: La Tụ quây

Chương 7: La Tụ quây

Tác Giả: Tà Lão Quái

Ít lâu sau tại bên trong một căn phòng cũ kỹ, một hòa quang bỗng sáng lên. Một nhân ảnh bước từ đó đi ra:

“hahah ta thoát rồi thoát rồi lão Thụ. ...ta cứ tưởng sẽ chết non trong đó cơ chứ hahaha” Đang trong lúc tâm tình hân đang vui thì hân bỗng chợt nhớ đến:

“chỗ này là chỗ quái nào mà sao lại hôi thối đến thế nhỉ?”

Tìm hiểu một lúc lâu sau hân mới biết hóa ra nơi mà hân vừa Truyền Tống đến là một cái nhà kho phía sau của tiệm Bách Lý Hiên:

Bách Lý Hiên là một tiệm nhỏ trong một con hẻm ở phía Tây Đẳng Sơn Thành chuyên dùng để cho khách quan vào thuê phòng và dùng một vài điểm tâm. Nói trắng ra thì Hiên này rất ít người lui tới mà nếu có tới cũng chỉ vài tán tu cấp thấp là cùng.

Suy nghĩ một lát, hân quyết định thuê căn nhà kho phía sau của Bách Lý Hiên:

“chấp sự, cho ta thuê một căn nhà kho phía sau”

“nhà kho?...À căn phía sau đấy hả?...chỗ đó mấy năm nay chưa lau dọn gì đâu nên người muốn thuê 1 tháng thì đưa đây nửa viên hạ phẩm linh thạch và tự dọn phòng lấy đi”

Một hán tử mập lùn bất ghe đứng lên tỏ vẻ không mấy vui vẻ hỏi hột nói

“được đây là 2 viên hạ phẩm linh thạch cho 4 tháng” quả thật gã cũng rất bức mình trước sự tiếp đón của lão chấp sự này nhưng rồi thôi.

Đặt phòng xong Tần Túc rời Bách lý hiên mang theo túi chứa hai con Huyết hỏa trư rồi đi

.....

Bên trong Đẳng Sơn thành có tất cả 3 nơi dành cho tu sĩ giao dịch: khu tự do giao dịch ở cửa nam, thị trường tập thị cao cấp ở cửa đông, và phường đen ở cửa bắc.

Trong đó khu tự do giao dịch là nơi dành cho một lượng lớn rất nhiều tán tu cũng như những gian hàng hóa bất định. ở đây cũng thuộc diện không bị ai quản hạt nên rất được nhiều tu sĩ ghé đến săn đồ lạ. Tuy nhiên trở ngại lớn nhất vẫn là chất lượng khá kém.

Thị trường tập thị cao cấp là nơi do rất nhiều các cửa tiệm hợp thành, tiêu biểu có Tụ Bảo lâu, Linh Dược các và Luyện khí hiên chính là ba ông lớn đồ sộ nhất khu này. Linh dược các chủ yếu là đan và linh dược, Luyện Khí hiên là nơi buôn bán linh khí linh phù,... còn tụ bảo lâu thì tập trung toàn bộ cả đan linh dược, pháp khí, phù,...

Cuối cùng chính là phường đen thì là nơi tụ tập những cuộc giao dịch ngầm, như buôn bán nô lệ, yêu thú, các tổ chức chuyên ám sát,....

“hoàng hoa điểm chuyên mua viêm hổ cốt, giá 5 viên linh thạch hạ phẩm. . pháp khí vừa luyện đảm bảo mạnh mẽ đây mại dô mại dô. ...hỏa cầu phù số lượng hiếm mua mau không hết đây. ...”

.....

Khắp nơi trong khu tự do giao dịch này treo đầy biển báo nào là thu mua, chuyên bán,...balabala các thứ rất phù hợp với mọi loại tán tu cấp thấp.

Nổi bật trong đám người qua lại nhất chính là một gã thiếu niên chừng 15-16 tuổi đang vác trên vai một cái bao thật bự đi vào một cái tiệm nhỏ: La Tự Quầy:

“À, Tàn Túc người đi đâu mà vác theo cái thứ” vừa vào cửa tiệm, một lão giả mặc áo màu tro có khuôn mặt hiền hòa, miệng nhàn nhạt cười vừa ngẩng đầu nghênh đón

“rầm!... Vào đây còn làm gì nữa đây hả Bao Túc chương quầy?” gã thiếu niên đặt cái bao vác trên người xuống, vội vàng lau mồ hôi trên trán nói:

“tính giúp ta thử chỗ này luôn” gã vừa nói vừa chỉ vào cái túi lớn.

(Gã này hiển nhiên là tên vừa chụp được hai con Huyết Hỏa trư rồi.)

“ò! Huyết Hỏa trư.... những hai con luôn cơ đấy” vị chương quầy tỏ vẻ ngạc nhiên lấy cả hai con ra khỏi bao.

“khoan đã! Một con đã tiến giai trung kỳ rồi”

“cũng mới vừa tiến giai thôi. Có gì mà phải ngạc nhiên” Chu Dã vừa cười vừa tỏ vẻ ta đây.

“hừm... đừng làm cái kiểu ấy với ta. Tàn tiểu ca à, mấy năm nay ta còn chẳng biết tính người a” Bao chương quầy vừa tính vừa liếc Chu Dã vừa trêu.

“hahaha... đùa thôi! đùa thôi!” gã cười cười phẩy phẩy cái tay

“để ta xem thử nào tất cả có hai con.... ừm bốn cái nanh to 35 viên hạ phẩm linh thạch, hai lớp da 25 viên hạ phẩm linh thạch, máu huyết giá trị 19 viên hạ phẩm linh thạch” vị chương quầy vừa nhắm nhắm lí nhí trong miệng vừa tính:

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tu Di Tú

Chương 8: Tu Di Tú

Tác giả: Tà Lão Quái

“được rồi tất cả 79 viên hạ phẩm linh thạch. Và lại một con Huyết Hỏa trư nhị giai trung kỳ mỗi thứ ta đã thêm vào 5 viên rồi đó”

“haha... tốt quá! Đa tạ chương quầy. À xem tí nữa quên! quán lão có bán linh phù hay linh khí gì không?” vừa đa tạ chương quầy Tàn Túc vừa hỏi mua mấy thứ.

“ngươi tính đi sẵn tiếp đây à. Linh phù thì ta có vài loại: hỏa cầu phù, băng bích phù, độn tốc phù hay thiết thuẫn phù cũng chỉ có nhất phẩm mà thôi, và lại cũng tốn những 7 viên hạ phẩm linh thạch một lá đấy” Bao chương quầy tỏ vẻ ngạc nhiên khi gã muốn đi sẵn yêu thú nữa.

Nghe Bao chương quầy nói thế, Tàn Túc bắt đầu trầm ngâm suy nghĩ.

Thấy Tàn Túc như vậy lão chương quầy liền khuyên:

“ta thấy ngươi nên đem số linh thạch này về tu luyện trước đi cái đã. Dầu gì với tu vi Định Khí đệ ngũ tầng của ngươi cũng chẳng cao lắm đâu a”

Suy nghĩ một lát sau hắn mới mở miệng than:

“Thôi vậy chứ biết sao giờ! trước mắt cứ tăng trưởng tu vi cái đã cũng được”

Nói xong Tàn Túc cầm túi linh thạch lên rồi chào Bao chương quầy bước đi. Bỗng:

“chu tiểu tử... khoan khoan cái đã cho ngươi cái này này” vị chương quầy vừa kêu vừa nắm cái túi gì đó sang cho Tàn Túc

“cái gì vậy hả lão già?” Tàn Túc chau mày hỏi

“coi như là quà khuyến mãi cho ngươi.... về xem rồi biết... với lại, ngày sau có đồ gì tốt thì nhớ đến cái quán tồi tàn này là được rồi hehehe”

“hừ! ta với lão quen nhau cũng gần 5 năm rồi, nếu có chuyện tốt không tìm lão thì tìm ai đây hả?” Tàn Túc gắt nói

“hahaha....” thế là cả hai người một già một trẻ cùng cười to

Ra khỏi quán, Tần Túc cứ cầm cái túi Bao Túc lão chường quầy xăm xoi qua lại mấy hồi

Thấy Tần Túc loay hoay mãi cũng chẳng nhận ra cái túi là cái gì thì Lão Thụ bên trong thức hải nhếch môi châm biếm:

“đồ ngu! Cái đó là Tu Di Túi đó tiểu ca”

“hà.....là bảo khí: Tu Di Túi dùng để chứa đồ vật trong không gian như truyền thuyết sao” nghe lão Thụ nói làm Tần Túc hết hồn truyền âm lại

“trời ạ! Chỉ một cái Tu Di Túi nhỏ nhỏ thôi mà người cứ làm như gặp báu vật vô giá không bằng...sao ta lại gặp phải một tên vừa què và ngu như người cơ chứ” lão Thụ nhìn thấy Tần Túc như vậy cũng rên than trời than đất không thôi.

“hừ! lão làm sao mà biết được cảm giác của những gã tán tu như.....ui bên kia làm gì là đông ngẹt thế nhỉ”

Đang định phản bác lại lão Thụ thì một bên nhìn thấy mọi người đang tụ tập lại một chỗ gã cũng tò mò bèn cũng chạy lại xem thử.

“bọn chúng đang làm gì vậy hả?... xú tiểu tử” bên trong thức hải Lão Thụ cũng ham vui bèn xông ra hỏi.

“Đề ta chen vào xem sao cái đã!..chỗ này người đông quá!”

Vài khắc sau, cuối cùng người ta cũng giảm đi bớt thì gã mới có cơ hội chen một chân vào:

“A! Lý Định người cái gì vậy hả?” gã vừa chen vào thì liền thấy một thanh niên mặc hoa phục cầm quạt giấy phe phẩy khó khăn hỏi

“À! Tần Túc đấy à!.....người mua điện tịch không chỗ của ta đi có nhiều điện tịch lắm này?”

Thanh niên hoa bào thấy Tần Túc chen vào cũng khá ngạc nhiên nhưng chộp rồi tắt bèn giới thiệu hần mua điện tịch nữa chứ.

“người làm cái quái gì vậy! đồng cuốn điện tịch này là toàn bộ tâm huyết của gia gia người cơ mà” Tần Túc nhúm mày cảm thấy có chút khó chịu

Định lý là con cháu của định gia một gia tộc mấy chục năm trước nghe đâu cũng là thế lực nhị lưu trong Đăng Sơn Thành.

Nhưng mấy chục năm nay khi gia gia- người có thực lực mạnh nhất gia tộc của hần tọa hóa mà chết thì Định gia cũng bắt đầu suy thoái theo. Lại sinh ra phải một đứa con, cháu chuyen gia ăn chơi đản đúm như Định lý thì coi như tổ nghiệp đã đi tong rồi

“hoi đâu mà quan tâm mấy lão già đã xuống mồ đó làm gì!.....và lại hiện ta đang thiếu tiền để dùng nên.....A□ vị đại ca này thật tinh mắt cuốn đó giá 25 viên hạ phẩm linh thạch” tên mặc hoa bào đang định thanh minh với Tần Túc thì bị khách mua chen vào

“Tần Túc người hoi đâu mà phải quan tâm đến mấy loại phá sản này cơ chứ. Mau lên chọn cuốn phía bên trái hàng thứ 7 với tờ giấy bị cháy xém hàng thứ 3 đi không kẻo kẻ khác lấy mất” Một bên Lão Thụ cũng đôn thúc gã mua để kéo mất hàng

Nghe lão Thụ hối thúc như vậy cũng làm cho Tần Túc giật mình liền cũng nhào tới ôm ngay cuốn mà lão Thụ nói.

Chờ một chốc tần túc liền giơ cuốn vừa mới lấy lên chia vào tên mặc áo hoa bào:

“Lý Định ta lấy cuốn này với tờ này” Tần Túc giơ cuốn điện tịch với tờ giấy bị cháy xem lên

“người thật sự muốn lấy hai thứ này thật à...trông nó như bị tàn phá rồi thì phải” Tên mặc áo hoa phục lên tiếng can ngăn

“thế người khuyên mãi cho ta tờ giấy bị cháy này đi” Nghe gã nói thế Tần Túc liền sáng mắt gạt tờ giấy lại

“không được ta đã giảm một nửa giá cho huynh đệ rồi....hay người mua thêm hai cuốn nữa đi ta tặng tờ đó cho người” nam tử hoa bào ngập ngừng nhìn Tần Túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tiêu Dao Kiếm Quyết

Chương 9: Tiêu Dao Kiếm Quyết

Tác Giả: Tà Lão Quái.

“hắn bảo phải mua thêm vài cuốn nữa rồi mới khuyến mãi được.....hay Lão xem thử trong đám này có cuốn nào tốt tốt không ta lượm luôn” bị đặt ngay vào tình huống khó xử Tần Túc liền quay sang hỏi Lão Thụ.

“ừm.....để ta xem...lấy thêm cuốn “Liệt Hỏa quyền” với “Phá Ngọc quyền” phía bên phải bên dưới đồng sách cũ nát kia đi” Lão Thụ trầm ngâm lên tiếng.

Dường như biết Lão cáo già bên trong thức hải chọn chắc chắn chỉ có thể là đồ tốt nên Tần Túc nghe xong liền bèn như dao cạo lật tung cả chồng sách cũ nát lên rút ra hai cuốn sách kề nhau nằm cuối cùng.

“Địch Lý huynh đệ...ta đành lấy thêm cuốn này”

“Lại là hai cuốn cũ nát nữa...ngươi nghèo đến thế cơ à.....mà thôi ta hiểu mà! 3 cuốn lý ra phải 60 viên linh thạch nhưng ta với ngươi xem như cũng quen cũng biết nên thôi vậy ta chỉ lấy ngươi 40 viên linh thạch còn tờ giấy cháy kia coi như là bố thí cho ngươi đi” Nam tử hoa báo thấy Tần Túc như vậy cũng thờ dãi hẳn nghĩ có lẽ Tần Túc cũng như hắn đều nghèo cạn đáy

Trả linh Thạch xong Tần Túc đem 3 cuốn điển tịch với tờ giấy bị cháy bỏ vào Tu Di túi. Rồi ung dung rời đi.

Về đến Bách Lý Hiên thì Tần Túc liền bắt tay vào dọn dẹp ngay lập tức. quả thật tính gã cũng chẳng thích ở bẩn:

“nhìn cái phòng bẩn thỉu này là muốn.....ợc rồi”

.....

Chừng một canh giờ sau, khi mà tất cả mọi thứ đâu đã vào đấy rồi.

Tần Túc mới bắt đầu lấy ra 3 cuốn điển tịch cũ nát với 1 tờ giấy đã bị cháy xén ra:

“lão Thụ lúc sáng ngươi bảo ta ngoài mua hai cuốn “Liệt Hỏa quyền” với “Phá Ngọc quyền” ra còn quyển điển tịch không tên không họ với cái tờ giấy bị cháy xem này có lợi ích gì vậy”

“cái đó?...ta chỉ thấy xung quanh cuốn đó có một tầng linh khí tỏ ra nhàn nhạt thôi chứ làm sao lão phu biết?...ngươi cứ lật thử vài trang đầu thử xem”

Nghe lời Lão Thụ, Tần Túc cũng liền lật thử mấy trang:

“cái chó gì đây? Trang đầu không có chữ gì thì không nói, sao cả cuốn cũng chẳng thấy một chữ hay hình nào hết vậy?...khôn nạn! ta bị lừa rồi.là do ngươi hết dấy lão ăn bám”

Sau khi lật hết cả cuốn điển tịch không tên này thì Tần Túc cũng chẳng thấy một chữ nào hết, giận quá gã truyền âm vào thức hải mắng té tát lão Thụ

“ơ! Cái tên ngu này....Linh giai công pháp thì cần phải truyền linh khí vào thì nó mới hiện lên chứ...ngươi chưa từng luyện bản Linh giai công pháp nào hết à” chưa kịp nói xong thì đã mắng té tát lão phu cũng không hiền truyền âm chửi lại Tần Túc.

“ui! Thế hả..... trước đây, ta kiếm có được bao nhiêu linh thạch đâu mà mua công pháp đến biết với chẳng biết cơ chứ hi hi” gã gãi đầu cười khổ một câu.

Sau đó Tần Túc rút linh lực bỗng chốc cuốn điển tịch không tên bay lên rồi hòa tan vào không trung từ dòng từ dòng văn tự bắt đầu hiện ra. Rồi ào ạt xuyên vào đầu gã.

Chỉ trong vài khắc sau toàn bộ quá trình cuối cùng cũng kết thúc, cuốn điển tịch cũng dừng dừng tan biến đi mất vào không khí

Trên khuôn mặt Tần Túc lúc này không biết lúc nào hiện lên một nụ cười rất khoái chí.

Tiếp gã liền cảm tờ giấy bị cháy xem lên luôn rồi tờ giấy đó cũng lần lượt tiêu thất vào không trung.

Lão Thụ một bên thấy thế cũng tò mò quá mức tuôn ra một đồng hỏi:

“sao,sao rồi? công pháp gì thế? Cấp bậc ra sao?...?”

“từ từ đã để ta thử cái đã nào!.....theo như những dòng văn này thì cuốn điển tịch này tên “Tiêu Dao Kiếm Quyết”

Là Hoàng cấp sơ giai Kiếm quyết.

Có toàn bộ 1029 văn tự,

Hệ nào cũng có thể tu luyện công pháp này luôn

Được chia làm 7 Thức. là bản vừa kiếm quyết vừa là bộ pháp

Ba thức đầu Định khí kỳ thì chỉ có đệ tử dưới Ngũ Tầng đã có thể tu luyện, ba thức giữa và một thức cuối chỉ có tu sĩ lần lượt dưới Thất tầng và Bát tầng mới được luyện tiếp.

Còn tờ giấy cháy kia ghi một bản công pháp tên là Tinh Thần Công.

Là nhân cấp đỉnh giai công pháp

Gồm 937 văn tự và chỉ có Tinh Thần Hệ mới có thể tu luyện

Chia làm Tứ trọng cảnh giới.

Mỗi trọng thì lượng tinh thần lực sẽ tinh thuần và tồn tại sinh ra nhiều linh lực hơn trong cơ thể. Luyện tới tầng 4 thì lượng linh lực tồn tại và sinh ra tăng thêm 4 thành” Tần Túc cực kì hưng phấn vui mừng đáp.

“Ồ! chỉ là Hoàng cấp trung giai kiếm quyết thôi à... vậy trước mắt ngươi cứ chú tu cái “Tiêu Dao Kiếm Quyết” này đi cũng được, đợi luyện xong rồi sau này hẵng đổi công pháp khác còn Tinh Thần Công thì ngươi không hợp nên không luyện chỉ cho mắc công.”

“sao phải đổi?...ta thấy tốt mà”

“Trên Hoàng cấp thì còn nhiều loại nữa, nếu sau này có tìm được cuốn nào tốt hơn thì đổi cũng được. còn nếu ngươi là kỳ tài kiếm đạo thì có thể biến ảo, sáng tạo chiêu thức mới hơn cho bản “Tiêu Dao kiếm quyết” này biết đâu nó thắng phẩm không chừng”

Đang định nói gì đó thì hần chột nhớ đến:

“cơ mà trên Hoàng cấp công pháp là gì vậy?.....”

“cái gì? Ta có nghe lầm không...ngươi thật sự công pháp chia làm bao nhiêu cấp bậc à” lão Thụ ngăn cả người.

“Ồ chưa nghe bao giờ cả” Tần Túc gạt đầu lia lịa.

“Ài cũng đúng.....Sợ đi khắp cả Diên Quốc nhỏ bé này xem thử cũng có được bao nhiêu cuốn công pháp cấp cao đây a!” Lão Thụ tấm tắc than

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tu Tiên Giới (thượng)

Chương 10: Tu Tiên Giới (thượng)

Tác Giả: Tà Lão Quái

“Thôi được rồi, xem như hôm nay Lão Phu làm người tốt một lần đi vậy. Ngươi lo mà lắng nghe cho kĩ:

Đầu tiên là nói về cấp bậc tu luyện. Bọn tu sĩ các ngươi chia làm khá nhiều cảnh giới:

Định khí kỳ: (gồm 10 tầng) Đây là Tầng thấp nhất và cũng là thành phần đông, to lớn nhất trong tu tiên giới. Tuổi thọ tầm 120 – 150.

Tiếp theo là Khai Môn kỳ: (sơ – trung – hậu – viên mãn) chỉ khi chạm tới cấp bậc này thì mới coi là chạm tới cánh cửa đại môn tu tiên chân chính. là giai đoạn vô cùng quan trọng để xây dựng căn cơ và dấu hiệu là việc Luyện Linh hóa môn, ngự khí chân không, hay bằng phi kiếm. ... tuổi thọ khoảng 200

Trên nữa là Địa Phủ cảnh tu sĩ: (sơ – trung – hậu – viên mãn) đến Địa Phủ cảnh thì ngươi mới chân chính được xem là người tu tiên. Dấu hiệu là bên trong mi tâm của ngươi sẽ khai mở một tòa động phủ nhỏ. Tuổi thọ tầm cỡ 500.

Cao hơn nữa là Thiên Phủ cảnh tu sĩ: (sơ – trung – hậu – viên mãn) Vào đến cấp bậc này thì ngươi mới coi như là chạm tới Trường sinh bất lão. Dấu hiệu chính tòa động phủ ở cảnh giới Địa Phủ sẽ bành trướng lớn hơn. Tuổi thọ chừng 2000 tuổi.

Tiếp đến là các tu sĩ Hư Không cảnh: (sơ – trung – hậu – viên mãn) là những tu sĩ đã đột phá Nguyên Anh kỳ và dấu hiệu là họ có thể bắt đầu tham ngộ về không gian chi lực Thọ nguyên tầm 5000.

Sinh Từ cảnh: (sơ – trung – hậu – viên mãn) là những tồn tại cấp cao bình thường rất ít xuất hiện, chỉ khi có chiến đấu hay bảo tàng có thể làm họ hứng thú thì họ mới xuất đầu lộ diện. dấu hiệu là những tu sĩ này có thể bắt đầu tìm hiểu về quy tắc thiên địa và có thể tự lập một không gian riêng biệt cho bản thân. Thọ nguyên tầm 7000

Và cuối cùng tồn tại sánh ngang với thần linh đó là tu sĩ Độ Kiếp cảnh: Là những tồn tại bất diệt. dấu hiệu là khi họ tu đến viên mãn có thể bắt đầu độ kiếp gồm có 91 lỗi kiếp nếu sống sót thì có thể phi thăng lên Tiên giới trong truyền thuyết còn nếu không đỡ nổi thì sẽ hồn phi phách tán. Thọ nguyên là 1 vạn năm.

Còn nhiều cảnh giới phía sau nữa. Nhưng thôi sai nay lão phu sẽ nói cho người.

Thứ hai, Linh Căn và Huyết Mạch và Thể Chất: đây là 3 loại điều kiện để người có thể tu tiên:

Trước hết là về Linh căn: được chia làm các loại hệ: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Băng, Lôi, Phong, Âm, Sa, Độc, vân vân, tinh thần...

Đơn cử như người là có: Hóa hệ Linh căn

Bên cạnh đó ngoài linh căn ra thì còn có các loại Huyết Mạch hay chúng ta thường gọi là Huyết Mạch Giả ví dụ như: Mộc Hóa Huyết mạch, Diệu Âm Huyết Mạch, Thiết Hài Huyết Mạch, Thạch Hóa Huyết mạch, Tinh Thần Huyết Mạch,....

Ngoài ra còn có các loại thể chất như: Hậu Thổ Chi Thể, Lao cốt chi thể, Phong băng chi thể, Vân Vũ chi thể (loại thể chất có hệ thổ và thủy).....

Thật ra thì vào thời đại của Lão Phu Tu sĩ có Nguyên Linh căn đều toàn là phạm nhân cả. Đa số họ chỉ dựa vào một bí thuật cổ để tự mình tạo hình thành linh căn để được try cầu con đường Trường sinh bất tử.

Tuy nhiên, nếu linh căn bình thường có tốc độ hấp thu linh khí 100% thì nguyên linh căn tu sĩ chỉ có thể hấp thu được 80%.

Tiếp đến là chúng ta nói về chức nghiệp:

Trong giới tu tiên, linh thạch có thể giúp tu sĩ hấp thụ linh khí vì thế nên nó cũng được lấy làm giá trị để lưu thông, trao đổi.

Linh thạch được chia làm: hạ phẩm linh thạch, trung phẩm linh thạch, thượng phẩm linh thạch và hơn thế nữa là cực phẩm linh thạch.

Tỉ lệ đổi như sau:

1 viên trung phẩm = 100 viên hạ phẩm

1 viên thượng phẩm = 500 viên trung phẩm và = 1000 viên hạ phẩm.

Còn về cực phẩm linh thạch thì lão Phu chưa thấy ai ngu đến mức lấy ra đem đi đổi cả.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lương Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tu Tiên Giới (hạ)

Chương 11: Tu Tiên Giới (hạ)

Tác Giả: Tà Lão Quái

Và hiển nhiên, để tăng tốc độ tu luyện thì cần nhiều linh thạch mà muốn có linh thạch thì phải mưu sinh thôi:

Trong đó giàu có nhất đó là Đan Dược Sư chuyên luyện chế đan dược phục vụ nhu cầu tiêu dùng của các loại tu sĩ.

Nhưng nói đến tầm quan trọng thì phải nói tới Luyện Khí Sư là những người chuyên chế tạo Linh khí* trong đó Linh khí gồm có 5 cấp mỗi cấp và lấy phù văn khắc trên linh khí để phân làm (hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm):

(bảo khí ở đây và vũ khí như kiếm, đao, thương...chứ không phải là Linh khí – linh lực □)

Nhân cấp Bảo khí: (1 phù văn là hạ, 5 phù văn là trung, 10 phù văn là thượng, 15 phù văn là cực)

Hoàng cấp Bảo khí (20 phù văn là hạ, 25 phù văn là trung, 30 phù văn là thượng, 35 phù văn là cực)

Huyền cấp Bảo khí (40 phù văn là hạ, 45 phù văn là trung, 50 phù văn là thượng, 55 phù văn là cực)

Địa cấp Bảo khí (600 phù văn là hạ, 70 phù văn là trung, 80 phù văn là thượng, 95 phù văn là cực)

Thiên cấp bảo khí(100 phù văn là hạ,120 phù văn là trung, 130 phù văn là thượng,150 phù văn là cực)

Ngoài ra còn có một vài chức nghiệp khác như:

Ngự thú sư chuyên buôn bán và lừa lọc yêu thú để đem bán hay trao đổi, làm tọa kỵ hoặc chiến thú

Trận pháp sư là những tu sĩ mà chuyên nghiên cứu các loại pháp trận và phương thức chiến đấu cũng dùng luôn trận pháp

Phù sư chuyên vẽ bùa và dùng bùa làm vũ khí luôn

Linh Thực Phu chuyên gia chăm bón linh dược, các loại thực vật để cung cấp tài nguyên cho các Đan dược sư. Và Linh Thực Phu cũng là thành phần không thể thiếu trong các tông môn.

Và về phần các tông môn bang phái:

Môn phái, bang, thế gia cỡ nhỏ: thì thường có sức tấn công cao nhất là Địa Phủ.

Có khi một số bang, thế gia chỉ có Khai Môn cảnh là sức tấn công cao nhất.

Môn phái, bang, thế gia cỡ trung thì thường có các cao thủ Thiên Phủ cảnh tọa trấn

Còn về các môn phái lớn thì có tồn tại cấp bậc Hư Không cảnh trấn giữ

Cao hơn nữa là các thế lực siêu cấp thì do các bậc Sinh Tử cảnh hay thậm chí là Độ kiếp ki tiền bối tọa trấn.

Bên cạnh đó: Công Pháp, Đan Dược, Linh Dược đều được chia làm Nhân => hoàng => huyền => địa => thiên cấp

Trong đó Yêu Thú sau khi đã được khai Linh cũng có thể tu tiên như tu sĩ các người:

Yêu Thú, linh dược Định khí (cũng có 10 tầng như tu sĩ) => Khai môn => Hóa Hình => Thiên Phủ => Hư Không => Đại thành => Độ kiếp kiếp

.....

Khác biệt nhất phải nói tới công pháp: ở đây công được chia theo Nhân cấp, Hoàng cấp, Huyền cấp, Địa Cấp, Thiên Cấp. mỗi cấp đều chia làm (Hạ phẩm – Trung phẩm – Thượng phẩm) trong đó nhân cấp là yếu nhất rồi đến hoàng đến huyền đến địa và mạnh và hiếm nhất là thiên cấp.

Ngoài ra công pháp cũng có hai loại:

- loại thứ nhất: là những công pháp chủ tu để tăng cường lượng linh khí tồn tại và sinh ra trong cơ thể của người.

+Loại Thứ hai là những công pháp dạng các võ kỹ như quyền quyết, kiếm quyết, Thương quyết, bộ pháp, các thuật pháp,....

Ví dụ như người đây: cuốn Huyền cấp kiếm kỹ kia được xem như là loại thứ hai. Còn cuốn “Liệt Hỏa Quyền” là Nhân cấp Trung giai quyền kỹ với “Phá Ngọc Quyền” là Nhân cấp cao giai quyền kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tiêu Dao Nhất Trảm

Chương 12: Tiêu Dao Nhất Trảm

Tác Giả: Tà Lão Quái

*“...nhiều đó thôi chắc cơ bản là đủ rồi đấy người hiểu chứ hả” *Lão Thụ ngẩn ngơ hỏi

“ ừm! ta không ngờ tu tiên giới lại rắc rối đến vậy đấy a” Tàn Túc ngao ngán lắc đầu.

“thế bây giờ người.....định gia nhập một tông môn nào đó hay vẫn làm một tán tu rồi tự lập môn hộ riêng cho mình huh?”

*“nếu như gia nhập tông môn thì sẽ bị ràng buộc nhiều quy tắc lắm cái này thì ta đã không thích rồi. thứ hai gia nhập tông môn thì chẳng lẽ bỏ cái “hạp cốc” khổng lồ kia hay sao?.... Vậy nên tán tu vẫn là tốt nhất muốn đi đâu thì đi không lo phiền hà quy tắc hahaha” *gã vừa chìm mồi vừa cười

“lâm cũng được tùy người à!.....oai oai nói chuyện với người làm lão phu tiêu hao linh lực nhiều quá...chắc trong một khoảng thời gian này lão phu không gặp người được đâu...tự lo thân lo phận mình đi” Nói xong Lão ngáp qua ngáp lại rồi âm thanh giọng nói của Lão cũng tắt hẳn.

Cuối cùng cũng chỉ còn lại mình gã (Tần Túc):

“Thôi thì sao ra một bản “Tiêu Dao Kiếm Quyết” và “Tinh Thần Công” này ra sau này nếu có lập bang phái cũng có cái tâm pháp bản môn hehe” Nói xong gã liền lấy ra mấy tờ giấy trắng rồi cầm cùi viết

Mấy Khắc sau, khi đã sao ra toàn bộ 1029 văn tự ra giấy thì gã liền đóng thành tập rồi đem cất vào trong Tu Di túi. Rồi nằm xuống giường nghỉ ngơi.

.....

Sáng hôm sau, tại Hạp Cốc Thần Bí: gã Tần Túc xách theo một cái túi xách không lồ chứa rất nhiều lương khô ít nhất cũng đủ để sống trong một năm

(gã đã lấy 10 viên hạ phẩm tinh thạch để đổi lấy 1 năm lương khô)

Hít một hơi thật sâu, Tần Túc bắt đầu quá trình tu luyện đầu tiên của “Tiêu Dao kiếm quyết”

Gã nhắm mắt văn tự đồ họa từ trong tim chảy xuôi xuống dưới, tay trái tần Túc cầm một thanh kiếm gỗ chúc xuống đất, Vận khí từ đan điền từ đó thức thứ nhất bắt đầu được thi triển.

Cước bộ ban đầu xiên qua xẹo lại, cứ múa kiếm được một lúc thì phải dừng lại để tìm hiểu kinh văn, cảm giác của gã lúc này rất khó, cứng.

một canh giờ sau, thì gã mới có thể thuộc nằm lòng tất cả các kinh, và thức thứ nhất cũng được thi triển liên tục hơn, không bị ngắt quãng nhưng lại rất thô, không có cảm giác bén, cảm giác đáng sợ và tốc độ rất rùa bò.

phải mất những ba ngày, Tần Túc mới có thể sơ bộ thi triển “Tiêu Dao kiếm quyết” Thức thứ nhất “Tiêu Dao nhất kiếm” một cách lưu loát nhất.

Nửa tháng sau, trên đỉnh của một ngọn núi nhỏ trong hạp cốc, gã thiếu niên Tần Túc bây giờ vẫn còn đang luyện thức thứ nhất thế nhưng từng lộ kiếm đều không có lấy sự bế tắc nào cả, mà còn có cảm giác khoan khoái nhẹ nhàng hơn trước rất nhiều.

Bỗng gã hô lên:

“Tiêu Dao nhất kiếm, sát!”

Cây người gỗ mà gã đã làm để tập luyện bị chém đứt thành đôi, kiếm trong tay gã cũng vỡ làm đôi luôn. Thế nhưng Tần Túc vẫn không có bất kì cảm giác gì cả, tốc độ quá chậm, rồi gã tiếp tục vũ động.

Lần thứ nhất, Lần thứ hai, lần thứ ba... Lần thứ bảy... Lần thứ n những vẫn như cũ Tần Túc vẫn không thể nào ra chiêu nhanh hơn được.

Cuối cùng gã quyết định ngồi bệt xuống, xếp chân, lưng thẳng, mắt nhắm, tay đặt lên đùi tự cảm giác lại những lần thi triển:

**“lần thứ nhất, kiếm trong tay ta, hình như có cảm giác chưa xuất hết lực thì phải. ...*

**Lần thứ hai, tốc độ vùng kiếm của ta quá chậm.*

Lần thứ ba, cảm giác và thời điểm vùng kiếm không hợp nhau.

Lần thứ tư, bộ pháp phi thân của ta còn quá chậm.

.....

Lần thứ n, chân khí của ta hẳn chưa cùng lúc với tốc độ, vùng kiếm, lực”

Tần Túc trầm ngâm suy nghĩ từng lần rồi thì thầm nói ra những yếu điểm của mỗi lần ra chiêu.

Sau đó gã đứng dậy, đi tới chỗ gốc cây cổ thụ gần đó lượm một thanh kiếm gỗ đã được làm sẵn rất nhiều ra.

Gã cầm kiếm đi thẳng đến đỉnh núi quay người lại đối mặt với gốc cổ thụ, rồi đứng im đó lắng lắng nghe tiếng gió vi vu ào ạt bỗng từ thân thể hắn toát ra một lượng chân khí mờ ảo hắn liền quát:

“Tiêu Dao nhất kiếm! sát!”

Một đường kiếm quang cực mạnh mẽ hình lưỡi liềm bay xiên qua nền đất phía trên phóng thẳng tới cây cổ thụ.

“roẹt, roẹt,ầm ầm” tiếng cây cổ thụ bị trảm ra làm đôi ngã xuống, và hiển nhiên thanh kiếm gỗ trong tay gã đã gãy nát từ lúc nào gã cũng không biết.

Gã mờ mắt ra, thấy thế vui mừng khôn siết:

“hey yehhh! Thành công rồi đã haha.....ta luyện thành công thức thứ nhất rồi, không phí nửa tháng của ta ahahaa”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Liệt Hỏa Quyền

Chương 13: Liệt Hỏa Quyền

Tác Giả: Tà Lão Quái.

Vừa mới nói xong thì từ trong đan điền của Tần Túc truyền ra những âm thanh như nước chảy róc rách. Giật mình gã liền lấy ra toàn bộ 32 viên hạ phẩm linh thạch còn lại xếp thành vòng tròn rồi bản thân thì ngồi trong cái vòng đó:

năm ngày sau, từ trên đỉnh núi xuống truyền xuống âm thanh:

*“Luyện Khí tầng 7 hahaha ta đột thật sự phá chướng bích rồi!”

*

Kẻ đó hiển nhiên không ai khác mà chính là Tần Túc, giờ đây người gã nồng nặc mùi hôi, đen thui như mực điều ấy làm hắn khá mừng bởi tạp chất trong cơ thể gã đã bị đào thải ra ngoài.

Sáng khoái gã đứng dậy lượng 17 viên linh thạch còn lại chưa bị hấp thụ vào Tu Di Túi. Rồi tiếp tục cầm lấy một thanh kiếm gỗ khác lên luyện thức thứ hai của “Tiêu Dao Kiếm Quyết”

Buổi sáng đến, buổi trưa qua, buổi tối trở lại, không hay không biết gì, thế rồi thêm 1 tháng nữa trôi qua.

Lúc này, Tần Túc đã luyện thành thức thứ ba của “Tiêu Dao Kiếm Quyết” và những đường kiếm của gã cũng coi như đã thoát ly khỏi sự ràng buộc, không chỉ tốc độ trăm kiếm cực nhanh, động tác di chuyển rất nhẹ, mà còn có thể tùy tiện phát ra lượng chân khí theo ý nghĩ của gã.

Chốc chốc, kiếm khí mạnh mẽ, dứt khoát mà còn linh động như sự uyển chuyển của dòng nước, nhẹ nhàng phát ra ba luồng kiếm khí xuyên thẳng vào không khí. Từng tiếng rít gào của gió bắt đầu âm vang trở lại

.....

Vài ngày sau, Tần Túc đã không còn luyện kiếm trên đỉnh núi nữa mà thay vào đó gã bắt đầu chuyển sang rèn luyện thân thể bởi hắn nghĩ.

“cho dù kiếm có ảo diệu hay mạnh mẽ tới đâu đi chăng nữa thì khi tiếp xúc các cao thủ luyện thể ắt hẳn sẽ chết khi còn chưa kịp thở..... Thế nên gã quyết định tự lập cho mình một thời gian quyết.”

Cứ mỗi ngày vào sáng sớm thì gã sẽ tập luyện nâng cao sức lực của cánh tay.

Thế là sáng đó gã dậy thật sớm, thất lên lưng một tảng đá cực to ước chừng cũng gần mấy trăm cân rồi hai tay nâng một tảng đá cũng y như thế chạy khắp nơi trong cốc.

Đến khi mặt trời vừa ló lên, thì gã liền dồn hơi luyện “Liệt Hỏa Quyền” ở con dưới chân con thác(thác mà có tòa miếu bên trên ấy).

Luyện quyền dưới chân thác khó hơn trên mặt đất gấp trăm ngàn lần, bởi thủy áp khổng lồ từ phía trên ép xuống luôn khiến gã cực kỳ khó khăn trong việc đứng và đảm, nếu có ai thấy cảnh này chắc cũng khiến người ta không khỏi hoảng sợ.

Một vài ngày sau, nhờ vào việc đưa linh lực từ đan điền truyền xuống lòng bàn chân để giữ thăng bằng, thì Tần Túc đã vững vàng đứng thẳng được dưới áp lực của nước, tùy ý có thể múa quyền, mạch ngầm luôn tuôn trào bất định, và sức lực chỉ bằng ba bốn phần bình thường.

Nhưng ngược lại việc luyện tập này lại rất hợp với ý của Tần Túc, nếu không gã cảm hi phải mắc công xuống dưới để luyện quyền.

Nước thác chảy càng lúc càng mạnh hơn, cuộn cuộn không dứt, giống như bên trong đang giấu một đàn thủy quái khổng lồ, lần lượt muốn nuốt chửng gã bất cứ lúc nào nếu gã lơ xây chân mất tập trung.

Trong hoàn cảnh luyện tập vô cùng gian khổ và ác liệt ấy, Tần Túc mới lần đầu có thể cảm nhận được việc xương cốt và cơ bắp toàn thân đều đã và đang đang ra sức vận động không dừng, để được chống lại dòng nước.

Hơn nữa dần dần có thể tổ hợp thành một thói quen, nâng cao hiệu suất ra quyền và rèn luyện bản tính siêng năng cần cù và giảm đi sự lười biếng bấy lâu của Tần Túc

Bốn Tháng sau, cũng như thường ngày, Tần Túc vẫn chuyên tâm luyện quyền dưới thác.

Song quyền của gã đã có sự tiến bộ vượt bậc.

“Liệt Hỏa Quyền” cũng như rèn luyện thân thể đến bây giờ trình độ đã vọt lên cảnh giới Liệt Hỏa Quyền – Tiểu thành. Một hơi có thể đâm nát vỡ vụn tảng đá nặng cả ngàn cân.

6 tháng sau vẫn là chỗ cũ quen thuộc, người lạ nhưng vẫn rất thân quen bởi nhân ảnh đang đứng dưới thác kia không ai khác mà là Tần Túc.

So với lúc mới bắt đầu luyện thể cũng ngày càng được ổn định hơn, cơ bắp cuộn cuộn, mũi nào ra mũi nấy, cứng rắn như thép đá, nhưng không đồ to bự ra mà vẫn giữ sự cân bằng bình thường

Hai tay của gã đang vận “Liệt Hỏa Quyền” cũng ứng đỏ lên ánh của lửa, dần dần nó tụ thành một bọc lửa đỏ bao quanh toàn bộ đôi tay của Tần Túc.

Mỗi một quyền gã xuất đánh vào dòng nước đều vang ra tiếng “*xì xèo phì phèo*”.

Cho đến hôm nay, ngày thứ 3 của sau bốn tháng luyện quyền. Lần đầu tiên gã xuất liên quyền đã phát hai luồng hỏa khí li thể hình nắm đấm phóng lên dòng thác đang đổ xuống.

Toàn bộ nước đang chảy xuống kia bỗng giao động cùng hòa quyền tất cả đều bị chuyển hóa thành từng dòng khí trắng bốc lên như sương mù lúc sáng ban mai vậy. đợi phải một lúc sau con thác mới khôi phục lại giảng về bình thường.

Gã vội rời khỏi con thác bước từ dưới nước lên mặc rồi nhanh chóng mặc chiếc áo vào sau đó gã giang đôi tay lên nhìn vào đó rồi từ tốn nói:

“*xem ra “Liệt Hỏa Quyền” đã có dấu hiệu luyện tới Đại thành rồi đây*”

Có lẽ trong một năm sống trong hạp cốc này hết luyện kiếm xong tới luyện quyền đã khiến tâm tính Tần Túc ít nhiều bị thay đổi đi. Gã ít nói hơn, gương mặt lạnh lùng hơn, cơ thể săn chắc hơn, và từ tốn lẫn trưởng thành hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thực chiến

*Chương 14: Thực Chiến

Tác giả: Tà Lão Quái*

Sau khi đã tu luyện hoàn thành “Liệt Hỏa Quyền” thì cũng đúng lúc cách đó hai ba ngày lượng lương khô một năm trước Tần Túc mua đem đem vào cũng vừa hết cách đó 3 ngày

Thế là Gã quyết định sẽ ra ngoài để thử luyện gân cốt cũng như hai món võ kỹ mới luyện thử ra sao.

.....

Sau khi dùng truyền tông trận rời khỏi hạp cốc số linh thạch trong tay Tần Túc cũng chỉ còn lại vồn vẹn 12 viên hạ phẩm linh thạch.

Sau đó một hơi gã đi tới La Tụ quầy mua nợ một thanh kiếm Bán Linh Khí tên là “Ma Bối Kiếm” giá 30 viên Hạ Phẩm linh Thạch. Bởi là Khách quen nên bao Chương quầy mới không ngại nguy hiểm cho Tần Túc mua nợ chứ gặp kẻ khác thì thôi khỏi nói: see you again!

Tiếp đến gã rời khỏi Đằng Sơn Thành

.....

Hai ngày sau, Ở Bích phong Trấn cách Trường Thiên sâm lâm vừa vặn hai mươi dặm

gã đi lên tầng hai của Trích Tinh Điểm

Tần Túc bụng sớm đói muốn rã rồi, bất chấp bị nhiều người nhìn gã vẫn ngầu ngẩn thờ thức bàn thịt rượu đầy ắp trước mặt.

Vốn dĩ trước cùng lắm hấn chỉ ăn tầm 5 – 6 bát là đã no căng bụng rồi, nhưng kể từ khi tu luyện thân thể dạ dày của gã cũng một dần lớn hơn, com ăn thường là những nồi lớn hoặc cực lớn, mặc dù không biết nó ngon hay không ngon, chỉ cần có thể duy trì được thể lực và một cái bụng đầy ắp cho gã là được

ở đây ngoài Tần Túc ra thì nhiều bàn khác đều có những tráng sĩ võ lâm. Có người thì vác đao sau lưng, có kẻ thì vắt kiếm bên hông, có tên thì tỏ vẻ vừa ăn vừa cầm con dao lên bàn... đủ các thể loại:

*

“ngươi nghe gì chưa Bắc Hà của Phí Minh bang không biết ai giết hấn mà còn dám đem đầu hấn tới tặng quà thọ 80 năm của Phí Minh Bang Chủ đây?”*

“ta cũng có nghe qua! Hình như cách đây vài ngày trước thì phải”

“khủng khiếp thật! tên Bắc Hà này chỉ ít cũng là Định khí kỳ tăng 8 mà lại”

“nghe đâu có thể là mấy cao thủ Tầng 10 của Lưu Ba Hội hoặc mấy lão quái cấp bậc Khai môn trong truyền thuyết ra mặt cũng nên”

“ừm! đúng! Đúng!”

Nghe bọn nhân sĩ này nói, Tần Túc nhếch mép cười, cái gì mà cao thủ Ngưng Khí Tầng 10 cái gì mà Trúc cơ truyền thuyết, toàn là một bọn ếch ngồi đáy giếng.

Bỗng một gã tu sĩ cách đó không xa cũng lên tiếng:

“các ngươi nghe tới đại thọ 400 tuổi của lão tổ Hàn Băng Tông chưa”

“có có ta có nghe, hình như là 2 – 3 tháng nữa cử hành thì phải.”

“ngoài trừ đó ta còn nghe là hiện giờ đã phát thiệp khắp nơi rồi”

“hừ! đúng là danh môn chánh phái có khác. Những 3 tháng nữa mới cử hành mà bây giờ đã lo phát thiệp”

“Ta nghĩ chắc mấy lão quái đó chuẩn bị phát trước để đối phương lo mà tìm kỳ trấn dị bảo đi mừng thọ đây mà. Ahahah”

Cả đám người cũng hả miệng cười theo

“cái đó ta thấy đúng thôi mà đằng nào Hàn Băng Tông cũng là một trong Ngũ đại thế lực của Diên quốc ta mà.”

“ừm! nghe đâu Hỏa Vân Tông, Thiên Âm Các, Bắc Tuyết Sơn Trang hình như cũng rục rịch đi tìm kỳ bảo thì phải!”

Sau hai ngày ở đây.

Ngoại trừ việc tìm kiếm thông địa đồ về Bích Phong sơn, các yêu thú thường gặp lại vắng...

Sau đó Tần Túc mới rục rịch bắt đầu chuyển thực chiến này của gã. Quả thật sau 1 năm tu luyện gã đã tự cảm thấy hình như đã đạt đến cực hạn, tiếp tục rèn luyện thêm cũng chẳng thể tiến thêm bước nào nữa,

Chỉ bằng gã nghĩ nên đi tăng gia kinh nghiệm thực chiến, tôi luyện kỹ năng ứng phó mưu lược đối địch thì tốt hơn, và lại còn có thể kiếm được chút ít linh thạch như chứ.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đại Địa Kim Hùng

*Chương 15: Đại Địa Kim Hùng

Tác Giả: Tà Lão Quái

Tần Túc bắt đầu lên núi, dựa theo tin tức tìm được thì cứ đi phương hướng này sẽ gặp được một ít yêu thú, vậy nên gã càng sai bước nhanh hơn.

khi mặt trời đã lên cao, Tần Túc đến được sâu hơn ở lớp ngoài của sâm lâm, từ đó cũng bắt đầu có một số yêu thú cấp một xuất hiện

Ngay khi vô tình tìm thấy một con Từ Điện Lang nhất phẩm thực lực tương đương với tu sĩ luyện khí tầng 4 đi riêng lẻ.

Gã ẩn thân từ phía trên Thân cây gần đó chờ lúc con Từ Điện Lang đã vào liền:

“Liệt Hỏa Quyền! Diệt”

Con yêu thú nhanh nhẹn tốc độ như thiểm điện né qua một bên. Ánh mắt sắc lạnh, gầm gừ nhìn Tần Túc sau đó:

Lao thẳng tới như muốn đón Tần Túc một phát cho chết ai ngờ lại bị Liệt Hỏa Quyền Đại thành của gã đánh thẳng vào hai bên kiêu huyết.

Con yêu thú bị đánh đến mức chưa kịp rên rỉ đã chết. nằm bất động, vẫn còn trừng mắt nhìn gã.

Lắc đầu vài cái xong gã liền xách xác nó lên đem quăng vào trong Tu Di túi rồi tiếp tục lên đường.

Cả quãng đường sau đó, Tần Túc lại chẳng hề gặp được một con yêu thú nào quá cao cấp, thỉnh thoảng có xuất hiện một con yêu thú cấp hai thực lực tương đối cao thì cũng chỉ là mấy con Kim Sắc Ưng nhưng vì hiện tại gã vẫn chưa thể ngưng phi hành nên cũng đánh bỏ qua.

Đi một đoạn đường nữa, chém giết vài con yêu thú cấp thấp, Tần Túc đột nhiên dừng bước chân, truyền chân khí vào hai tai.

- Có tiếng đánh nhau!

Thân hình gã bỗng di chuyển núp sau lưng một cây đại thụ, hẩn hít sâu một ngụm không khí rồi hơi nghiêng đầu vừa lắng nghe vừa quan sát cái gì đó.

“Đại Địa Kim Hùng?” gã hơi ngạc nhiên

Đại Địa Kim Hùng thực lực Luyện Khí Cảnh tầng thứ 9, thân thể cực kỳ mạnh mẽ, nhưng sắc bén nhất vẫn phải kể đến bộ móng vuốt kinh khủng kia. Bộ vuốt đó đi tới đâu, đất đá chỗ đó đều để lại dấu ấn rất sâu và kinh khủng.

“Xích Diệm Môn!”

Để ý gần đó Tần Túc mới nhận thấy hóa ra là tu sĩ của Xích Diệm Môn một môn phái nhỏ nằm địa phận quản hạt của Hỏa Vân Tông và Thiên Âm Các.

Chương môn của môn phái này là một tên có tu vi Trúc Cơ sơ Kỳ. Và cũng là Mục tiêu lớn đầu tiên mà Tần Túc muốn giết nhất

Nếu như Tần Túc đoán không nhầm, thì vị thanh niên xích bào này hẳn là tu sĩ Định Khí Cảnh Tầng 9.

Cả hai một người một yêu giao chiến vô cùng kịch liệt.

Thế nhưng, Dần dần con Đại Địa Kim Hùng cũng đã bắt đầu rơi vào thế yếu, nó dường như có dấu hiệu kiệt sức.

Phía bên kia chiến tuyến, Tên tu sĩ xích bào cũng không hơn là bao. 4 vết cào xước trước ngực, đầm đìa máu chảy, một cánh tay cũng hầu như bị phế hoàn toàn.

Trước tình thế cực kỳ bất lợi gã tu sĩ cắn răng lấy ra 1 chiếc lá sơ cấp phù

Gã nắm nó về phía con Kim Hùng:

“nguyệt súc.....chết đi cho ta.....âm âm” con Kim Hùng bị nổ cháy đen, một cái lỗ lớn xuyên qua ngực. nó rống lên giận dữ vài tiếng rồi từ từ ngã xuống.

Tên tu sĩ xích bào bị mất quá nhiều linh lực, thân thể mỗi một bên ngồi bệch xuống.

Đúng lúc này, từ trên người của Tần Túc, phát ra một cỗ khí thể khủng bố, cùng lúc đó tay gã cầm thanh kiếm lập tức chém một kiếm rồi kêu một tiếng:

"Tiêu Dao Nhất Kiếm!"

"Oanh" "Oanh" "Oanh"

Một đạo kiếm Quang vừa thô vừa to như liềm đao vun vút bay thẳng tới hướng của gã tu sĩ xích bào.

Cảm nhận được một cỗ khí thể nào đó phía sau bản thân, tên tu sĩ liền vùng tay lấy một cái khiên đen hình tròn mặt quý ra chắn. nhưng xui xẻo thay, chiếc khiên chỉ có thể một đạo kiếm ảnh, hai đạo còn lại vượt tầm của nó liền lao tới cắt đứt hai cánh tay đang cầm khiên:

Máu phun ra như thác đổ, còn gã thì gào lên đau đớn, nước mắt đầm đìa:

“AAAAAAAAA.....đau, đau quá, đau chết ta mất...AAAA”

Tần Túc thì như ma thần giáng thế, tay cầm kiếm mát lạnh lùng, cực kỳ máu lạnh, đi tới chỗ tên tu sĩ.

Thấy tần túc đến gần gã biến sắc, rên rỉ cầu xin:

“Đại hiệp tha cho ta, tha cho ta. Ngài cần gì ta cũng cho cả”

“hư hư! Thứ ta cần chỉ có một mà thôi.....đó là đầu của ngươi” Tần Túc nghiêng răng nghiêng lợi, cười trừ nhẹ nhàng lên tiếng.

“cha ta là tông chủ của Xích Diệm Môn,...ngươi..ngươi dám giết ta? ông ấy nhất định sẽ.....” chưa kịp nói xong thì đầu của gã đã lia khỏi cổ, lăn lăn lóc lóc trên nền đất.

Gã nhếch mép, lạnh lùng nói:

“vậy thì càng phải giết.....không lâu nữa đầu phụ thân đáng kính của ngươi cũng sẽ theo ngươi đến nơi chín suối”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hắc Giáp Ma Hạt

*Chương 16: Hắc Giáp Ma Hạt

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Nói xong Tần Túc nhìn lên trời.

Những dòng kí ức đau buồn ấy lại ủa về. 7 năm chính xác là 7 năm 20 ngày gã đã sống trong sự ám ảnh: cha bị giết ngay trước, mẹ thì chính tông chủ của Xích Diệm Môn ép đến bức đến tận sát. Cuối cùng cũng chỉ còn gã.

Lặng yên hồi lâu gã liền khôi phục trạng thái bình thường.

Tần Túc đi đến đông máu bầy nhầy của tên tu sĩ xích bào lấy Túi Tu Di và chiếc khiên đen mặt quỷ ra.

Sau đó gã đi tới thu lấy luôn cả thi thể của Đại Địa Kim Hùng.

Tiếp đó Tần Túc cũng không quên chạy thử vào hang của con Kim Hùng xem thử còn gì quý giá không.

“ồồ.....ồồ” gã ồ lên thật dài

“không ngờ con Kim Hùng này lại có gia tài đồ sộ đến vậy”

Phải một lúc sau Tần Túc mới gom hết những thứ có thể sử dụng lại đem bỏ vào Túi Tu Di.

Rồi Tần Túc lúi thủi rời đi thanh nhanh. Bởi gã biết, chấn động đánh nhau lúc này chấn chấn sẽ thu hút rất nhiều ánh mắt của những tu sĩ gần kề.

Ít lâu sau, Tần Túc xuất hiện trong thế nội của Trường Thiên Sâm Lâm. ở đây đa số toàn là những yêu thú cấp cao qua lại yêu thú Định Khí cũng có mà Khai cơ cũng có đôi khi cũng xuất hiện vài con Tụ Đan nhưng cũng khá hiếm.

Ít lâu sau gã gặp Trúng phải một con Tam Sắc Lôi Xà thực lực Khai Cơ kỳ.

Bất giác gã định rời đi thì bị con yêu thú này phát hiện truy đuổi mấy canh giờ liền.

Để tìm đường thoát thân gã gần như chui hết gần mấy cái động thiên thông với nhau mới thoát được nhưng nào ngờ khi vừa dụ được con Lôi Xà thì gặp phải một âm thanh ghê rợn đến rùn người:

CRẮC! CRẮC!

Tiếng âm thanh như đang nhai sổng một cái gì đó vang lên.

Một đạo hắc ảnh nhanh như chớp, thẳng về phía Tần Túc.

-“ Cái gì?...yêu thú Luyện Khí Bát Tầng, Hắc Giáp Ma Hạt, thuộc hệ độc thực lực sợ rằng còn mạnh hơn cả Tu Sĩ Định Khí kỳ giới Cửu Tầng. Trong giới yêu thú chỉ ít cũng được xem như cùng Tầm với yêu thú Định Khí Thập Tầng bá chủ, tốc độ cực kỳ nhanh, độn thổ, đu treo món

nào cũng biết, da thì như thiết giáp, cứng như đá, đuôi thì chứa đầy kịch độc.”

Nhìn đạo hắc ảnh kia, trong nội tâm Tần Túc liền hiện lên tin tức của yêu thú này do Lão Thụ từng cung cấp.

Nguy hiểm nhất vẫn là cái đuôi ngoa ngoe qua lại kia của nó. Nếu như là Tu sĩ Khai Cơ trở xuống thì bị chích một phát thì chỉ sợ mạng cũng khó mà bảo toàn ngay cả Tu sĩ Luyện Khí thấp tầng viên vẫn cũng phải nhượng bộ mà lui.

Tuy nhiên mạng danh là yêu thú bán Thập Tầng, vì thế nên chúng cũng có thói quen khá quý dị là hay chiếm cứ những sơn động có Linh Thảo sinh trưởng và tiềm phục ở đó nhưng lại không hề có ý nuốt hay ăn gì cả.

Cái sơn động này là một không gian có phạm vi chừng 80 xích. Mà riêng thân thể của con Ma Hạt thôi đã chiếm tới 50 xích không gian hang động rồi, nên nếu chiến đấu trong hang động thì Tần Túc hẳn sẽ rất có lợi, chiếc đuôi kịch độc của nó sẽ bị giám sát đi độ nguy hiểm hơn.

Nhưng lúc này, gã đã trải qua gần nửa tháng rèn luyện tại thể nội của Trường Thiên Sâm Lâm, bản năng thực chiến và xử lý tình huống của gã cũng đã tiến bộ lên rất nhiều, vô luận là Thể chất hay là kiếm kỹ đều được tôi luyện rất bài bản đến mức mà Tâm gã không cần động thì kiếm đã động.

“xào xạc”

Tiếng bước chân Tần Túc vội di chuyển, thân thể nhanh nhẹn như một đầu xà thú, thoát khỏi vô số lần muốn dùng hai cái cẳng đằng trước để bắt Tần Túc của con Hắc Giáp Ma Hạt

*

- Gurzzzzzz...

*

Bỗng nhiên nó dừng lại, chiếc đuôi khủng bố của nó bắt đầu di chuyển dự định cuốn lấy Tần Túc.

Tuy nhiên, gã làm sao có thể để nó đạt ý muốn, Thân thể Tần Túc chớp động nhảy lên không trung, theo đó một đạo kiếm quang chạy thẳng trên người của Hắc Giáp Ma Hạt

Đồng thời Ma Bối kiếm trong tay của hắn chợt vung lên, một thanh âm dài vang lên, sau đó một đạo kiếm quang như chùy bổ hướng về phía Chân Kim (miệng) của con Hắc Giáp Ma Hạt, chỗ yếu mềm nhất của loài này.

Con Ma Hạt bắt đầu tỏ ra khinh thường Tần Túc bởi chiêu kiếm kia của gã chẳng làm si nhê hay mất một miếng da nào trên người. Không những thế nó còn lên tiếng cười nhạo Tần Túc:

*

“khezzzkh zzzz khezzz”*

Trong giây lát gã cười khở, nhưng thấy gã chủ quan lơ là cảnh giác, tức thì con Ma Hạt đã nhanh như chớp há miệng phun ra 3 luồng nọc độc.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Cảm ngộ - ❷vong ngã”

*Chương 17: cảm ngộ - “vong ngã”

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Tần Túc biến sắc, vội vã thi triển vài đường kiếm bộ của Tiêu Dao Kiếm Quyết. Đồng thời gã vừa lui thì vừa thi triển thức thứ 2 tiêu Dao nhị kiếm. vị trí lần này mà gã nhắm chính là phần Thân giáp đen bóng trên người nó.

Thế nhưng, Hai đạo kiếm quang kia với con yêu thú này chỉ như ruồi muỗi. Nó chẳng mấy may quan tâm hay để ý gì đến mà vẫn xem như không có lao đến Tần Túc như bay.

Lợi dụng lúc gã thi triển kiếm bộ mất đà nó liền vung đuôi giáp sắt lên đập ngang vào bụng Tần Túc. Gã cứ như điều mất dây bay như gió vào các cạnh đá của hang động.

Chưa kịp để Tần Túc có cơ hội đứng dậy con Hắc Giáp Ma Hạt này vội vàng xông đến dự định dùng chiếc đuôi để đâm thẳng vào ngực gã. Nếu đoàn

này thành công thì đó sẽ là một đoàn chí tử dành cho Tần Túc

Tuy nhiên, vào lúc hiểm nghèo nhất thì từ Tu Di Tái. Gã lấy ra chiếc khiên đem mặt quỷ của tên tu sĩ xích bào Xích Diễm Môn che chắn trước ngực.

May mắn thoát khỏi tình huống ngàn cân treo sợi tóc. Chớp thời cơ Tần Túc một lần nữa thi triển ra kiếm bộ nhảy lên không trung.

Gã quyết định sẽ thi triển chiêu cuối cùng của “Tiêu Dao kiếm quyết” kia.

Một lượn chân khí bắt đầu tỏa ra cực kỳ hùng hồn, Tay trái cầm Ma Bối Kiếm tay phải đặt lên thân kiếm lướt lướt một đường thật nhanh, gã quát:

“*Tiêu Dao Tam kiếm! sát*”

Ba luồng kiếm quang cực kỳ sắc nhọn đâm thẳng vào chân kim con Ma Hạt, làm huyết dịch màu đen của nó bắt đầu tủa ra, nó hét lên thảm thiết:

*

“gào.....gào”*

Chớp thời cơ, Tần Túc tụ lực nắm chiếc khiên mặt quỷ đang cầm trên tay một cái thật mạnh vào phía vách bên trái của hang động nhằm đánh lạc hướng của nó.

Còn mình, gã thi triển kiếm bộ lao về phía bên phải nhanh như cắt vọt lên đứng trên thân giáp đen của con Ma Hạt.

“*hừ! chết đi cho lão tử! Liệt Hỏa Quyền – Đại thành – thập thành công lực*”

Gã hét lên hai tay đỏ rực đang thi triển “liệt Hỏa Quyền” giáng xuống phần giáp thân của Ma Hạt cả hai cú như trời đánh.

“oành” một tiếng nổ vang thật lớn.

Còn con Ma hạt thì cứ như cái cối xay, bị lõm xuống một cái thật lớn nó kêu la vô cùng thảm thiết, lớp giáp trên thân bị tróc ra từng miếng từng miếng lớn nhỏ khác nhau. Lộ ra phần da thịt phía trong đỏ như máu.

Không cần suy nghĩ, Tần Túc ngay lập tức thi triển ra ba đạo kiếm quang.

Thân hình to lớn kia liền bị sè ra làm đôi và dĩ nhiên con Hắc Giáp Ma Hạt kia chính thức lia đời. đồng máu bên trong như lũ cuốn về ào ào chảy ra vừa đen vừa hôi thối cảm giác thật tởm lợm.

Sau khi hạ sát thành công con Ma Hạt. Tần Túc liền ngồi xuống đã tọa vừa đảm bảo khôi phục linh lực đã mất mà còn vừa suy ngẫm lại trận chiến vừa rồi.

Nhưng vô hình chung, gã lại lạc vào trạng thái vong ngã hình thức nhập định biến hóa khôn lường.

1 canh giờ sau gã vẫn chưa tỉnh dậy.

1 ngày, cũng tiếp tục như vậy, gã vẫn nhập định.

Rồi tới ngày thứ 2, có người tỉnh dậy nhưng không phải hắc hán mà là Lão Thụ

“*chỗ này là chỗ quái nào đây!*” vừa tỉnh dậy Lão liền ngó ngang ngó dọc.

“*tên này sao lại ngồi im đây vậy?.... ồ! Hắc Giáp Ma Hạt! xem tên ngốc này giết xong nó rồi tiến vào trạng thái “vong ngã” đây rồi*” đoán qua đoán lại cũng cùng Lão cũng có kết luận.

Đúng vào Tròn 5 ngày, thì trong cơ thể gã bỗng nhiên hấp thụ linh khí xung quanh cực kì dữ dội. chốc lát sau, từng tiếng chảy róc rách ào ạt từ bên trong đan điền của Tần Túc vang lên.

Gã tỉnh dậy chợt nói:

“*cuối cùng cũng đột phá thành công Định Khí đệ bát tầng rồi a*”

Mặc dù đã đột phá thành công nhưng Tần Túc vẫn không mấy may quan tâm, gã không cười, không la hú hét như thường ngày.

Điều ấy làm Lão Thụ vô cùng ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hỏa Hoàng Thảo

*Chương 18: Hỏa Hoàng Thảo

Tác Giả: Tà Lão Quái*

“Ồ, Định Khí đệ bát tầng!” lão Thụ một bên thấy Tần Túc đột phá cũng há họng nói:

“xem ra thời gian Lão Phu ngủ cũng chẳng ít a”

*“chính xác là lão ngủ mất 1 năm 1 tháng” *Tần Túc cũng xen vào nói

“ui! Một năm rồi cơ à...khá lâu đấy nhỉ” Lão vuốt vuốt chòm râu bạc trầm ngâm nói.

*“cơ mà ngươi cũng gan đấy nhỉ?...Định Khí tầng 8 cũng dám đi đối chiến với Hắc Giáp Ma Hạt” *

“Lão nghĩ ta muốn không?...đánh với nó ta suýt tý nữa là xong đời đấy!” gã than văn đáp.

*“nhưng cũng tốt nhờ chuyển rèn luyện lần này mà ta cũng có nhiều kinh nghiệm thực chiến và thực lực cũng tăng cao thêm một bậc” *gã giờ giờ hai bàn tay lên nhìn chăm chăm nói.

“thế lúc nãy ngươi nhập định ngoài đột phá tầng 8 định khí còn có thêm lợi ích gì nữa không?” lão thụ bắt đầu giờ thôi tò mò ra.

“Ngoài đột phá ra a.....hình như ta còn cảm giác có một cái gì đó rất mơ hồ, hình như phát ra từ đầu ngón tay thì phải”

Gã cố gắng nhớ lại từng khoảnh khắc trong lúc nhập định.

*

“phát ra từ đầu ngón tay...đầu ngón tay....AA chẳng lẽ ngươi đang thể ngộ kiếm chí”*

“kiếm khí???”

“kiếm khí thì một dạng kiếm kỹ phải tự bản thân mỗi người lĩnh ngộ. ngoài ra thì còn nhiều cấp cao hơn như trên kiếm chí là kiếm thể trên thể là ý trên ý là tâm,...không ngoại trừ kiếm mà đao, thương, quyền cũng vậy đều chỉ làm khí, chí, thể, ý, tâm...”

“mà cảm giác của ngươi phát ra từ đầu ngón tay nhưng rất mơ hồ chắc có lẽ ngươi ngộ ra một chút lông da gì đó bên ngoài của kiếm khí cũng nên” Lão Trẻ miệng tỏ vẻ ta đây đoán chắc chắn sẽ đúng ngêu ngao quả quyết.

“kiếm khí?...thôi thì trông vào kỳ ngộ” nói xong gã cũng lắc đầu rồi dũi chân đứng lên đi mà phía bên trong động quật của con Ma Hạt.

Ít lâu sau, tại ngõ cụt bên trong hang động của Ma Hạt trước mắt Tần Túc là một cây Linh thảo:

“Hỏa Hoàng Thảo!...không ngờ trong này lại xuất hiện một gốc cơ đấy vận tới rồi tới rồi Tần Túc mau mau mau hái nó lên” Lão Thụ hưng phấn cực kỳ thúc dục gã

*

“khoan cái đã! Hình như có cái gì đó...nhìn dưới gốc Hỏa Hoàng Thảo kìa” * Tần Túc cực kỳ tinh mắt liền lấy tay gỡ cánh của Hỏa Hoàng Thảo lên.

*“trùng” *lão Thụ Thốt lên

“xem ra là trùng của Hắc Giáp Ma Hạt...nhưng chẳng phải con Ma Hạt là Độc hệ hay sao.....sao nó lại để trùng cầu nó dưới gốc linh thảo hỏa hệ nhỉ” Tần Túc hí mắt suy nghĩ

ở một bên Lão Thụ cũng lên tiếng:

“Lão Phu nghĩ hẳn là do con Ma Hạt này muốn con nó sau này chuyển dịch thuộc tính sang hỏa độc đấy mà”

“Chuyển dịch Thuộc tính?...có luôn à” Tần Túc nghe xong cũng ngần ngại.

“ngươi không biết cũng chẳng có gì đâu mà lạ!...thường thì mấy loài dị thảo này không hay xuất hiện ở những nơi thế này đâu” trầm ngâm đôi lát lão nói tiếp:

“Thật ra Hỏa Hoàng Thụ xem như là Một Linh Thụ rất hiếm. cũng vì cái hiếm đó nên nó không được phân chia theo một cấp nào cả. nhưng mà nghe chủ nhân đời trước kể lại thì mỗi Hỏa Hoàng Thụ khi trưởng thành sẽ tự kết tất cả 3 quả Hỏa Hoàng. Mà 3 quả đó có thể giúp được một tu sĩ từ hỏa hệ ngự linh căn chuyển thành Hỏa hệ linh căn thật sự”

**“biến ngự linh căn thành linh căn thật sự” *nghe xong gã muốn bật ngửa*

Gã cứ nghĩ nó sẽ có sẽ có ích lợi gì ghê gớm lắm chứ ai ngờ đâu. ...

“ngươi cũng đừng tỏ vẻ kinh thường như vậy. Trừ việc sau này nó sẽ là một công cụ giúp ngươi phát triển vài ba tên thuộc hạ trung thành thôi cũng ổn rồi đấy, nhưng chuyện này lão phu sẽ nói sau.ngoài 3 quả kia ra không thể tiếp tục mọc ra nữa. Thì Hỏa Hoàng Thụ còn là linh thụ có thể tiết ra Hỏa linh khí trong một phạm vi nhất định đấy”

Tần Túc đến lúc này mới bắt đầu thấy quý trọng cây linh thảo này:

“hóa ra là như vậy”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thu Hoạch (hạ)

*Chương 19: Thu Hoạch (hạ)

Tác Giả: Tà Lão Quái*

"Không biết có thể đi thực không nhỉ?" Tần Túc hơi gật gật rồi hỏi.

"Di thực đương nhiên là có thể, nhưng còn phải xem ngươi có khả năng dời nó đi không đã." Lão Thụ đáp ngay

Ngụy Tác gật đầu, đột nhiên hỏi, "Thế Lão có biết phương pháp di thực được Hỏa Hoàng Thụ không?"

"Việc đó không khó, Hỏa Hoàng Thụ chỉ cần dùng đất bình thường phối hợp với nơ có lượng linh khí ổn định là có thể sinh trưởng à." Lão lại bù thêm nói: ** "Tuy nhiên khó ở chỗ là cây linh thụ này vừa rồi mặt đất sẽ héo úa và mất sinh cơ trong tích tắc ngay thôi"**

như bỏ ngoài tay những lời nói của Lão Thụ gã cũng không quá quan tâm, từ trong Túi Di Túi lấy một con dao cùn rồi ngồi xuống, cực kỳ cẩn thận từng bước từng bước nhẹ nhàng nâng 3 quả Trứng của Hắc Giáp Ma Hạt lên bỏ vào một khăn vải gói lại cẩn thận rồi đem để vào một góc trong Túi Di Túi.

Thấy Tần Túc vừa cất giữ 3 quả trứng xong định làm gì nữa thì

"Ngươi định làm cái quái gì vậy?!" Lão Thụ bỗng nhiên ré lên.

Ngụy Tác nhẹ nhàng lấy con dao rạch phân chia vị trí gốc của Hỏa Hoàng Thụ thành hình vuông: "Đào về trồng chứ còn làm gì nữa, sau này ai biết đâu ta nhờ tự lập thể lực cần mấy tên ngự linh căn trung thành cần quả này để lập thành linh căn thật sự thì sao?!" Gã vừa nói vừa đào túi bụi

**“ngu xuẩn! ngươi đào nó lên thì lấy gì đựng về mà không bị chết đây hà” *Lão quát lên.*

Nghe Lão nói vậy gã liền lấy thò tay vào cái Túi Di Túi của gã móc móc cái gì đó.

Ít lâu sau Tần Túc lôi ra một cái hộp gỗ to như cái ghế ra

Lão Thụ một bên cũng ngạc nhiên:

“ngươi lượm đâu ra cái hộp này vậy?”

**“À..chỉ là mấy ngày trước giết một tên Định khí Tầng 9 sẵn tiện tên đó chết còn tặng cái Túi di túi cho ta nữa cơ chứ?...đúng là thanh niên tốt bụng mà”*
**gã vừa chép chép miệng vừa thờ dài nói.*

**“giết tên Định khí tầng 9 xem ra ngươi thu được cũng nhiều đồ nha” *Lão Thụ lờm lờm nhìn gã.*

**“ta cũng chẳng biết.... ta đây còn chưa có thời gian xem thử có cái gì đây này” **

Sau đó gã cầm cui đào, hết đào thì lại lấy mấy viên linh thạch lấp vào hộp gỗ, tiếp đến gã nâng niu nhẹ nhàng cây Hỏa Hoàng Thụ lên đặt vào hộp gỗ rồi ân cần đóng nắp lại đem cất vào Túi Tu Di

Trong Thức hải lão thụ truyền âm ra:

“*này lẽ mà quá mau đồ hết cả túi tu di ra lão phu xem có cái gì tốt không*”

Chiều ý lão già liền một hơi trút toan bộ đồ vật trong Tu Di túi ra.

Lão hoảng hốt như không tin vào mắt mình. Một năm trước trước mắt già là một tên nghèo rớt mồng tơi còn bây giờ thì.....

“*ui! Đại Địa Kim Hùng này mau cắt hết mấy cái móng của nó ra sau này còn có đồ luyện khí nữa*” lão gấp gấp thôi thúc Tần Túc.

*“ta có biết luyện khí đâu mà để lại làm gì” *gã than thở.

“*ngươi quên còn có lão phu ở đây à*”

“*ừ! Đúng ta...để ta cắt*” gã liền giật mình nở một nụ cười tươi đáp

*“Đề lão phu xem thử còn gì nữa đây!...Thái hồ hoa, thanh ly thảo, tử ma mộc,... toàn là nhân cấp linh thảo không à!....khoan khoan đã...Xạ Nhật Thảo

Một gốc linh dược hoàng cấp nè....”

Một chốc sau, cuối cùng lão cũng kiểm duyệt được hết. Thì lúc này:

“*còn cái này nữa*” gã lôi ra trong đồng tạc vật ra một cái túi tu di.

“*là cái túi của tên tu sĩ bị giết lúc nãy ngươi nói đấy à*”

*“ờ” *gã gật gật đầu rồi cũng trút hết toàn bộ ra.

Một đồng linh thạch ào ào như thác đổ chảy ra.

“*nhiều, nhiều quá...cũng được cả nghìn viên hạ phẩm linh thạch chứ chẳng chơi*” lão Thụ cười phá lên, rồi nhìn nhìn Tần Túc: *“Tần ca có thể cho ta cỡ 200 viên hạ phẩm linh thạch này không”

*

*“cho 200 viên?...lão tưởng ta giàu lắm à, đã ăn không vô phúc còn đòi quà” *Tần Túc quát

“*thì...sau này ta chỉ ngươi luyện linh khí, luyện đan bán lấy tiền lại sợ còn nhiều hơn bây giờ nữa nha...cho ta nha*” Lão đổi giọng ngọt ngào nịnh nọt Tần Túc

“*Là Lão nói đấy..ta đây cũng không ép...được, cho lão*” Tần Túc vừa liền biết sau này gã lợi nhiều hại nên vung tay đưa một túi linh thạch vào thức hải cho Lão Thụ.

Sau đó Lão bắt đầu bế quan, không biết năm nào tháng nào mới có thể tỉnh dậy nữa.

Còn Tần Túc vẫn cặm cụi soi đồ

Một thanh nhân cấp cao giai phi kiếm, một chiếc thiết thuẫn mặt quỷ màu đen.

Trừ đồng linh thạch và vài thứ lắt chắt ra, thì gã còn phát hiện ra vài ba cuốn điển tịch công pháp.

Tâm thần Tần Túc thoáng động, liền cầm lên một cuốn điển tịch

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Thực Dương Công

Chương 20: Thực Dương Công

Tác Giả: Tà Lão Quái

Ngoài bìa bí tịch có ghi bốn chữ màu đỏ thật to: Xích Diệm thối* thể quyết!

(thối: cước)

ngang lập tức gỡ mở ra xem:

Xích Diệm thối thể quyết, võ kỹ Hoàng cấp Trung giai, độc môn võ học do 1 tán tu tên là Thất Diệm thánh tử tạo ra, người tu luyện cần phải có Hóa Linh căn, cần phải có một bản Xích Diệm công để bổ trợ tu luyện. Võ kỹ thối quyết này gồm Lục thức trong đó có 2 thức là bổ trợ và 2 thức dành cho công kích:

Thức 1: Viêm Bộ: là thức bổ trợ giúp di chuyển với tốc độ chớp nhoáng để tránh các đòn tấn công, dấu hiệu luyện thành là khi di chuyển sẽ có một đạo viêm ảnh phía sau.

Thức 2 Thể Khố: Là Thức bổ trợ giúp cơ thể người sử dụng cứng như sắt, vô hiệu hóa các đòn tấn công. Tuy nhiên đòn này vẫn có thể bị phá nếu có 1 lực đủ mạnh tác động. Đồng thời thức này yêu cầu thân thể của người luyện cần bền bỉ.

Thức 3: Xích Long Toàn: là thức dồn chân khí vào mũi bàn chân, chiêu xuất ra phải nhanh như chớp, đánh vào yếu điểm nhất trên cơ thể đối phương

Thức 4: Viêm Thoái: là thức chuyên dùng cho tấn công tầm xa, đá với tốc độ cao, tạo ra đường Viêm trảm có thể chém các vật. Tuy nhiên còn tùy vào khả năng của người sử dụng để có thể phát ra bao nhiêu viêm trảm.

Thức 5: Xích Thoái: là chiêu thức dùng chân để huyền hóa thành những sợi xích quấn quanh chân tăng lực tấn công cận chiến. (là chiêu thức nâng cao sức tấn công)

Thức 6: Viêm Quyền Tích Lịch Thoái: là một loại thối pháp hùng mạnh có thể phá mọi kinh khí hộ thân. Lấy tốc độ cao cùng chân khí vận kinh vào hai đôi chân tạo thành khí lưu viêm bạo (lốc xoáy lửa)

Vừa kết hợp với lực gió vừa đá liên tục tấn công đối thủ, vừa có thể dùng để phòng thủ.

Tần Túc lắc lắc đầu, lại cất điển tịch Xích Diệm thối thể quyết vào trong, loại võ kỹ này hiện tại gã cũng chẳng cần, luyện kiếm còn chưa xong chứ nói chi tới luyện cái khác, chỉ bằng gã nghĩ đợi sau này thu một tên thủ hạ trung thành rồi truyền cho tên đó cũng được.

một lần gã nữa gã lượm từ Tu Di túi ra cuốn điển tịch thứ hai.

Đây là cuốn sách mà chẳng có một chữ nào cũng giống như tiêu dao kiếm quyết. hiểu được cách thức đối phó với mấy loại điển tịch thách đố người xem này Tần Túc liền truyền linh lực vào.

Tuy nhiên khác với lần trước, lần này Chữ lại hiện lên bên trong cuốn điển tịch.

Những dòng chữ bắt đầu hiện ra:

Thực Dương Công, công pháp Địa Cấp sơ giai.

Người tu luyện cần hấp thu ánh sáng mặt trời hoặc hóa linh khí mới có thể luyện thành

Công pháp phân thành Thập nhị trọng cảnh giới, luyện thành nhất trọng thì linh lực sẽ ngưng tụ thành một đốm lửa nhỏ trong lòng bàn tay sát thương cực lớn. Cứ như vậy luyện đến thập nhị trọng sẽ xuất hiện 12 đốm lửa như thế.

Nhìn thấy vậy gã liền hô lên:

*“công pháp địa cấp!...trời ơi! Là trời!....công pháp địa cấp. xem ra lúc trước tên hài tử của lão cầu Xích Diệm Môn lượm được không lâu nên chưa kịp tu luyện hoặc là tên đó không biết cách truyền linh lực để thấy chữ. Nói chung sao cũng có lợi cho ta hehehe”

*

Quả thật là công pháp này rất vừa tay với Tần Túc, Gã đương nhiên không bỏ qua, hạ quyết tâm tu luyện thành công cho bằng được.

Tiếp theo là cuốn điển tịch thứ ba, cũng là cuốn cuối cùng.

Liễm khí Thuật, công pháp phụ trợ Hoàng cấp cao giai. Bắt đầu luyện có thể giúp bản thân tu sĩ có thể che giấu một tầng cảnh giới, luyện tới tiểu thành có thể giảm tùy ý nhưng giới hạn giảm là Định khí Nhất tầng, luyện tới đại thành có thể thu liễm hết toàn bộ trở thành một phạm nhân bình thường.

“tuyệt, Liễm Khí Thuật, tốt quá, xem như đủ để dùng tới Tự Đan kỳ” vừa đọc xong Tần Túc liền vui vẻ hẳn lên.

Bởi chỉ cần có Liễm Khí Thuật thì sau này nếu có bị truy đuổi cũng có món để giờ trò lừa gạt thoát thân.

Sau đó gã đứng dậy thu hết đồ vật lại vào trong túi Tu Di và đem lẫn cái xác chết của con Ma Hạt về luôn.

.....

Hai ngày sau, Tần Túc liền có mặt tại Đàng Sơn Thành.

Không nhanh không chậm gã đi thẳng tới La Tụ Quầy.

Cũng như mọi ngày, nơi này khá hẻo lánh nên lượng người qua lại cũng khá ít.

Đến bên quầy, Diệp Trần đặt túi da đựng nguyên liệu yêu thú lên trên.

“Bao Chưởng quầy, bán nguyên liệu yêu thú đây này.”

*“à, người đi sẵn về rồi đây... mới đây mà đã lên Định Khí Bát tầng rồi cơ đấy..... để ta xem chuyển lần này người có được cái gì”

*

Lão đi tới mở túi da, vừa đếm nguyên liệu, vừa tính giá:

“Nguyên liệu cả người con Hắc Giáp Ma Hạt trị giá 200 hạ phẩm linh thạch, nguyên liệu cả người của Đại Địa Kim Hùng 200 hạ phẩm linh thạch, nguyên liệu Tử Điện Lang 95 viên hạ phẩm, Thái Hồ hoa 30 viên hạ phẩm,..., tổng cộng là 755 viên hạ phẩm khấu trừ đi thanh Ma Bối kiểm lúc trước nữa là còn 725 viên”

Lão mang cát kỹ nguyên liệu yêu thú, Bao chưởng quầy liền đi vào trong. Một khắc sau lão mang ra một túi linh thạch đỏ ào ào xuống quầy.

“Đây, tổng cộng bảy trăm hai mươi lăm viên hạ phẩm, người đếm đi”

Tần Túc không cần đếm nhìn qua, sau đó rời ánh mắt, cười nói với Lão Chưởng Quầy:

*“không cần đếm, ta tin Lão”

*

“haaha, tốt... người sau này định làm gì đây hả Tần Túc” Lão chần chờ đôi chút rồi hả hả

*“làm gì?... chắc lần này ta định bế quan trùng kính bình cảnh Định khí cửu, Thập tầng. Mà Lão hỏi làm gì?”

*

*“lão Phu thấy người luận tu vi hay Tâm tính đều rất được, vả lại người hiện cũng chỉ mới 16 tuổi cũng không quá trẻ, sao người không gia nhập một tông môn nào đó đi cho lành mà suốt ngày đi săn yêu thú thế này?”

*

“phu phu, Lão biết đấy ta vốn không thích bị luật lệ gượng ép, với lại ta muốn bản thân mình sau này tự lập một thế lực nào đó rồi phát triển lên thì hay hơn!...” gã lắc đầu cười cười phân rành

“ừm! xem như lão phu lo xa rồi.. nhưng không ngờ đã tâm người cũng lớn phết đấy.. nếu sau này có món lời gì thì nhớ đến ta với nha hahaha” lão cười.

Tám chuyện với lão hồi lâu, cuối cùng Tần Túc cũng rời đi, điểm đến lần này là của gã là một tiểu điểm ở trung tâm Đàng Sơn Thành

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Lão ăn mày

*Chương 21: Lão Ăn Mày

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Một khắc sau, gã dừng chân tại Thủy Ngọc Điểm, dưới sự dẫn dắt nhiệt tình của tiểu nhị, gã đi thẳng lên lầu.

*“Vị công tử này, ngài muốn bao phòng dùng cơm hay là trực tiếp ở đại đường dùng cơm?” *Tiểu nhị niềm nở hỏi

Gã đáp:

“Đặt một chỗ ở đại đường đi!”

“vâng, thế bên kia có chỗ ngồi gần cửa sổ thuận tiện xem phong cảnh, mời công tử sang bên này.”

Tiểu nhị giờ tay chỉ, rồi nhanh chạy đi lấy cái khăn đang vắt trên vai lau lau bàn.

Đặt mông ngồi xuống, Tần Túc nói:

“lấy cho ta đồ ngon nhất ở đây với hai vò rượu đi”

Nghe vậy tên tiểu nhị mừng rỡ như gặp tiên tức tốc chạy vào quầy.

Nhìn ra đường phố đông đúc tấp nập, với vô số hàng quán nhỏ lẻ gã cảm thán:

*“đẹp thật, thân thuộc thật, nhưng người thân thì lại chẳng còn ai!”

*

Hồi tưởng lại những chuyện đã qua, trong lòng Tần Túc vẫn nhói đau lần sự bức dọc tức giận.

Chốc Thức ăn đã dọn lên, rượu thịt bát đĩa đem lên đầy đủ, cả một bàn thức ăn.

Bập, bập, bập....

Đang ăn cơm, thì bên ngoài cửa sổ ngay trước cửa của Điểm này. Một cuộc chửi rủa bỗng nổi lên.

*“hừ! cút đi lão già, đã nghèo rồi còn đến đây xin xỏ, cơm ăn,...cút đi lão tử tới chết ta được...xù xì” *

Tên tiểu nhị mang đồ ăn lúc nãy cho gã và vài tên khác đang vừa chửi vừa đánh một lão già mặt mày lăm lăm, ăn mặc rách rưới.

Một đám đông tụ tập quanh đó lại vừa chỉ chỉ chỏ chỏ vừa bàn tán xôn xao.

Nhìn vậy, Gã liền phi qua ô cửa sổ nhảy xuống chỗ đang đánh.

“ồn ào quá rồi đấy!” Tần Túc khó chịu quát

Sau đó gã đi đến quầy tay diu lên lão già phóng lên bàn ăn lúc nãy, rồi gã đặt lão xuống bàn ăn:

“Tiểu nhị, lấy cho ta thêm một cái 2 bát và một đôi đũa nữa”

Lúc sau, bát đĩa vừa tới, Tần Túc liền vung tay đặt 2 cái bát trước mặt lão, rồi gã bắt đầu mở nắp bình rót cho lão một bát rượu cho mình một bát:

“Lão ăn đi, coi như cháu này ta mời, Kính Lão!”

gã nâng bát rượu lên mời lão. Mặc kệ những ánh mắt dị nghị nhìn gã bàn tán.

Lão cũng cầm lấy cái bát lên cùng đụng bát với Tần Túc.

Uống xong bát rượu lão già ăn như mưa sa bão táp, gã thăm nghĩ:

“có lẽ lâu lắm rồi lão già này chưa được ăn đây”

Thấy lão ăn cực kỳ hân say, Tần Túc vung tay gọi tiểu nhị:

“tiểu nhị đâu lấy cho ta thêm 2 vò rượu nữa và một bàn thức ăn như này”

Rồi Tần Túc quay sang nói với lão già:

“Lão cứ ăn, không cần phải lo, ta có gọi thêm rồi”

*

*“đa tạ công tử” **

Đến lúc này lão mới lên tiếng, một âm thanh rất già dặn những cũng rất trải đời có cảm giác cũng như cũng như gã đều đã trải qua một biến cố lớn nào đó trong đời.

Một canh giờ sau, sau khi đã ăn uống no say Tần Túc nhìn lão rồi chợt lấy ra một cái túi da có chứa 20 viên hạ phẩm linh thạch đem cho Lão:

“cái này coi như là quà ta tặng lão, cố gắng sống cho tốt, đừng đi xin ăn như vậy nữa, sau này cũng không phải đi đâu cũng gặp người như ta đâu”

Nói xong gã liền mỉm cười rồi rời bàn đi đến quầy thanh toán. Trả linh thạch cho bữa cơm vừa nãy. Hết tất cả 15 viên hạ phẩm linh thạch cộng với việc cho lão giả vừa nãy nữa là hiện tại gã đang có trong tay một ngàn bốn trăm chín mươi viên hạ phẩm linh thạch(1490).

Rời khỏi Thủy Ngọc Điểm, Tần Túc có qua lại vài cửa hàng nhỏ mua một ít đồ dùng để tập luyện khí như: Thanh Cương thiết, Xích Vân Thạch,....

Thế là chấm dứt một ngày dài, tiếp đến gã quyết định trở về Bách Lý Hiên

Nhưng, từ khi rời khỏi Thủy Ngọc Điểm, gã cứ có cảm giác bị ai đó theo dõi, đi theo suốt cả ngày.

Cuối cùng để xác thực, Tần Túc đi lẫn vào đám người gần đó rồi xuyên qua đi thẳng vào một con hẻm nắp ở đó đợi chờ kẻ bám đuôi kia.

Vài khắc sau, một nhân ảnh hơi già nua cũng đi vào con hẻm nơi Tần Túc đang đợi chờ.

Nhân ảnh này cứ lúi húi tìm tìm cái gì đó, bỗng:

“vèo,...xoạt”

Một âm thanh âm thanh xoáy gió vang lên, một nhân ảnh nữa cầm kiếm chìa vào cổ nhân ảnh già nua kia:

“ngươi là ai sao lại theo dõi ta”

Nhân ảnh cầm kiếm không phải Tần Túc thì còn ai nữa.

“Tiền bối, là lão hủ!” nhân ảnh già nua quay lại. hóa ra là lão ăn mày lúc sáng gã mời ăn

Tần Túc nhú mày:

“Lão già! Lão theo ta làm gì!. Nói?... ai sai lão tới đây?”

Âm thanh gã ngày càng bén lạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cấm Ma Tòa

*Chương 22: Cấm Ma Tòa

Tác Giả: Tà Lão Quái*

“tiền bối là ta lão ăn mày lúc sáng đây!” nhân ảnh đó bỗng quay lại

“lão theo ta làm gì?”

*“Tiền bối!...cái này tiểu nhân không dám nhận, xin tiền bối hãy giữ lại...tiểu nhân tuy hèn nhưng vẫn muốn tự tay mình tìm ra thì tốt hơn!” *gã ăn mày dúm túi da chứa linh thạch vào tay Tần Túc đã cho lão lúc sáng.

“tiền bối cáo từ!” nói xong gã ù rú mặc bỏ đồ rách rưới quay mặt đi.

Tần Túc như đứng hình tại chỗ, gã biết tuy số linh thạch này không lớn nhưng với những kẻ như lão ăn mày ngoài kia đó lại là một số linh thạch rất lớn.

Nếu người gã cho là một kẻ ăn mày khác thì liệu họ có đem trả lại mình như lão ăn xin này.

Gần như khi lão ăn mày đã rời đi ra khỏi con hẻm thì Gã mới giật mình:

“người nhất định là người vừa có tâm lại vừa có tầm. ta hiện cũng thiếu một người hầu, trợ lực như vậy. Nhưng liệu lão có linh căn hay không? Đây mới là một vấn đề?”

Một loạt câu hỏi hiện lên trong đầu Tần Túc.

.....

“lão đầu, lão đừng chân cái đấy!” một nhân ảnh lao đến lão ăn mày lúc này nhanh như cắt.

“Tiền..tiền bối!” lão ăn mày áp a áp úng

*

“lão đầu,...lão có muốn trở thành chân chạy, thuộc hạ của ta hay không!...đảm bảo sau này lão không còn bị khinh thường hay thiếu ăn thiếu ngủ nữa”

**Tần Túc bắt đầu dờ dờ trò thuyết phục.*

“cái này...tiền bối, tiểu nhân có thể biết tại sao tiền bối lại chọn tiểu nhân!” lão tỏ ra khinh nghi

“haha,...lão biết đấy, số người suy nghĩ tự mình kiếm ăn không cần sự trợ giúp hay nịnh nọt như lão, ở đây và có thể là ngoài kia khó tìm biết mấy a!” Tần Túc nhìn lên bầu trời đêm cười cười nói

“vậy... lão ăn mày này xin được nguyện vào sinh ra tử khắp chôn với đại nhân. Xin đại nhân nhận của Lão hủ 1 lạng!” Lão quỳ xuống vập đầu.

“không cần vậy đâu a! ta cũng không xem trọng lễ giáo cho lắm haha”

Tần Túc liền lấy từ trong Tu Di Túi ra Huyết Nhập Lư.

**!..nhưng trước hết lão cứ nhỏ một giọt máu vào đây thử xem” **

“Linh khí Tra nhận linh căn!” lão ăn mày thốt lên.

“lão cũng biết đến loại linh khí này cơ à!” Tần Túc nhú mày.

Cảm thấy mình quá lời lão liền chỉnh lại:

“Tiểu nhân có lần được tận mắt chứng kiến nên...”

Sau đó lão cắn đầu ngón tay rồi trích một giọt máu lên Huyết Nhập Lư

bên trong lư một đàn khí xanh trắng ào ào như sóng trào phun lên không trung, chúng tản ra hai bên nhảy ra khỏi lư rồi lại nhập lại thành hình một con khôi lồ (hình Nhân).

“ồ! Tinh Thần linh căn!” Tần Túc há hốc mồm

Sở dĩ gã ngạc nhiên đến vậy cũng là lượng Tinh thần Linh căn trong khắp ở Đàng Sơn Thành hay rộng hơn là Diên quốc cũng khá ít và hiếm.

**“ừm...xem như không tệ...như vậy đi,kể từ nay lão theo ta” **

Mặc dù rất hưng phấn nhưng Tần Túc cũng phải cố kìm nén nhằm tránh cho lão ăn mày sau này kiêu căng.

.....

Sáng hôm sau, đây là ngày đầu tiên mà lão ăn mày chính thức đầu nhập dưới trướng của Tần Túc.

Tại Bách Lý Hiên, Tần Túc hiện tại vẫn chưa thể tiết lộ việc Hạp cốc dưới khe vực kia cho lão được vì gã vẫn chưa thể nào tin tưởng hoàn toàn vào Lão ăn mày được.

**“có chuyện gì mà đêm chiêu suy nghĩ dừ vậy tiểu ca?”* *một giọng nói thốt lên bên cạnh giường mà Tần Túc đang ngồi.

Tần Túc cũng chợt giật mình rồi quay đầu nhìn về phía bên phải:

“Lão thụ,...sao người sao người ra ngoài được!”

“haha người còn nhớ 200 viên linh thạch trước kia không. đây là thành quả của 200 viên đó đấy.cái hình ảnh người đang thấy của ta cũng chỉ là được linh lực hóa thành mà thôi, ta gọi đó là Thụ Linh” Lão Thụ cười to giải thích

Dứt lời lão liền Thụ liền hỏi

*“mà ngươi có chuyện gì hay sao mà?” *

“Chuyện là vậy....”

Tần Túc lần lượt kể lại chuyện xảy ra vào đêm hôm qua cho Lão Thụ nghe:

“Ờ cũng tốt thôi...xem ra ngươi cũng đang rục rịch chuẩn bị lập thế lực rồi đây hehehe” Lão cười nói.

“Nhưng mà lão biết đấy, ai biết được sau này gã có phản bội rồi bán đứng sau lưng ta không! Vì vậy nên ta mới đang đấu tranh tư tưởng giữa việc tin hay không tin Lão ăn mày đây” gã bắt đầu phôi bày tâm tư.

*

“Ừm! cũng đúng, lòng người khó đoán,...AAA ta nhớ ra rồi hình như lão phu biết một cấm chế Tên là...tên là gì ấy nhỉ?...cho ta chút thời gian” *Lão Thụ thờ mặt ra suy nghĩ trông rất tức cười

Một lát sau:

“lão phu nhớ ra rồi, nó tên là “Cấm Ma Tỏa” đây là một một dạng cấm chế đặc biệt có thể khắc lên thân thể người khác. Mà nó cũng khá dễ khắc nữa nên rất được ưa chuộng vào mấy vạn năm trước. Không những thế cấm chế này khi được khắc lên cơ thể thì vô hình chúng sẽ ngấm sâu vào trong lục phủ ngũ tạng, đan điền, mi tâm, thức hải. Chỉ cần một ý niệm của ngươi thì tên bị khắc lên chủ ma vẫn đó sẽ chỉ có một con đường chết”

Nói một hồi lão quay mặt ra hỏi Tần Túc: “sao hà được không”

Tần Túc ngồi nghe nãy giờ, hầu như không bỏ sót một câu. Gã thấy cái cấm chế “Cấm Ma Tỏa này rất tốt”

Nhưng Lão Thụ:

“liệu sau này có cách giải cấm chế này ra khỏi người thuộc hạ không?”

Tất nhiên là được rồi:

“muốn giải thì đơn giản thôi ngươi chỉ cần một ý niệm là có thể xóa bỏ cấm chế Cấm Ma Tỏa, thế nào của hữu ích lại vừa đơn giản phải không?”

*“ừm cấm chế rất tốt. Nhưng mà ta chắc là lão sẽ không cho không phương pháp khắc Cấm chế này đâu đúng không?...ra giá đi” *Tần Túc quả thật quá quen với bản mặt của Lão Thụ rồi. □

“hehe đúng là chỉ cốt có khắc, 100 miếng hạ phẩm linh thạch đổi lấy cấm chế!” lão Thụ giơ một ngón tay lên nói

“100 miếng quá đắt! lão hạ giá xuống chút đi?” Tần Túc cũng chẳng vừa xua tay nói

“vậy tám mươi miếng hạ phẩm đi. Chắc giá không đèo đò mặc cả nữa?” lão Thụ phun ra một câu chắc nịch

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Trụ Cột Cơ Bản Luyện Rối

*Chương 23: Trụ Cột Cơ Bản Luyện Rối

Tác giả: Tà Lão Quái*

*“Được” *

Tần Túc thấy cũng vừa ý liền lấy túi tu đi ra đưa cho lão 80 viên hạ phẩm linh thạch.

*“làm ăn nhanh gọn!...lão phu thích cái tính đó của ngươi nha!” *Lão cầm lấy linh thạch sờ sờ rồi cười cười gian.

“ hừ! Bớt nói nhảm!...còn mau giao cấm chế ra đây cho ta” Gã hừ một cái rồi quát.

“rồi! rồi!..trước tiên phải như vậy.....”

Sau một ngày nhốt mình trong phòng cuối cùng Tần Túc cũng thi triển thành công Cầm Ma Tỏa. Đây thực chất không phải là một loại chú văn gì ghê gớm mà thật ra nói cho dễ nghe thì chỉ là khắc trên cơ thể thuộc hạ một vòng tròn bên trong thì khắc một chữ Ma và có 2 sợi xích khắc chéo quanh vòng tròn chữ Ma.

Nói xong gã liền, gọi Lão ăn mày tới.

Một lát sau, xuất hiện một người đi vào phòng của Tần Túc:

“đại nhân!” Giọng Lão ăn mày vang lên

“Lão ngồi đi!” Tần Túc mời.

*“Tiểu nhân không dám!” *lão ăn mày khom người cung kính nói

“haha,...không cần phải lo lắng, ta mời lão đến đây chỉ để thương lượng vài chuyện, ngồi đi!” Tần Túc vẫn cười nói vui vẻ mời

“Vâng, tiểu nhân không khách sáo nữa!” lão ăn mày đi đến ngồi vào bàn.

“hôm nay ta muốn hỏi lão một chuyện,...Mặc dù lão đã chính thức trở thuộc của ta nhưng chắc hẳn lão cũng biết lòng người khó dò nên ta khó lòng mà tin lão được!”

Không dài dòng long thông gã liền đi thẳng vào trọng tâm

“chuyện này tiểu nhân đương nhiên rõ!” Lão ăn mày gật gù lên tiếng.

“ Thế nên, ngay bây giờ ta cho lão 2 lựa chọn: Thứ nhất lão sẽ chấp nhận để ta hạ cấm chế trên người lão. Cấm chế này sẽ tạo thành một sợi xích vô hình liên kết giữa lục phủ ngũ tạng, đan điền, thức hải, mi tâm của lão. Tuy nhiên, nếu lão không có ý phản bội thì nó sẽ vẫn chẳng sao cả. Thứ hai, là từ nay lão đi đường lão ta đi đường ta xem như chưa từng gặp nhau và ta cũng sẽ cho lão một số linh thạch đủ cho lão sinh sống trong tháng còn sau này tùy lão. Lão chọn đi”

Tần Túc quả quyết đưa ra hai lựa chọn.

Trước cách làm của Tần Túc, thứ thật cũng làm cho Lão Thụ có chút bất ngờ.

Hiển nhiên lão biết lòng người khó đoán, nhưng trước kẻ một bên cho lựa chọn tiền tài rồi bỏ đi, còn một bên là chịu bị Tần Túc hạ cấm chế và làm thuộc hạ. không những có thể thử thách sự trung thành của Lão ăn mày mà còn có thể xem thử bản tính có tham lam có bị tiền tài mù quáng của Lão ăn xin kia không nữa.

Không cần suy nghĩ lão ăn mày liền đưa ra đáp án:

“tiểu nhân lựa chọn thứ nhất”

*“lão cần không suy nghĩ hay sao?” *

Tần Túc cũng khá bất ngờ trước câu trả lời ngay lập tức của lão ăn mày

“không cần, thưa đại nhân!” lão quả quyết.

“lão đã chắc chắn chưa!” Tần Túc hỏi lại

*“Tiểu nhân chắc chắn” *

*“Được rồi vậy lão ráng chịu đau một tí” *Tần Túc lấy ra một con dao nhỏ ra hơi nóng sơ qua rồi vận linh lực truyền vào con giao.

Sau đó gã bắt đầu khắc vòng tròn rồi chữ ma rồi đến sợi xích lên da thịt khô khốc và nhăn nheo. Vừa khắc gã vừa niệm một vài chú ấn mà Lão Thụ truyền lại.

*“thành công mỹ mãn rồi a!” *đứt con dao ra khỏi da thịt của lão ăn xin gã liền thở phào nhẹ nhõm

Vừa dứt dao thì toàn bộ cấm chế vừa khắc liền như ẩn như hiện mờ mờ ảo ảo dần dần biến mất như ăn sâu vào trong cơ thể lão.

Một lúc, sau đoạn thời gian theo dõi di chứng của Cầm chế không có gì xảy ra. Thì Tần Túc mới vơ tay lấy ra một cuốn sách và một cái Túi đi túi đoạt được của tên con trai gia chủ Xích Diệm Môn:

*“đây là cung ứng mới gia nhập của ta cho lão: trong này có một cuốn nhân cấp đỉnh giai “Tinh Thần Công” rất thích hợp cho Tinh Thần Hệ Linh Căn của lão và 300 viên hạ phẩm linh thạch cho lão tu luyện. Tuy nhiên sau này thì phải tự thân lão kiếm Linh thạch cho bản thân mình đó a...ta cũng có không nhiều linh thạch lắm đâu” *

*“Tiểu nhân đã hiểu” *Lão ăn mày gật đầu nhận lấy Tu Di Túi. Trên khuôn mặt vẫn luôn nở nụ cười

Bởi lão sống đến nay cũng đã sắp tới 90 tuổi mặc dầu thân phận là tu sĩ được nhiều phàm nhân kính mộ như ai biết được rằng 90 năm lão cũng chỉ mới là Định Khí tầng 2 linh thạch thì khó kiếm vô cùng, mà còn vừa thiếu ăn thiếu ở, không những thế lão còn chưa từng biết đến mùi vị tu luyện công pháp là như thế nào nữa. vì vậy hôm nay được Tần Túc tặng cho một cuốn công pháp tu luyện và những 300 viên hạ phẩm linh thạch để tu luyện làm lão rất rất vui.

*“haha lão không cần vui đến vậy đâu...quả thật là theo suy tính của ta thì sẽ cung ứng cho lão một bộ công pháp và một môn võ kỹ tinh thần hệ nhưng hiện ta vẫn kiếm được môn võ kỹ hệ đó nên vẫn đề võ kỹ hệ tinh thần.....” *

Chưa kịp để Tần Túc nói xong thì bên trong thức hải lão Thụ chợt lên tiếng:

“Tần Túc người đang cần một môn Võ kỹ tinh thần hệ đúng không?”

“đúng thế. Cơ mà Lão có à?” Tần Túc hơi mừng hỏi

“cũng không thể coi là công pháp như ta nghĩ nó cũng được xem như là bán công pháp đi he!” Lão Thụ mập mờ lơ đãng nói

*“lão nói thử xem nó ra sao!” *Tần Túc cũng thấy hứng thú liền thúc giục lão nói.

“hình như nói tên là “ Trụ cột cơ bản luyện rồi” thì phải!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Lão bộc

*Chương 24: Lão Bộc

Tác Giả: Tà lão Quái.*

“Cơ mà cuốn “ Trụ cột cơ bản luyện rồi” này thật chất cũng chỉ có thể chỉ cho lão ăn xin kia cách điều khiển rồi, cách vận hành ghép các bộ phận và vài thủ thuật cơ bản mà thôi người thật sự muốn mua nó không?” Lão Thụ cũng chẳng muốn lừa lọc tần Túc liền hỏi.

“ vậy cuốn võ kỹ này phẩm giai gì?” Tần Túc hỏi ngược lại.

“Không có phẩm sớ rằng còn chưa đến nhân giai hạ phẩm nữa!” Lão Thụ hỏi hột trả lời.

*“không có phẩm vậy lấy giá 10 viên hạ phẩm thôi được chứ!” *

“10 viên..không được ít quá” Lão Thụ lắc đầu.

“thế 20 viên đi...ta không thể chi hơn được nữa đâu” Gã thả giọng kiêu buông xuôi.

“20...thì cứ lấy 20 viên hạ phẩm cũng được”

Sau đó Lão Bất đầu đọc cho Tần Túc ghi chép lại khẩu quyết của cuốn võ kỹ “Trụ cột cơ bản luyện rồi”

Thấy Đại nhân đang suy tư bỗng nhiên đứng lên rồi đi lấy giấy mực ra viết viết cái gì đó. Làm cho lão cũng tò mò

1 khắc sau,

*“đây là cuốn võ kỹ “Trụ cột cơ bản luyện rồi” tuy nó vẫn chưa thể đạt tới trình độ của võ kỹ Nhân giai hạ phẩm, nhưng trước mắt ta thấy với tinh thần lực mạnh mẽ của lão thì luyện cái này là tốt nhất rồi. Nhưng ta cũng nhắc lão một điều, võ kỹ công pháp mặc dù rất cần thiết nhưng quan trọng nhất vẫn là sự sáng tạo, và mưu mẹo, tu sĩ chúng ta hơn nhau đều là ở cái đầu cả. Lão Hiểu chưa” *

Tần Túc đưa cuốn võ kỹ cho Lão ăn xin rồi căn dặn vài điều.

“thuộc hạ đã rõ. Thưa đại nhân” Lão ăn xin vẫn hết mực cung kính Tần Túc nói.

“được rồi, Lão về phòng nghỉ chút đi, buổi chiều theo ta ra phố một chút” Tần Túc xua tay nói.

“vậy, Thuộc hạ xin đi” Lão ăn mày nhanh chóng liền đứng lên khom người chào một cái rồi đi.

Lúc đi đến cửa sổ Tàn Túc chợt lên tiếng:

“À mà lão tên họ là gì?...để sau này dễ giao tiếp!”

“Thưa đại nhân, thuộc hạ không có tên. Từ nhỏ, Thuộc hạ đã bị người ta vứt bỏ xong tới lưu lạc con đường ăn xin, thường thì người ta kêu thuộc hạ là lão ăn xin chứ không ai hỏi tên Thuộc hạ cả....Kính xin đại nhân ban cho danh tính!” Lão ăn xin mặt hiu hiu buồn rồi quý xuống cầu Tàn Túc.

“hơi,...chỉ là một cái tên mà thôi cần gì phải quý như vậy. Lão đứng lên đi.....ìm, từ nay lão đi theo ta vậy cứ lấy cái tên là Lão Bộc đi!” Tàn Túc cười cười suy nghĩ đôi chút rồi nói.

“Lão Bộc. Từ nay thuộc hạ sẽ lấy cái tên này!” lão Bộc hứng chí nói.

“à còn nữa, Lão cũng đừng xưng là thuộc hạ với ta cứ xưng gọi là Lão hủ hay lão nô là được rồi”

“Thưa, thuộc...Lão nô đã rõ”

“Được rồi về phòng đi!”

Sau khi Lão bộc rời đi Tàn Túc mới lấy 20 viên linh thạch đem quẳng vào cho Lão Thụ.

“thêm 20 viên nữa heehe” Ở bên trong thức hải Lão Thụ vui vẻ thốt lên.

Tiếp đến Tàn Túc bắt đầu kiểm tra xem thử bây giờ hiện gã còn bao nhiêu viên linh thạch:

“để coi...lúc trước còn 1490 viên hạ phẩm linh thạch mà đem trả cho cầm chế lẫn cuốn võ kỹ tàn của Lão Thụ là mất 100 viên cùng với mới cung ứng cho Lão bộc 300 viên nữa là hiện còn đúng 1090 viên. Haizzzzzzzz.....lại sắp nghèo rồi”

.....

Thấm thoát mấy canh giờ trôi qua, chiều cũng bắt đầu đến, dòng người qua lại khu phố cũng ít hẳn đi, chỉ còn lại những quán hàng nhỏ.

Và điểm đến của buổi chiều hôm nay của Tàn Túc chính là khu tự do giao dịch ở cửa Nam.

Vốn dĩ gã cũng chẳng muốn tới mấy nơi này đâu, bởi ở đây đầy rẫy những thị phi, những vụ lừa gạt trắng trợn nên gã cũng chẳng có mấy cảm tình cho lắm.

Nhưng vì Lão Bộc cần một con khôi lỗi để điều khiển và tu luyện nên gã mới đích thân đi rao thử ở đây có con khôi lỗi nào được được hay không.

Đi qua đi lại cả buổi chiều mà cũng chẳng thấy món gì vừa mắt được.

Tàn Túc và lão Bộc đành chuẩn bị rời khỏi khu Giao dịch tự do thì:

*“Tiền bối, ngài đang thiếu gì à?”

*

Một tên nho bào tu sĩ đang chuẩn bị dẹp hàng quán của mình định rời đi thấy Tàn Túc liền hỏi thăm.

“À..thứ ta cần là khôi lỗi cơ mà lại chẳng...!”.

*

“Tiền bối mua khôi lỗi sao?” *

Vừa nghe tới hai chữ “khôi lỗi” thoát ra từ miệng Tàn Túc thì tên nho bào tu sĩ liền thốt lên mừng rỡ.

“ừ. Người biết nơi nào bán sao?” Tàn Túc nghe vậy cũng khinh nghi.

“hì hì Vãn bối có bán khôi lỗi đây này” Tên nho bào tu sĩ cười.

*“ngươi bán?...mau lấy ra ta xem thử!...được thì ta mua” *Tàn Túc mừng rỡ đi cả buổi cuối cùng cũng thấy.

Tên nho tu sĩ không chần chừ liền mở toang hàng quán ra một lần nữa rồi từ Túi Tu Di lấy ra mấy con người gỗ thật lớn.

“Tiền bối, vãn bối có bán 5 con khôi lỗi này. Ngài thấy ưng con nào?” Tên tu sĩ nho bào cười hỏi.

Năm con khôỉ lồi của tu sĩ nho bảo nói đến, trông thì cũng ổn nhưng không phải hình người. chúng có đầu có tay có chân nhưng lại chẳng thấy cái thân đâu cả. có con thì lấy tới 5 cái chân luyện gắn vào cái 1 cái đầu, có con thì lấy 1 cái chân gắn vào 1 cái đầu,...đủ loại dị hợm.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Khôi lồi tàn phế

*Chương 25: Khôi Lồi Tàn Phế

Tác Giả: Tà Lão Quái*

*“Người còn con nào nữa không?...lấy con nào lành lặn một chút đi!” *Tần Túc hơi mừng hụt nhưng vẫn tỏ vẻ mong chờ nói

“cái này?...Vãn bối từng may mắn được một con khôỉ lồi nhưng mà nó lại mất mất hai tay chỉ còn lại cái đầu, thân với 2 chân thôi à!”
Tên Tu sĩ nho bảo ngập ngừng nói.

“người cứ lấy ra thử xem ưng ý thì ta mua hết 5 con khôỉ lồi này luôn!”

Nghe mua hết Tên Tu sĩ nho bảo liền mừng hớn hở từ trong túi tu di lấy ra con khôỉ lồi mất hai tay kia:

Con khôỉ lồi tên nho bảo mới lấy ra quả thật giống y như gã mô tả. ngoại trừ nó mất hai tay, thì mấy bộ phận kia cũng ổn. mặt con khôỉ lồi được luyện rất tinh xảo trên đầu được luyện ra thêm hai cái tóc búi cuộn màu đỏ. Giữa trán có một hình khắc lục giác.

Có lẽ điểm khiến Tần Túc chú ý nhất chính là những ngọn sóng linh lực được tản ra từ con khôỉ lồi này, rất mạnh mẽ và phi thường khiến hắn có cảm giác nguy hiểm cực kỳ.

Ngay lập tức gã liền nói:

“tốt! ta mua con khôỉ lồi tàn phế này....như đã hứa ta mua thêm 5 con kia nữa người ra giá đi”

“50 viên hạ phẩm linh thạch không biết tiền bối thấy...” Tên Tu sĩ nho bảo xoa tay cười nói.

“50 viên hạ phẩm?... Quá đắt đi đại nhân. Không thể mua được!” Lão bộc một bên khuyên Tần Túc

Tần Túc liếc một cái rồi giơ tay lên hiệu cho Lão Bộc đừng nói

Lão bộc đã rõ liền im hẳn đi

Không cần mặc cả hay nhiều lời, Tần Túc liền vung tay một thoáng xuất hiện 50 viên hạ phẩm trên bàn.

“đủ chứ!” gã hỏi lại

“đạ đủ, đủ rồi” tên nho bảo ôm linh thạch vuốt ve đáp

Giao dịch đã xong Tần Túc liền cuốn 6 con rồi vào Tu di túi rồi liền dẫn Lão bộc rời đi.

...

Về đến Bách Lý Hiên, Tần Túc ngay lập tức lấy ra 6 con Khôi Lồi đưa cho Lão Bộc:

“cái này cho lão!”

“đại nhân, cái này!”

Lão Bộc cũng ngạc nhiên, bởi lão không ngờ là Tần Túc mua về dành cho lão.

“cứ cảm lấy đi, đây là thứ cuối cùng ta dành cho lão. Sau này thì phải tự sức mình tìm kiếm cái khác ngon hơn. Còn nữa, con khôỉ lồi mất hai tay kia ta thấy nó rất quý đấy dao động linh lực xung quanh đó không vừa đâu, ít nhất lúc này nó cũng đạt tầm Ngân cấp Khôi lồi rồi đấy!”

“thứ cho Lão nô ngu dốt. Không biết ngân khôỉ lồi là gì?” lão bộc ngiên người hỏi.

*

“À cái này... Khôi lỗi chia làm 4 cấp: đồng cấp, ngân cấp, kim cấp, hắc cấp, Truyền Kỳ cấp. Ta đoán không lầm thì nếu con khôi lỗi này lúc toàn thịnh thì sẽ có thực lực kim cấp. Thế nên lão coi mà sửa chữa hay lắp thêm hai tay vào cho nó đi, sau này không biết sao chứ hiện tại nó là chủ lực của lão đây!” *Tần Túc liên tục căn dặn.

“À còn nữa. sáng mai lão thu dọn đồ đạc của mình đến phòng ta có chuyện. A còn nữa sẵn tiện ngày mai mua 1 thêm một Tần lương khô mang theo luôn”

“lão nó đã rồi!” nói xong lão rời đi.

Sau khi Lão Bộc rời đi

“Lão Thụ, quan sát Lão Bộc cả ngày nay Lão Thụ thấy người này ra sao?”

Tần Túc đã tọa nhắm mắt đi vào thức hải đối mặt với Lão Thụ hỏi.

“rất khó nói,... Người còn nhớ lúc người mua khôi lỗi không?” Lão Thụ âm trầm

“Nhớ!..hình như Lão ngăn ta mua thì phải” Tần Túc chợt nhớ tới khoảnh khắc ấy

“lão Bộc ngăn người là vì Lão thấy bỏ 50 viên hạ phẩm linh thạch mua 5 con khôi lỗi còn chưa tới đồng cấp với 1 con khôi bị tàn phá thì cực kỳ bất lợi cho người?” Lão Thụ giải thích.

Lão Nói tiếp:

“nhìn sơ qua vẻ ngoài thì người này hẳn là rất quan tâm tới người. Xem như là cũng có tâm phụng người làm chủ!”

*“vậy bên trong thì sao?” *Gã Liên tục hỏi.

“cái đó lão phu nghĩ hẳn là tên đó chắc cũng chẳng dám làm gì đâu?”

“là do cảm chế sao?” Tần Túc liền đoán ra câu trả lời

*“Đúng vậy!...Mà Ngày mai người định dẫn tên đó vào Hạp Cốc luôn sao!” *

*“ừm...có lẽ phải ở trong đó tu luyện ít nhất cũng phải 1 năm ta mới ra.” *

*“người tính tìm hiểu Kiểm Khí lúc trước giác ngộ à?” *Lão thụ sờ sờ chòm râu bạc hỏi

*“có thể...nhưng ta thấy nó khá là mơ hồ! thôi thì cứ thử một lần xem ra sao cái đã” *Tần Túc tự tin khàn giọng nói

*“quay lại vấn đề lão Bộc của người. Ta nghĩ hay là thừa dịp lần này người dẫn tên đó vào Hạp Cốc dẫn tiện cho hẳn thấy người đang có trướng của Hắc Giáp Ma hạt lần Hỏa Hoàng Thụ luôn. Xem thử có kích thích lòng tham của hẳn không.” *Lão Thụ mưu mô bày cách.

“trước mắt cứ vậy đi đã!” Tần Túc khẽ gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26: Thành viên đầu tiên

*Chương 26: Thành Viên Đầu Tiên

Tác Giả: Tà lão quái*

Sáng ngày hôm sau, Tần Túc dậy rất sớm. Một là gã muốn thanh toán thêm 2 năm tiền phòng cho gã lần lão bộc. Hai là gã vào Hạp Cốc trước Di Thực tròng Hỏa Hoàng Thảo, đồng thời đặt trứng của Hắc Giáp Ma Hạt vào đó luôn.

lão Bộc đến rất đúng giờ còn mang theo đúng 1 tấn lương khô mà Tần Túc đã căn dặn.

“đên rồi đấy à?, vào phòng ta đi” Tần Túc hô

“đại nhân không biết.AAAA truyền tông trận, sao lại sao lại?”

Quá bất ngờ lão bộc cũng chẳng biết phải nói gì.

“đóng chặt chớp cửa lại đi rồi theo ta.”

Lão Bộc lạnh lẽo làm theo mọi thứ Tần Túc nói.

Xuyên qua truyền tông trận, nổi lên trước mặt lão Thụ là một hạp cốc xanh toí vô cùng.

“ờ đây, Lão nô thấy cứ như là một thế giới khác vậy a!” Lão Bộc choáng ngợp trước vẻ đẹp nơi này.

“hahah. . . lần đầu ta đến cũng thế thôi!” Tần Túc hỏi.

“được rồi trước mắt theo ta. . . đến viếng Lão Sư một chút”

Gã háng giọng bảo.

Tần Túc dẫn Lão Bộc đi qua một con đường nhỏ lọt bóng cây xanh, men theo con suối đi lên. Cuối cùng, đi đến thượng nguồn của con thác:

“hóa ra là một con thác ngầm!”

Lão Bộc lên tiếng bình phán.

“đến rồi”

âm thanh Tần Túc vang lên.

Bên trên giữa dòng chảy của con Thác một tòa miếu to lớn, xây bằng đá kiến trúc không rộng lớn cho lắm. Lão Bộc cũng kinh ngạc hồi lâu.

Nhìn ra nghi hoặc của Lão Bộc, Tần Túc liền giới thiệu:

"Nơi này là Tường Nguyên đường. Tất cả đệ tử khi vừa mới gia nhập dưới thế lực của ta thì đều phải ở chỗ này tuyên thệ nguyện trung thành đồng thời nó còn là nơi để tưởng nhớ sư tôn, cho nên nơi này còn gọi là Tường nguyên đường."

Vừa mới mở cánh cửa miếu ra, Ấp vào mắt Lão là một khuôn mặt được khắc lên đá với những dòng nước từ thác đổ xuống phía sau khuôn mặt.

“nơi này, mấy vạn năm trước là do sư tôn của ta hay có thể nói chính là người có khuôn mặt được khắc lên vách đá kia đã tọa nên nơi này.”

“Được rồi...” Tần Túc gợn tay, nói: “Ta nói cho lão biết những tin tức này, cốt yếu là muốn nhắc không nên tự mãn, tự kiêu cố gắng nỗ lực. không nên làm yếu nhược khí cũng như là quá khứ huy hoàng của sư tôn”

Lão Bộc nhất thời an tĩnh lại. Ánh mắt của Tần Túc nói: “nhập lễ đại diện chính thức bắt đầu, lão mau đến thấp hương đi.”

“dạ, đại nhân”

Lão Bộc vâng dạ răm rắp đáp.

Lão bộc vừa cảm nén hương lên Tần Túc liền hỏi:

“kể từ hôm nay Lão sẽ người của Hạp cốc này, sẽ là trợ thủ nô bộc của ta, lão có dám nguyện thề sẽ không bao giờ phản bội ta lẫn hạp cốc hay không?”

“Lão Nô xin nguyện thề sẽ không bao giờ phản bội Đại Nhân và hạp cốc. nếu có làm sai xin chịu phạt trước cửu cửu lôi kiếp”

Lão Bộc kiên quyết không cần suy nghĩ ngay lập tức thề.

“haha tốt tốt. . . được rồi từ nay Lão sẽ là trợ thủ đắc lực cánh phải của ta và cũng là thành viên đầu tiên của thế lực này” Tần Túc hứng chí nói.

Cắm xong nén hương xuống cái lư đồng to. Tần Túc dẫn Lão Bộc kính cẩn nghiêng người lạy một cái rồi rời đi.

“Lão Bộc, lão tự chọn một nơi để tu luyện đi.. xong thì về báo cáo với ta”

Một lúc sau Lão Bộc quay lại thông báo lão đã chọn xong một động phủ phía trên một ngọn núi nhỏ. Nhằm xem xét sao đêm để mở mang kiến thức về Tinh Thần Lực lẫn dễ dàng tu luyện Tinh Thần Công hơn.

Điều phối xong mọi việc cuối cùng Tần Túc cũng có thể lặng lẽ một mình đi đến một tòa hang động khá lớn nơi mà lúc sáng gã đã DiThực Hỏa Hoàng Thảo.

Tiếp đến gã bắt đầu Khoét một lỗ hoảng cực lớn phía trên tòa hang động cho ánh nắng truyền vào.

Sau đó Tàn Túc mới khắc một Trận Pháp hấp thụ linh khí lẫn Ánh sáng mà lúc trước phải tốn 50 viên linh thạch để thuyết phục Lão Thụ vẽ lên đó để tạo một môi trường thích hợp cho Hỏa Hoàng Thảo

Thực chất chỉ tốn 50 viên hạ phẩm linh thạch là vì Lão Thụ ra tay không cho Tàn Túc xem lên lẫn không đưa khẩu quyết khác.

“haizzzz... cảm giác thật tốt từ nay gọi nơi này là “Hỏa Hoàng Động” sau này không chừng sẽ là thánh địa cho tu sĩ hỏa hệ ha... Cũng nên tu luyện Thực Dương Công thôi”

Suy nghĩ một chút, Tàn Túc cầm cuốn điển tịch “Thực Dương Công” lên xem xét.

Học như cách cũ, Tàn Túc cứ thế 1 lần đọc thuộc qua một lượt cả cuốn điển tịch cho đến khi đến chữ cuối cùng. Rồi gã bỏ cuốn điển tịch xuống đất.

Nhắm mắt nhắm lại, xem xét tin tức trong đầu.

Vài khắc sau, gã mở mắt nhưng lại chạy tới chỗ mặt trời chiếu sáng nhất là gần gốc Hỏa Hoàng Thảo ngồi xuống nhắm mắt một lần nữa.

Tàn Túc bắt đầu hành công hấp thu hỏa linh khí hút ít của Hỏa Hoàng Thảo lẫn ánh sáng chiếu xuống như theo “Thực Dương công”, trui rèn kinh mạch, xương cốt, gã bây giờ mới cảm nhận được đan điền của bản thân tựa như một cái động trống rỗng.

Chân khí, linh lực cơ thể đều bắt nguồn từ đan điền, khi ánh sáng lẫn hỏa linh khí đã chuyển hóa thành linh khí đã đổ dồn cơ thể, đan điền.

Tàn Túc ngay lập tức bắt đầu dẫn dắt linh khí đi qua vị trí trọng yếu, loại bỏ tạp chất lúc trước tu luyện còn dư. Linh khí cũng từ đó tràn qua kinh mạch, tràn qua da thịt, trông gã lúc này cứ như rắn lột xác. Khác hoàn toàn với mọi khi.

Trong quá trình này Tàn Túc méo mó mặt mày, mồ hôi rơi từng giọt.

Sờ dĩ gã đau như vậy là vì công pháp này khi hấp thụ ánh sáng mặt trời đi vào trong cơ thể khi chuyển hóa thì sẽ gây ra những chấn động rất kinh khủng, nhưng cũng rất có ích cường thân kiện tráng cho gã.

1 tháng sau, Tàn Túc mới tu luyện thành công Nhất Trọng cảnh giới tiền độ tồn tại và tạo linh lực gấp 2 lần bình thường, tốc độ như vậy theo gã thấy cũng không tính là nhanh. Dựa vào tình hình trạng linh lực xung mãn gã liền thử đột phá Định Khí cửu Tầng

Quá trình đột phá này Tàn Túc dẫn động linh khí xoáy tròn như con ốc, tốc độ xoáy càng ngày càng lớn. Trên người gã tóc tai quần áo bay phấp phật.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lương Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Phải nhanh, phải mạnh

*Chương 27: Phải Nhanh, Phải Mạnh

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Ầm vang một tiếng, lốc khí xuyên phá bình chương, linh khí bên ngoài cuộn cuộn tiếp tục đổ vào đan điền, lốc khí “Ầmmmm” – bỗng chót nó dừng lại.

“*Định Khí Cửu tầng!*” gã thở phào vui vẻ

.....

Thời gian thấm thoát như đưa trôi, chốc chốc lại thêm ba tháng thời gian... Thu vội vã rồi đi, Tuyết mùa đông cũng chậm rãi buông xuống...

Hạp Cốc bí mật này tuy rằng nằm sâu tới mấy ngàn trượng, nhưng bởi vì sự tồn hấn khi tạo ra hạp cốc đã bố trí rất nhiều trận pháp thu hút các biến đổi tự nhiên, thế nên cứ mỗi mùa đông về, bầu trời lại rải đầy hoa tuyết, nhìn lại vô cùng thích mắt.

“*Bất tri bất giác nửa năm lại qua đi...haizzzz*”

Tàn Túc đứng ngẩng người trên một đỉnh núi, xòe tay để những bông hoa tuyết đang phiêu đảng trên không trung kia rơi xuống, miệng nói ra đến đâu thì sương hơi hơi tạo ra lúc ấy...

*“không hổ danh là Địa Cấp sơ giai công pháp. Trọng thứ ba của Thực Dương Công quả nhiên có chút khó tu hành, khiến ta mất ba tháng thời gian mới

đột phá. Tuy rằng hiện tại đã đến Trọng thứ Tư, nhưng không biết bao lâu mới tu thành quyền công pháp này đây!” *

Tần Túc thở dài ngao ngán. Trong nửa năm qua hắn mất 1 tháng để tu thành đệ nhất trọng, mất 2 tháng để luyện thành nhị trọng và mất đến 3 tháng mới đột phá lên đệ tam trọng.nếu có ai nghe gã nói điều này chắc cũng học máu mà chết.

Người ta tu huyền cấp công pháp có khi phải mất đến 1 – 2 năm để luyện thành một trọng. Mà tên này tu luyện Địa cấp công pháp có độ tinh vi, độ cao siêu đến đâu thì chẳng cần phải bàn cãi nữa.

Thế mà tên Tần túc này chỉ cần mất nửa năm để luyện thành cả 3 trọng, mà còn kêu ca than trời trách phận.

*“Hiện tại ta đã có thể tùy ý đột phá lên Đỉnh khí cửu tầng. Bất quá môn công pháp quả thật rất thần kỳ... Linh lực trong người ta cũng đã tăng lên ít nhất cũng được thêm 6 thành không biết sau này khi luyện đến những trọng sau của Thực Dương Quyết thì sẽ thế nào nữa đây...” *

Gã bắt đầu mơ mộng.

*

“Phải nỗ lực thêm thôi! Trong cái thế giới này thực lực mới là nhất. Muốn người ta tôn trọng trước hết đều phải có nắm đấm mạnh mới được. Ta càng mạnh thì nguồn tài nguyên tu luyện càng dễ dàng kiếm hơn việc đột phá lên cao sau này cũng dễ dàng hơn nhiều” *

*“ngày mà ta giết lão câu Xích Diễm Môn cũng sắp đến rồi hahaha” *

Tần Túc cười rộ lên một cách hoang dại.

.....

Hít thở bầu không khí mùa đông xong xuôi. Tần Túc lại vui đầu vào tu luyện.

Gã trực tiếp chọn đỉnh núi mình đang đứng để làm nơi tu luyện Tiêu Dao Kiếm Quyết.

Sở dĩ Tần Túc ngừng tu luyện Thực Dương Công là vì hiện tại đang là mùa Đông nên rất bất lợi cho việc tu luyện công pháp của gã khi phải cần có ánh sáng mặt trời. Đồng thời gã cũng muốn cho Hỏa Hoàng Thảo có thời gian phát ra Hỏa linh khí để hình thành một thánh địa trong mơ.

Nếu luận độ biến hóa hoa mỹ, những chiêu thức trong Tiêu Dao Kiếm quyết sợ rằng còn chưa thể bằng một võ kỹ ở phạm tục. Tuy nhiên muốn luyện thành bộ kiếm quyết này cũng chẳng dễ dàng gì.

Khi Phát động kiếm chiêu cần chú ý lực và những bước đi thông qua kiếm bộ phải cực kỳ tinh tế.

Trong chiến đấu thực tế càng như vậy, kẻ thù của ngươi hoàn toàn sẽ không cho ngươi thời gian để suy ngẫm hay tụ lực để ra chiêu. Mà mỗi kiếm của bản thân mỗi người phải linh hoạt, càng hoa mỹ thì càng dễ chết.

chính vì thế nên các cao thủ kiếm tu hầu như đều ưa thích thứ thuần túy, thứ càng thuần túy, khó khăn gặp phải càng nhỏ. Càng dễ nắm bắt và luyện thành

Tần Túc từng có suy nghĩ, chỉ cần lực kiếm mạnh thì hoàn toàn giải quyết được vấn đề. Thế nhưng, sau lần thực tế kia gã mới nhận ra. Kiếm thuần túy đầu tiên phải là nhanh.

Kiếm không nhanh thì chưa thể gọi là kiếm, kiếm nhanh nhưng lực ra yếu thì đơn giản cũng chỉ là vô dụng. Vì thế luyện kiếm thì phải luyện kiếm cho nhanh lực cho mạnh trong thời gian ngắn nhất có thể.

Điển hình chính là Tiêu Dao kiếm quyết, nó cũng không phải là kiếm quyết lấy kiếm chiêu thủ thắng, mặc dù chỉ có bảy thức nhưng mỗi thức phát ra đều là hoang mang vô tận.

Trong đó yêu cầu người tu luyện cảm kiếm ra chiêu phải nhanh, vận động cơ thể tốc độ phải lanh lẹ. kiếm chiêu và kiếm bộ phải hài hòa nếu muốn vươn lên đỉnh cao của loại kiếm này.

Biết được mấu chốt ở điểm này, thế nên Tần Túc ngày càng thuần thục ba thức đầu tiên của môn kiếm quyết này.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ngộ!

*Chương 28:: Ngộ!

Tác Giả: Tà Lão Quái.

Trăm ngàn một lát cuối cùng, Tần Túc cầm thanh Ma Bối Kiếm đen sì bắt đầu tu luyện.

Ban đầu gã cầm thanh kiếm tự múa lại ba thức đầu của “Tiêu Dao Kiếm Quyết” sau khi múa cảm giác đã thuần thục động tâm liền có thể ra kiếm thì gã mới bắt đầu luyện tiếp ba tầng giữa.

.....

Nửa năm sau.

Tam kiếm,...tứ kiếm,...ngũ kiếm,...lục kiếm...

Cho đến khi đã luyện thành toàn bộ cả Lục thức của “Tiêu Dao Kiếm quyết” thì Tần Túc mới buông mình nghỉ ngơi.

Nửa năm nữa qua đi, hiện giờ Tần Túc đã có thể một hơi thi triển ra sáu đạo kiếm quang, cùng với kiếm bộ tiêu dao vô định. Thực lực của gã trong nửa năm qua xem như đã tăng tiến tột bậc.

Tuy nhiên bao nhiêu đây, vẫn chưa thể thảo mãn gã. Tần Túc, muốn mạnh hơn, mạnh hơn nữa.

Với gã, muốn trả được thù, muốn giết được tên Tổng chủ Xích Diễm Môn thì tối thiểu nhất định phải luyện thành Tiêu Dao kiếm quyết. Nhưng mấy ngày qua, gã hoàn toàn dậm chân tại chỗ.

Lục Thức đã thành thạo nhưng Thất Thức: Tiêu Dao Trích Tinh lại chẳng thể luyện thành dù gã đã cố gắng rất nhiều.

Sau hơn một canh giờ ngồi suy nghĩ. Gã thầm đoán:

“có lẽ tâm tư của các tiền bối đặt vào trong kiếm quyết này ta đã hiểu sai chăng!”

Nhìn ra được nút thắt Tần Túc liền đã tọa nhắm mắt câu thông:

Lúc này, trước mắt Tần Túc Thiên Địa vạn vật, sinh linh, sức sống bắt đầu tan biến, chỉ còn lại 1 cõi hư không, trắng suốt vô tận và những dòng văn tự của “Tiêu Dao Kiếm Quyết” lơ lửng trên không.

Những dòng văn tự bỗng nhiên biến hóa khôn lường, chúng dần dần hóa thành những hình vẽ.

Nhất thức, nhị thức, tam thức, tứ thức, ngũ thức, lục thức,... hình vẽ của 6 thức hình chuyển động uốn éo theo từng đạo pháp quyết. từng đường kiếm chúng vẽ nên hoàn toàn khác xa với những lần Tần Túc thi triển.

Chúng uy lực hơn, bao quát hơn, thanh thoát hơn, nhanh hơn và kiếm bộ cũng tiêu dao hơn. Toàn Bộ mọi thứ gã đang thấy hoàn toàn khác xa với những gì Tần Túc đã luyện.

Nếu so sánh giữa kiếm Tần Túc múa với hình vẽ này đang múa. Thì quả thực, chả khác gì trăng chơi với bóng

Vài khắc sau, Như đã hiểu được sự tinh túy của sáu thức kiếm quyết.

Trong nháy mắt, Tần Túc liên tục thi triển ra toàn bộ sáu thức kiếm chiêu trong “Tiêu Dao Kiếm Quyết. Hư không vô tận bỗng chấn động một cái rồi phun trào ra sáu đạo kiếm quang phiêu miểu.

Bên trong Hư Không, Tần Túc như chưa đã ghiền liền thi triển sáu chiêu kia liên tục.

Một lần...hai lần...năm lần...mười lần...trăm lần...ngàn lần.

Cho đến khi mà mồ hôi đã tứa đầy lên trên khuôn mặt, thân thể thì gã mới dừng lại.

“sảng khoái, Kiếm là phải như vậy...hahahah”

Tần Túc cười thét lên một tiếng trong hư không vô tận.

“Lục thức đã thành, vậy Thất thức ta quyết cũng phải thành luôn...” gã hứng chí phun ra một câu.

Thở một hơi dài, gã bắt đầu suy ngẫm lại những dòng văn tự trong thức thứ bảy.

Múa qua, múa lại... máu tiến, máu lùi,... máu xiên, máu xẹo,...

Nhưng cảm giác hưng phấn như những lần thi triển sáu thức, Tần Túc lại không thể cảm nhận được chút nào.

“Rốt cuộc là sai ở chỗ nào,...khẩu quyết ta cũng đã dung hợp rất nhuần với kiếm chiêu rồi...tại sao?.tại sao vẫn không thể có cảm giác kia?”
Tần Túc giận dữ quát.

“khoan đã!...hợp?... là vẫn tự hợp với kiếm...Hay là sáu thức dung hợp?” Gã chợt nhận ra điều gì đó liền lẩm bẩm.

*“sáu thức trước của ta chỉ là thi triển ra sáu thức rồi, dùng nhanh để ra sáu kiếm chiêu. ... AAA! ra là vậy hợp phải là hợp toàn bộ sáu kiếm thành một kiếm! hahah ta hiểu hiểu” *

*“Lục thức hợp kiếm” *gã hô lên rồi thi triển ra một kiếm sáu thức đã lĩnh ngộ.

Một đường kiếm khí oanh tạc cứ như tên bay đạn bắn lao vun vút vào hư không.

*“là kiếm khí? không ngờ hợp sáu thức lại, lại ra kiếm khí.” *Gã ngạc nhiên nói.

Tiếp đến Tần Túc bắt đầu dùng chiêu hợp cả sáu thức lại kia bắt đầu liên kết với văn tự khẩu quyết thức thứ bảy.

“*Tiêu Dao Thất Thức: Tiêu Dao Trích Tinh*” gã hét lên rồi thi triển

Một kiếm xuất ra kia vừa có kiếm khí vừa có kiếm quyết. lấy quyết làm tâm, khí làm Tầm. Bỏ trợ qua lại hình thành một đường kiếm xuyên tạc một hướng.

Vừa mở mắt ra Tần Túc liền lập tức thi triển thức thứ bảy.

Kiếm vừa ra, trong chớp mắt. Toàn bộ lá cây cạnh đó nhao nhao rơi xuống đất, lá thì bị cắt năm cắt bảy, lá thì bị cắt đến chẳng thấy gì nữa.

- ““Tiêu Dao Kiếm Quyết” Đại. thành” * Gã mở miệng nhẹ nhàng thốt lên một câu.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Khống Hỏa Quyết

*Chương 29: Khống Hỏa Quyết

Tác Giả: Tà Lão Quái

*

“*Tiêu Dao Kiếm Quyết* đại thành rồi lần này xông pha vào sâm Lâm cũng đỡ khó hơn a”

Tần Túc cảm thán nói.

*“Tiểu tử tu luyện xong kiếm chiêu rồi hả?” *

Lão Thụ ở dạng thụ linh ly khai khỏi thân thể của Tần Túc bỗng lên tiếng.

“ừm..mà lão cả năm trời làm cái gì mà chẳng thấy nói năng gì hết vậy?”

Gã thắc mắc hỏi.

“tất nhiên là lão phụ chăm chỉ tu luyện rồi!” lão đáp.

*“heheh lão cũng tu luyện cơ đấy!.....” *Tần Túc châm biếm cười.

“ừ, tin hay không tin tùy người. . .hôm nay lão phụ có cái này tặng người” Lão Thụ mập mờ tỏ vẻ thần bí nói.

*“phu phu phu. . . lão cho ta?,...ta nhớ có bao giờ mà Lão lại hào phóng như vậy đâu ta...” *suy nghĩ một chút bỗng Tần Túc quát lên:

“hóa ra là định lừa gạt lấy linh thạch của ta chứ gì?...mơ đi thụ ca à chiêu này xưa quá rồi”

“ngươi cứ toàn nghĩ xấu cho ta... tâm hồn ta mỏng manh, dễ vỡ mà ngươi cứ nói những lời chua cay như vậy làm sao lão phu chịu nổi đây... hic hic hic” Lão thụ giả bộ thút thít khóc.

“ngưng diễn ra có cái gì lấy ra cho ta xem thử?” Tần Túc nhìn lão mà muốn ói. Gã thầm nghĩ:

“cái gì mà mỏng manh, dễ vỡ.... đúng là lão cáo già dê tiện, biến thái”

“ngươi còn nhớ lúc sư tôn rời đi có để lại một cuốn “khổng Hòa Kinh” chứ. Nó đây này!” Lão thụ đưa ra cho Tần Túc một cuốn sách.

“vậy là để có thể luyện khí hay đan được cần phải học khổng hòa trước a” Tần Túc chợt nghĩ đến lý do lão thụ đưa cuốn “Khổng Hòa Kinh” vào thời điểm này cho gã.

Nhận lấy cuốn công pháp, ngay lập tức gã liền lật ra xem:

Vì nói cho cao sang lẫn việc công pháp nào không có yếu tố công kích nên mới gọi là công pháp chứ kỳ thực nó cũng chỉ là một loại thuật pháp là nhiều.

“khổng Hòa Kinh” được chia làm 3 tầng: tầng thứ nhất là khổng hòa, thứ hai là Luyện hỏa, thứ ba là Hợp hỏa. chỉ cần Tần Túc có thể luyện thành tầng thứ nhất Khổng Hòa là có thể bắt đầu học luyện khí, luyện đan.

Tuy nhiên muốn tu luyện tầng Khổng Hòa này cần phải tìm một nơi thích hợp như: Địa hỏa, núi lửa, dung nham,...

“xem ra phải ra ngoài một chuyến nữa rồi.” Tần Túc trầm ngâm nói.

“thế cũng tốt. trong này hầu như không có địa hình nào thích hợp cho ngươi tu luyện cả. ra ngoài tìm kiếm là chính xác nhất rồi.”

Nói xong Tần Túc liền đứng lên thu hồi thanh Ma Bối Kiếm lại, lấy một bộ lam y ra mặc rồi ung dung đi về phía động phủ của Lão Bộc.

“đã qua một năm kể từ khi hấn và Lão vào đây rồi. Mà nhìn cửa động phủ của Lão Bộc vẫn không có dấu hiệu gì mở ra. Gã ngần ngại một chút rồi âm thầm viết một bức thư để đồ cùng với 100 viên hạ phẩm linh thạch nhằm khi Lão Bộc đột phá thiếu tài nguyên.

Hoàn thành xong xuôi mọi thủ tục để lại. Tần Túc quay người rời đi đến truyền tống trận.

.....

Bách Lý Hiên

“Tiểu tư kia làm gì mà ngây ngốc đến 1 năm mà vẫn chưa mở cửa đi ra thế nhỉ”

Một nhân ảnh thấp lùn vừa mập nhìn về phía phòng Tần Túc lảm

bảm

Bổng:

“Cót..két..két..” tiếng âm thanh từ phòng Tần Túc dội ra.

Từ trong phòng một thiếu niên mặt mày sáng sủa bước ra.

*“chào chương quây” *

Gã thiếu niên chợt nhìn thấy ánh mắt của tên chương quây liền gờ tay chào hỏi. hiển nhiên thiếu niên này là Tần Túc rồi.

Nghe thấy Tần Túc chào, Tên đó cũng chẳng mấy may quan tâm hay chào hỏi gì gã cả liền quay xang hướng khác.

Tần Túc cũng chẳng mấy quan tâm chi mấy chuyện này. Sau đó gã đi một mạch đến Địa Hỏa Quán ở khu Khu phía Tây, nơi dành cho hầu hết các quán hàng chuyên để luyện đan, luyện khí cần Địa Hỏa.

Bởi vào mấy vạn năm trước các cự thành chủ của Đẳng Sơn Thành tìm thấy một mạch lễ của một loại Địa Hỏa. Mặc dù đã có ý định khai thác loại địa hỏa này nhưng cuối cùng kế hoạch ấy cũng đã bác bỏ.

Cũng chính là thời điểm ấy, Đẳng Sơn Thành được dựng lên. Mặc dù chỉ là một Thành nhỏ ở Phía Ranh giáp biên của Thiên Âm Các và Hòa Vân Tông nhưng đây cũng là một địa điểm tụ tập khá ổn của các thể loại Tán Tu.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Luyện hỏa

Chương 30: Luyện Hỏa

Tác Giả: Tà Lão Quái

Vào Trong Địa Hỏa Quán:

“Đặt cho ta một phòng” Tần Túc nhìn tên chấp sự trong đang xem xem cái gì đó trong Quầy.

“Đặt phòng gì?...hạ phẩm, trung phẩm, hay thượng phẩm?” tên chấp sự khinh bỉ không thèm nhìn mặt Tần Túc nói.

“giá?” Trước trạng thái khinh thường của tên chấp sự Tần Túc cũng lạnh nhạt hỏi.

“hạ phẩm 40 viên hạ phẩm linh thạch, trung phẩm 60 viên, thượng phẩm 100 viên 1 ngày.”

“ừm... lấy cho ta 1 phòng hạ phẩm trong vòng 10 ngày.” Suy nghĩ chốc lát Tần Túc liền ra quyết định.

Nói xong gã liền lấy ra 400 viên hạ phẩm linh thạch đặt lên quầy tiếp khách của Địa Hỏa Quán.

Đến lúc này thì tên chấp sự mới ngược mặt lên nhìn gã. Tuy nhiên, khuôn mặt khinh bỉ, âm u lúc trước đã hoàn toàn tan biến mà thay vào đó là một khuôn mặt vui vẻ, mặt nở nụ cười hớn hở đáp:

“hắc hắc... tiểu nhân, có mắt như mù, không thấy thái sơn còn dư 3 phòng hạ phẩm mời đại nhân vào đây!”

Sau đó, tên chấp sự dẫn Tần Túc đi sau vào bên trong Quán. Bên trong đó gồm có đến 3 tầng hầm chứ. Tầng hầm phía trên theo đánh giá của gã có lẽ là hạ phẩm xuống tầng nữa thì là Trung phẩm, xuống đến tầng cuối cùng thì là Thượng phẩm và cũng là nơi có nguồn địa hỏa dồi dào nhất.

Đưa Tần Túc đi vào tầng hầm thứ nhất, tên chấp sự ngay lập tức giới thiệu sơ qua về 3 phòng hạ phẩm còn sót lại cho Tần Túc một chút. Rồi chọn luôn một phòng ở góc cuối cho Tần Túc

Tần Túc nghe xong, không cần nói gì yên lặng gật gật vài cái, tỏ vẻ đã đồng ý

Tên chấp sự thấy thế, ngay tức thì lấy ra một miếng ngọc bài màu đỏ áp lên cửa rồi niệm vài chú ngữ gì đó. Cánh cửa màu Đen liền tự động mở ra.

Bên trong căn phòng kiến trúc rất đơn sơ, vuông vắn, diện tích cũng không lớn mấy, nhưng nổi bật là ở phía giữa phòng có một cái lò luyện khá lớn.

Bốn bên là bốn con rồng đỏ rực như lửa to cỡ cánh tay, đều được chế tác từ một loại tinh thiết gì đó rất bền và tốt. Đặc biệt là 4 cái đầu rồng này đều hướng thẳng vào lò luyện dường như tùy thời có thể phun lửa bất cứ lúc nào.

“đại nhân, đây là Địa Hỏa Lò của Địa Hỏa Quán chúng ta, địa hỏa cần để luyện chính là men theo bốn cái đầu rồng này phun ra. Hơn nữa tùy vào các yếu tố cần thiết mà có thể điều chỉnh độ lớn hay nhỏ của địa hỏa. phương pháp không chế ngài có thể tham khảo trên vách đá bên kia”

Tên chấp sự chỉ vào cái lò luyện rồi và mấy dòng chữ trên vách tường giải thích

“À còn nữa, ngọc bài này đại nhân xin nhận lấy luôn, một khi cửa phòng đã đóng thì sẽ cùng ngoại giới hoàn toàn tuyệt hệ. Trừ phi là các lão quý của bốn đại tông môn kia hợp lực lại nếu không thì sẽ tuyệt đối an toàn lẫn ổn định cho địa nhân luyện”

Nghe tên Chưởng quầy thông báo vậy Tần Túc cũng mừng thầm bởi gã chẳng biết mình tu luyện công pháp “Khổng Hỏa Quyết” này sẽ có gây oanh động gì lớn không nên với hắn chắc ăn vẫn là tốt nhất.

Đội tên chưởng quầy rồi đi rồi Tần Túc mới liền khu động ngọc bài phong bế cửa phòng lại. hầu như không có xuất hiện một âm thanh nào ngoài tiếng thở của Tần Túc.

Thờ dãi một hơi, sau đó gã liền bắt đầu lấy cuốn điển tịch “Khổng Hỏa Kinh” ra.

Một lúc sau, khi đã thuộc rập rập nhào nhào như cháo thì gã mới liền quăng cuốn điển tịch vào Tu Di Túi.

Rồi Tần Túc bắt đầu ngồi bệt xuống, tư thế giống như đang ngồi thiền, vận linh khí xung quang tụ lại ở hai lòng bàn tay. Một bên thì huy động linh lực cho 4 cái đầu rồng phun ra địa hỏa.

“phèo....phèo....” tiếng âm thanh phát ra từ bốn cái đầu rồng bắt đầu phun ra.

Từng ngọn lửa đỏ chót, nóng kinh khủng khiếp lan tràn ra.

Chớp lấy thời cơ, Tần Túc liền huy động bàn tay bắt lấy một tia hỏa diễm bắt đầu phương thức không hóa.

.....

Một khắc sau thất bại.

Một khắc tiếp lại thất bại

Một khắc nữa thất bại tiếp

.....

Một khắc nữa, thì gã mới có thể bắt đầu không chế được một tia địa hỏa. tính toán đến bây giờ cũng đã tiêu tốn mất 1 ngày thời gian.

Hung phấn tiếp tục dâng trào, Tần Túc liền bắt tay vào không chế thêm một tia địa hỏa nữa.

Dần dần theo thời gian, cuối cùng gã cũng đã nắm bắt được hoàn toàn phương thức không hóa nhưng cũng lúc được, lúc cái không phải lần nào cũng có thể không chế được.

Rèn luyện thêm nữa. Cho đến 9 ngày sau, Tần Túc mới có nắm bắt cũng như hoàn thiện chuẩn và hiệu quả nhất trong khâu không hóa này.

Luyện được thành công tầng thứ nhất Tần Túc cực kỳ vui mừng gã:

“hay quá! 9 ngày thời gian của ta quả thật cũng không uổng phí heheh!”

“luyện xong tầng thứ nhất rồi đó hả?”

Lão thụ lúc này mới từ thức hải Tần Túc bay ra dưới dạng Thụ linh.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Luyện khí

Tần Túc liền xuất ra vật phẩm dùng để luyện khí đã mua, Thanh cương thiết, xích vẫn thạch cùng mấy khối kim châu tài liệu cùng một chút ít phụ liệu.

Gã đem viên xích vẫn thạch lên nhìn. Gã trầm nghĩ:

“Lần này mà ta luyện chế kiện bảo khí này mà thất bại chắc đau lòng chết mất!”

Sở dĩ Tần Túc nghĩ như vậy là vì để mua viên xích vẫn thạch gã đã tiêu tốn khá nhiều linh thạch. Thờ dài một cái xong:

“lão Thụ, ta đã bắt đầu!”

Tần Túc khoanh chân mà ngồi, toàn bộ tất cả tài liệu đều được chia làm hai phần đặt trước mặt gã. Hai tay của Tần Túc Quán chú, vận chuyển Linh lực, dùng mãnh từng đợt từng đợt truyền vào phần tài liệu thứ nhất.

Ngay lập tức tài liệu thứ nhất đều đồng loạt bay lên không trung, một cỗ ngọn lửa nóng bỏng "Oanh" cũng bỗng bùng nổ lên.

Dù Tần Túc đã tiếp xúc gần 9 ngày với địa hỏa. Tuy nhiên, Địa Hỏa bỗng bùng lên cực mạnh làm Tần Túc cũng hơi lo – lo sợ bị hủy mất tài liệu, tiền không của gã.

Tần Túc thoáng chau mày, chung quanh linh khí áp súc với địa hỏa nổi lên cực kỳ mãnh liệt, gã khẽ vẫy tay. Đồng loạt từng loại tài liệu đang lơ lửng trên không trung hòa nhập vào với Địa Hỏa

Tần Túc vô cùng chăm chú, nhìn thật kỹ. Thế nhưng gã phát hiện, nhìn cả buổi nhưng Tần Túc vẫn chẳng hiểu các c** gì hết.!

Đối với Tần Túc mà nói lần luyện chế này gã cũng chẳng mong gì lắm. Nhưng suy đi nghĩ lại gã vẫn không biết tác dụng của từng công đoạn? Làm không đúng giai đoạn nào? Gã hoàn toàn không có một khái niệm gì ở trong đầu.

Một canh giờ sau, Tần Túc vừa luyện khí xong, lúc này. Trên Khuôn mặt gã liền hiện lên vẻ mất mát.

Trước mặt gã, là một thanh phi kiếm cực kỳ thô và hầu như chẳng có chút kỹ xảo hay hảo hầunào cả!

Và Tất nhiên, lần luyện chế bảo khí này gã đã không thành công hay đúng hơn là hoàn toàn thất bại!

“À? Luyện đã xong rồi sao?” Lão Thấy Tàn Túc dừng lại, từ Thước hải bay ra hỏi.

“Thụ Lão, ta lại thất bại!” Tàn Túc ủ rũ, cầm thanh phi kiếm lên đưa cho Lão Thụ.

Gã ngẩng đầu nhìn lão Thụ đang xem xoi thanh kiếm, như mong đợi một sự chỉ điểm nào đó!

Lão Thụ gạt gù vài cái!, rồi thoáng cầm thanh kiếm lên nhìn, lão lật qua lật lại lật tới lật lui.

“Àn, quả thật, người luyện chế có chút vấn đề!”

Lão Thụ trề miệng, trầm tư, rồi thân nhiên nói ra.

Tàn Túc mừng rỡ, hỏi: “vấn đề nơi nào?”

Hắn luyện khí không thành công, mặc dù đã chăm chú xem xét rất kỹ rồi, nhưng vẫn chẳng có chút cảm ngộ hay nhận định gì sáng giá cho lần luyện thử này.

Và hiển nhiên cuối cùn, gã vẫn dậm chân tại chỗ, một chỗ tiến bộ hay cảm nhận cũng chẳng thấy!.

Với hầu hết đại đa số các Luyện khí sư khác, khi mới luyện chế tất nhiên là tỉ lệ thất bại sẽ chiếm rất cao nhưng từ lần thất bại đó họ có thể rút ra sai sót cho bản thân sau này không khỏi gặp lại còn Tàn Túc....

Lão Thụ vung tay lên chạm ngón tay vào đỉnh của chôi kiếm trong tích tắc nhiệt lượng của thanh kiếm liền khác đi. Sau đó, lão dùng ngón tay khác vuốt khe lên lưỡi kiếm ngay tức thì một nguồn linh lực truyền vào làm cho lưỡi kiếm chốc thay đổi.

Thanh kiếm có vẻ sáng hơn bén hơn, bền hơn,...

Một hồi sau, lão ôn tồn nói:

“sở dĩ người luyện chế thất bại là vì hòa hâu mà người nung nóng nguyên liệu không đủ. Đồng thời, cái thiếu thứ hai của người chính là độ bén, tựa như thanh kiếm người mới luyện lúc này, nó cực kỳ thô bỉ, bén không ra bén, tà không ra tà.”

“Và quan trọng hơn là người vẫn chưa khắc phù văn lên thanh kiếm để cho nó hóa thành Bảo khí sung với linh khí của thiên địa. Thế nên, mặc dù thành hình kiếm nhưng hiển nhiên đó không thể thành bảo khí được!”

Như đã cảm giác được điều gì đó Tàn Túc liền bắt đầu luyện chế phần tài luyện còn lại.

.....

Bên ngoài một nhân ảnh già nua từ đầu đến vẫn ngồi chờ suốt mấy ngày qua. Lúc nào cũng nhìn chăm chăm vào Địa Hỏa Quán, như đang chờ đợi một điều gì đó.

.....

Bên trong phòng, trải qua mấy canh giờ qua Tàn Túc cuối cùng cũng đã luyện thành một chuỗi phi kiếm dài 3 xích nặng 100 cân dần dần thành hình.

“hahah...thành công!” gã reo lên vui mừng hét.

“Thành công rồi sao...đưa lão phu xem!”

Cầm thanh kiếm mà Tàn Túc mới chế Lão Thụ nhẹ gạt đầu:

“Mặc dù chưa thể đạt tới đẳng cấp cực bén và độ hòa hâu cũng chưa hoàn hảo cho lắm nhưng xem như đã là không tệ rồi..tiếp tới người lo mà khắc phù văn lên chúng đi”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Ly hỏa phù trận

Chẳng cần Lão Thụ phải chỉ bảo Tần Túc lạnh lẽo lấy ra một chiếc lọ nhỏ.

Trong lọ nhỏ này chứa đầy một loại chất lỏng màu tím đậm, hiện lên phía trên loại chất lỏng ấy là những dòng bọt nổi lên nghi ngút cùng với một mùi hôi khó chịu.

“cái lọ này chứa đầy nọc độc của Ly Hóa Xà. Người ngàn vạn lần phải nhớ cho kỹ, lúc sử dụng phải cực kỳ cẩn thận, chỉ cần người sơ ý một tí thôi thì mạng người ta không thể đảm bảo giữ nổi đâu đấy!” Lão Thụ làm bộ thần sắc nghiêm nghị nhắc nhở.

“Biết rồi! nói mãi!”

Tần Túc cẩn thận đặt cái bình xuống rồi quay sang thương lượng, thụ giáo một chút kỹ năng cũng như một vài loại phù trận khác với Lão Thụ

Quả thật thì Tần Túc cũng không tinh mấy về việc luyện khí, chẳng qua là sau một vài lần trao đổi với Lão Thụ nên có cảm giác khác hay về phù thủy rất đơn giản và cũng khá hứng thú.

Hai người trao đổi qua lại về những vấn đề cần lưu ý trong khi khắc phù trận chừng cũng nửa canh giờ.

“Cơ mà người dự định sẽ chọn loại phù trận nào để khắc lên chuỗi kiếm nào đây?” Lão Thụ đột nhiên nhớ đến hỏi

“Ly Hóa Phù Trận” Tần Túc tự tin đáp.

“Ừm..Ly Hóa..ca này không khó cho lắm nhì!.. Ly Hóa Phù Trận này chỉ cần 2 mảnh phù văn tạo thành thôi, trong phù trận cấp thấp xem như đã là tốt rồi!”

Lão Thụ do dự định khuyên nhủ Tần Túc.

“Thứ ta đã quyết! lão hiểu mà”

Tần Túc cười nhạt một tiếng đáp, hiển nhiên gã chọn phù trận này thì gã đã nắm chắc trong tay những 8 phần thành công.

Đầu tiên, thì đây là lần thứ nhất Tần Túc có cơ hội thử khắc một phù trận cũng đồng nghĩa là trước đây gã chưa đụng một mảnh gì đến phù văn cả.

Mà Ly Hóa phù trận lại là loại phù trận tương đối mạnh, hơn nữa loại phù trận này cần người luyện khí sư phải duy trì công tác khắc phù văn liên tục thì mới có thể thành phù trận.

Sở dĩ Tần Túc mạo hiểm lớn đến như vậy cũng là bởi loại Ly Hóa Phù Trận này rất thích hợp đến hệ linh căn của gã đồng thời cũng là loại khá phù hợp với các loại tài luyện đã luyện ra chuỗi kiếm kia.

Dường như thấy Tần Túc đã hạ quyết tâm, lão Thụ một bên thở dài rồi cũng không nói năng gì đứng một bên trông coi qui trình khắc của Tần Túc.

Dưới sự khống chế của Tần Túc Địa Hóa bắt đầu phun ra rồi dần lớn lên, nhiệt độ trong phòng cũng theo đó mà tăng cùng.

Ngay khi hỏa diễm vừa ra Tần Túc liền vung tay. Thanh kiếm đang nằm dưới sàn bay lên đầu nhập vào ngọn lửa

Thời gian cứ thế mà trôi đi, sau khoảng một canh giờ, chuỗi kiếm trong luồng hỏa diễm ngày càng đỏ rực hơn.

Nhìn thấy sự chuỗi kiếm như thế, trong mắt gã hiện lên vẻ vui mừng khôn xiết. xem như gã đã hoàn thành một phần ba quá trình.

Lúc này sắc mặt Tần Túc cực kỳ nghiêm trọng, ánh mắt chăm chăm theo dõi kỳ biến trên chuỗi kiếm. Ít lâu sau, hai mắt Tần Túc ánh lên một tia dị thường:

“Nọc độc xuất!”

Gã quát khẽ rồi phẩy tay một cái, lọ nọc độc đang dựng đứng dưới sàn chọt bay lên.

Lọ nọc độc mở ra, chúc xuống, lập tức một thứ chất lỏng tím đậm rơi xuống chuỗi kiếm đang cực kỳ đỏ rực kia.

Như cảm nhận thấy được sự tác động của nọc độc khi tiếp xúc với chuỗi kiếm. Tần Túc gầm lên một tiếng ngăn cản chúng thoát khỏi tầm khống chế của gã.

“xì xì xì..”

Chất lỏng màu Tím đậm nhanh chóng dần lan tỏa ra toàn bộ bề mặt của chuỗi kiếm, từng loạt tiếng vang lên.

“tốt rồi! người mau khắc phù trận lên đi không kẻo nó trở cứng bây giờ.”

Đứng một bên quan sát Tần Túc luyện khí Lão Thụ vội quát.

Như chỉ chờ câu nói này của Lão Thụ, Tần Túc ngay lập tức lấy ra một câ bút lông chim đen trắng

Cây Pháp bút này là vật đặc chế chuyên dành cho những phù sư để vẽ phù, đồng thời đây là thứ dành cho các luyện khí sư khắc phù trận lên Bảo Khí.

Hít một hơi vào thật sâu Tần Túc liền đặt bút lên chuỗi kiếm. Từng nét từng đường khắc cực kỳ rõ ràng và chăm chú. Từng loại phù văn bắt đầu được hiện lên trên chuỗi kiếm liên kết thành một lộ tuyến đi từ đầu tới cuối trên thanh kiếm. Hợp thành một bộ Ly Hỏa Phù Trận

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Bảo Khí: Thành

Vừa lúc gỡ đứt bút ra khỏi chuỗi kiếm thì ngay lập tức nó hiện lên một dải ánh sáng đỏ rực đi từ đầu đến cuối chuỗi kiếm. Tỏa ra một lượng Hỏa Linh lực nhàn nhạt.

“Phù! thành công rồi!” Tần Túc vui mừng nhẹ tiếng thốt ra.

“thành công rồi à!”

Lão Thụ một bên thấy vậy chẳng có một nụ cười nào cả, bình thản.

“lão Thụ có thể khắc chồng thêm lên chuỗi kiếm này một Ly Hỏa Phù Trận nữa không?” ngập ngừng giây lát gã chợt hỏi.

“hử! ngươi còn dư linh lực à!” Lão Thụ ngạc nhiên

“ừm! còn dư khá nhiều...ta cảm thấy mới chỉ khắc một chiếc phù trận này không thể khai thác hết khả năng của ta được!” gã đáp.

“khắc chồng lên thì có thể nhưng ngươi phải đảm bảo rằng đủ linh lực để thực hiện hay không thôi và lại nếu khắc hỏng thì chuỗi kiếm này cũng hỏng theo luôn!”

“ý ta đã quyết rồi!” Tần Túc nghiêm mặt nói.

Quyết định xong Tần Túc tiếp tục bắt tay vào công tác khắc chồng thêm một Ly Hỏa Phù Trận nữa lên chuỗi kiếm.

Thần sắc gã bắt đầu phong bế trong tâm, mắt Tần Túc chỉ có khắc và khắc phù. Mọi việc bên ngoài với gã hoàn toàn không có chút hiện hữu nào nữa.

Cũng vào lúc này, ở một bên Lão Thụ hít một hơi thật sâu, cười mỉm, ánh mắt nhìn về phía Tần Túc hiện lên một tia khác thường. Đan xen lẫn những tâm tư cùng niềm vui khó tả.

Thật chất mà nói thì việc khắc chồng phù trận lên bảo khí là một việc hoàn toàn có thể xảy ra nhưng việc này đối với hầu hết những luyện khí sư là một việc không phải một sớm một chiều là có thể làm được và cũng đồng nghĩa với việc công tác này vô cùng hà khắc.

Ngoài ra trừ những điều mà Lão Thụ đã nói với Tần Túc thì một luyện khí sư khắc chồng phù trận lên bảo khí chỉ cần sai lệch một nét thôi thì cũng khiến cho bảo khí trở nên vô dụng.

Vì thế nên trong tu tiên giới các luyện khí sư xem việc khắc chồng phù trận là một công đoạn vô cùng khó khăn. Cho dù là đối với các luyện khí sư hành nghề mấy chục năm hay cả trăm năm đi chăng nữa thì cũng cực ít người mạo hiểm thực hiện.

Tuy nhiên đi song song với mạo hiểm luôn là quả ngọt nên chỉ cần khắc chồng thành công thêm một phù trận lên Bảo khí thì cũng có thể giúp cho Bảo khí có sự tăng tiến về chất lẫn và lượng, thoát thai hoá cốt.

1 canh giờ sau, trước mắt Tần Túc chuỗi kiếm tuàn trào ra một luồng hỏa linh khí dao động rất mạnh, đánh dấu cho việc Tần Túc đã thí nghiệm thành công việc khắc chồng hai phù trận lên một bảo khí.

Lão Thụ thấy Tần Túc đã thành công thì vốn định đứng lên chúc mừng nào ngờ:

Tần Túc bất ngờ tiếp tục đặt bút bảo khí, bắt đầu khắc chồng phù trận thứ 3 lên chuỗi kiếm.

Tiểu..tiểu tử ngươi tính khắc chồng thêm một tầng nữa đấy à?...” Lão Thụ không thể tin vào mắt bản thân nữa hét lên hỏi.

Thế nhưng lão nhận lại chỉ là sự im lặng. Một lát sau, tầng phù trận thứ ba được khắc chồng thành công.

Thoáng chốc gã do sự, nhưng vẫn lại bắt đầu khắc vẽ lên tầng thứ tư!

Cuối cùng nhiệt độ trên chuỗi kiếm cũng đang dần thay đổi trở lại như ban đầu, độc dịch của Ly Hỏa xà cũng hầu như đã tiêu tan.

Trước mặt Gã lúc này chuỗi kiếm đã hoàn toàn trở lại như nguyên vẹn chỉ khác chỗ có đến những bốn phù trận được áp khắc chồng lên chuỗi kiếm. Ly Hỏa phù trận cũng từ từ lan toả nhưng ánh sáng đỏ rực.

chưa dừng lại tại đây Tần Túc từ trong Túi Di túi lấy ra bốn viên linh thạch áp lên chuỗi kiếm. từng dòng linh lực bắt đầu lưu chuyển qua từng ngóc ngách của phù trận.

Đến lúc này thì Tần Túc mới có thể nở một nụ cười.

Bởi công tác khắc chồng liền 4 phù trận của gã đã thành công. Chuỗi kiếm này giờ đây đã xem như là một Bảo khí chính Công.

“đưa ta xem thử Chuỗi kiếm của ngươi đạt bảo khí phẩm gì?” Lão thụ hăng hái nói.

Cũng chẳng ngại gì Lão nữa Tần Túc vung thanh kiếm lên đưa cho Lão Thụ.

Lão vuốt ve từ đầu tới đuôi, gián mắt vào từng phù trận như đang tìm ra điểm để soi mói rồi cầm lên quơ quơ vài cái tỏ vẻ ta đây cực kỳ điêu luyện.

“xem như cũng tạm được... bốn tầng phù trận chồng nhau mỗi phù trận là 2 mảnh phù văn tổng lại là có tất cả 8 mảnh phù văn tức là chuỗi kiếm này đạt ngưỡng Bảo khí Nhân cấp trung phẩm bảo khí”

Nghe thấy thế Tần Túc hớn hờ vui vẻ hẳn lên:

“có món Bảo Khí này rồi thực lực của ta sẽ tăng lên rất nhiều nha!”

“Trung đối thôi!” Lão Thụ chột nói

“Ngươi nên nhớ rằng là quan trọng nhất luôn phải là thực lực của bản thân!” Lão nhắc nhở.

“điều đó đương nhiên ta hiểu.” gã đáp

Sau đó gã lại cầm chuỗi kiếm lên ngắm nghía. Quả thật bởi linh lực của gã có giới hạn chứ nếu có thừa linh lực nhiều hơn gã tự tin mình sẽ khắc ra nhiều phù trận hơn nữa.

Tuy nhiên gã vẫn hiểu được bản thân khắc chỉ là một loại phù trận cấp thấp đơn giản. Vì thế nên con đường luyện khí sau này gã phải cố gắng nhiều hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Xung đột

*Chương 34: Xung Đột

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Tính Toán khoảng thời gian còn dư lại Tần Túc lắc đầu, thu dọn mọi thứ rồi dùng ngọc bài giải trừ phong bế. Gã ung dung đi ra ngoài:

“A tiền bối, mười ngày đến hạn rồi... vẫn bối đang định...!”

Tên chấp sự nhìn thấy Tần Túc tươi cười.

Khẽ liếc nhìn tên chấp sự một chút rồi Tần Túc hừ nhẹ một tiếng sau đó rời đi.

Vừa mới bước chân ra khỏi Địa Hỏa Quán một bóng đen lao ầm quỳ xuống trước mặt Tần Túc:

“Ồ!...Lão bộc ngươi luyện xong rồi à?” Tần Túc nhìn bóng đen hỏi.

“tạm ổn thưa đại nhân!” bóng đen đang quỳ đáp.

Người này không phải Lão Bộc thì là ai nữa đây a!

“chuyện đó nói sau...đi thôi!...đến Thủy Ngọc Điểm dùng chút gì trước đã!”

Tần Túc xoa xoa cái bụng nhìn bóng đen ra lệnh.

.....

“2 cân rượu và bàn thịt..tiểu nhị!” Tần Túc hô.

Vẫn là bàn trên lầu bên cửa sổ như thông thường Tần Túc hay đến.

“lão Bộc, nhìn linh lực xung quang ngươi hẳn đã Định Khí tầng 4 rồi a? Công pháp ta đưa ngươi đã luyện thế nào rồi?”

Tần Túc đang nhìn ra cửa sổ bỗng hỏi lão Bộc.

“Tinh Thần công lão nô đã luyện tới đại thành rồi, còn về Trụ Cột Cơ Bản Luyện Rối thì lão nô cũng đã có xem qua rồi, đại nhân!”

Lão Bộc đáp.

Lão Bộc trong lòng cũng thầm kinh hãi, lão hiển nhiên biết rằng tu vi Tần Túc hơn xa lão nhưng không ngờ rằng chỉ liếc một cái thì liền đã nhìn ra một thân tu vi lão tu luyện một năm nay.

Đồng thời, làm lão cũng không ngờ rằng Tần Túc lại là một phú ông kinh khủng đến như vậy tùy thời có thể ra vào Thủy Ngọc Điểm

“uhmm,..xem như tình hình bây giờ có lẽ khá ổn..” Tần túc khẽ lẩm bẩm.

Lúc sau từng món bắt đầu được dâng lên, nào kê hầm tề cục, Ngưu lý Tào Hoa,...đủ thứ trên trời dưới đất. Lại thêm bình rượu, cả hai người đánh chén ngon lành.

Đang dùng bữa thì:

Đập đập đập....bập bập bập....

Phí bên chiếc cầu thang từng tiếng bước chân loạn choạng hỗn loạn, đoán chừng chỉ khoảng 3 tới 4 người.

“aaaaa...Liễu đại ca thật hào phóng, đưa tỷ muội chúng ta vào thủy Ngọc Lâu dùng bữa nữa chứ...cung đại ca quá đi à”

“đúng vậy nha...đại ca thật tiêu sái quá đi aaaa”

hai âm thanh giọng nữ trong trẻo có thêm nửa phần yêu dị vang lên

“haahaha.....vậy lát nữa phải để ta thưởng thức các nàng nha!”

Một tên thiếu niên mặc hoa bào đi lên, hai tay ôm eo hai nữ nhân thiếu vải, tên người ngực bự, người còn lại thì mỏng to(bự chà bá).

“Đúng thế nha, hiếm khi mới được bước vào nơi cao sang này, kiểu gì hai tỷ muội chúng ta cũng phải....hi hi hi”

Thiếu nữ thiếu vải che miệng cười khúc khích.

“A Liễu đại ca! chỗ này sao mà nhiều người quá vậy?...ăn mặc rách rưới nữa chứ!...tiểu muội không thích đâu!”

Nữ tử ngực bự nhìn thấy tất cả mọi người trên lầu (trong đó có Tần Túc) ánh mắt tỏ vẻ bất thiện. Quay mặt ôm tay họ liễu dí vào ngực mình những nhéo nói.

Vừa nghe thấy nữ tử ngực bự trách móc tên thiếu niên hoa bào liền quay mặt quát:

“Các ngươi nghe thấy rồi đấy cắt hết đi cho ta...còn để ta thấy tên nào ở đây thì trách sao bản công tử....”

“Ngươi nghe hẳn nói hay không? Thật lếu láo mà để ta...”

“đừng!...ngươi điên à...Tên đó là Liễu Lăng đấy”

“Liễu Lăng?...chẳng lẽ..”

“đúng vậy. Là tên quý tử ăn chơi gái gú của Liễu Sơn—Đằng Sơn Thành Thành chủ đấy”

“Thôi, thôi... Đi, đi thôi đừng vì bữa ăn mà đắc tội với Liễu thành chủ”

.....

Xung quanh tiếng bàn tán không ngớt có vài kẻ bất bình nhưng rồi cũng sợ hãi quyết định rồi đứng dậy rời đi.

Bởi họ nghĩ nếu chỉ vì một bữa ăn mà đắc tội với thành chủ người có thể lực cao nhất tại Đằng Sơn Thành này thì cuộc sống sau này của bọn họ thực sự chính là ác mộng.

Tuy nhiên trong khi tất cả mọi người đều đồng loạt đứng dậy rời đi thì Tần Túc và Lão Thụ vẫn ung dung tự tại, tay cầm bát rượu khẽ đảo nhìn ra phía ngoài thành:

“hừ... hóa ra cũng chỉ là một tên dựa hơi cha mà sống a! đáng thương... đáng thương thay..”

Tần Túc nhếch môi chê bai vừa hớp miếng rượu vừa lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Mị thuật

*Chương 35: Mị Thuật

Tác Giả: Tà Lão Quái*

Thiếu niên họ Liễu nhau mắt bắt thiên gần nói:

“vị huynh đệ này!...Đề ta nhắc cho ngươi nhớ, trước mặt ta phật cũng phải quỳ Ma cũng phải lạy, tốt nhất thấy ta thì cút đi nếu không gãy chân gãy tay là chuyện nhỏ, nhưng mất đi cái mạng chó của ngươi là chuyện lớn.”

Nếu như bình thường họ tên Liễu lẳng này ở bên ngoài thì có thể một hai nhún nhường nhưng đây lại là lãnh thổ của hắn. Phụ thân hắn lại là Khai Môn cảnh cường giả, cũng là thành chủ có quyền lực tối cao ở đây. Cho nên hắn mới có thể thoải mái ra vẻ trước mọi người, đồng thời thể hiện uy phong của hắn.

“Rút lại lời vừa nói, rồi chui qua khe này.. ta sẽ không truy cứu nữa.”

Tên Liễu Lẳng ngang ngược mở rộng cái hán của hắn ra chỉ chỉ vào ra lệnh cho Tần Túc.

“hahaha... thật nực cười, ... phân ngươi đã thái liệu ngươi có nhét trở lại?”

Tần Túc hí hóp mắt cười nói.

Sắc mặt họ Liễu khó coi, mang danh là con trai thành chủ uy phong lẫm liệt, đi đến đâu mọi người đều kính sợ đến đó. Mà ngay trước mặt hai đại mỹ nữ này hắn bị Tần Túc khinh thường. Há nào là đang hạ thấp uy phong của hắn cơ chứ!

Tình hình bắt đầu trở nên căng thẳng, mọi người đang rời đi cũng dừng lại quan sát.

“Liễu Lẳng ca, bỏ đi, tranh chấp chi với hạng người này!”

Nữ Tử mộng to lên tiếng ngăn cản.

Tần Túc liếc nhìn nữ tử mộng to một cái, rồi gật đầu nói:

“Nếu vị nữ tử kia đã lên tiếng, ta đây cũng không mặt dày tính toán, chúng ta đi thôi!”

Tần Túc buông bát đĩa xuống ra lệnh cho Lão Bộc

“hừ... phạm phu tục tử cũng dám ngênh ngang trước mặt ta... chết đi! Mãnh Hổ quyền.”

Họ Lẳng rống lên giận dữ, buông hai tay đang ôm hai nữ tử, máu huyết toàn thân sôi trào, mặt đỏ bừng bừng, một quyền xông tới đánh về phía Tần Túc

“Ngươi đã muốn chết, ta cũng không ép!”

Hai mắt Tần Túc lóe lên quang mang bén lạnh, dự định ra một kiếm bỏ đời tên họ liễu ngang ngược này thì lão Bộc phía sau ngay lập tức dùng linh lực ở đầu các ngón tay tạo thành những đường dây nhỏ bám vào những chiếc bàn quanh đó vung lên đỡ một quyền của tên họ Liễu

Àm àm!

bộ bàn ghế đón quyền bị quyền phong đánh tan tành, tất cả thực khách hoảng loạn chống đỡ, có người la hét vang lên.

“Mãnh Hổ quyền!”

Một quyền không thể đánh tới Tần Túc, sắc mặt Liễu Lăng có chút khó coi lúc xanh lúc đỏ, lập tức thi triển ra thêm một quyền nữa hướng về phía Lão Bộc cùng Tần Túc.

Quyền chưởng tiếp đến, xoáy ra những âm thanh như hổ gầm, Lão Bộc nguy khốn liền vận Tinh Thần lực hóa thành vòng Linh Trảo. Tu vi thua họ Liễu, Lão Bộc không ngăn được quyền, bị đẩy lùi ra sau, liên tục bị đẩy tới phía Tần Túc.

Thấy lão Bộc không thể đối cứng với Liễu Lăng, Tần Túc ra tay, bàn tay gã liền chống lên lưng của Lão Bộc, một luồng linh cực như biển ập vào thân thể của Lão Bộc giúp lão thoát khỏi trong gang tấc.

“Con rùa rúc đầu cuối cùng cũng chịu ra mặt..Chết hết đi cho bổn công tử!”

Liễu Lăng buồn bực vì lão Bộc cứ lao vào hấn, vừa hay Tần Túc ra tay giúp đỡ, không hề kiêng nể, họ Liễu vung tay thi triển chiêu Mãnh Hổ quyền xông tới như tên bắn.

“Cút về cho ta!”

Tần Túc không hề động liếc nhìn Liễu Lăng đang xông tới quát một tiếng, âm thanh mang theo linh lực khủng bố đàn áp họ Liễu.

Phốc!

Như bị một thứ gì đó chấn vào não bộ, trong giây lát Liễu Lăng hoảng sợ, thân hình như điều đứt dây bay ngược trở lại thổ huyết phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống đất.

Lúc này, không cho họ Liễu có cơ hội đứng vững Tần Túc ngay tức thì lao tới nắm cổ tên Liễu Lăng đẩy thẳng dần mạnh vào bức tường

“Liễu huynh đệ, đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi...chỉ ngươi một ý niệm!”

Tần Túc rúc sát mặt vào tai của thiếu niên họ Liễu thì thầm nói.

Nói xong, Tần Túc rút tay ra khỏi cổ của Liễu Lăng, quay lại nhìn với hai nữ tử.

“vị đại ca này! Thật uy phong quá đi, chúng ta thật ngưỡng...!”

“bát”

Chưa kịp nói hết câu thì hai nữ tử đã bị Tần Túc tát cho một tát vào mặt, ngữ âm chuyển biến, gằn nói:

“Trước mặt ta! Mị thuật không có tác dụng.”

Sau đó, Tần Túc thán nhiên nhìn Liễu Lăng nói:

“Vạn Xuân Đại Lục, thực lực vi tôn,với tu vi chỉ mới Định Khí lực tằng như ngươi ngoài kia vẫn lạc nhiều lắm!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nước ngầm

Chương 36: Nước ngầm

Tác Giả: Tà lão Quái

“hừ! chuyện này chưa xong đâu”

Tên Liễu Lăng ôm bụng đứng dậy rồi đi, rồi cách Tần Túc được đủ xa gã thét lên.

Tần Túc cũng lắc đầu rồi phát tay áo lệnh cho Lão Bộc rời đi:

“chúng ta cũng đi thôi!”

.....

“ngươi có gì thắc mắc, Lão Bộc?”

Đang đi trên đường bỗng nhận ra vẻ mặt của Lão Bộc gãi liền hỏi.

“Thứ cho Lão nô quá phận. . .nhưng lúc này lão nô thấy tốt nhất vẫn nên “Trảm Thảo Trừ Căn””

Lão Bộc cố gằn ra 4 chữ “Trảm Thảo Trừ Căn”.

“phu phu. . .tu sĩ chúng ta ngoại trừ thực lực thì hơn nhau vẫn ở cái đầu”

“Cổ nhân có câu “vuốt mặt thì phải nể mũi”. Thứ nhất, với thực lực của ta hiện không phải là thời điểm thích hợp để đối mặt trực tiếp với Thành chủ - Liễu Sơn được. Thứ hai, ở trong Đẳng Sơn Thành chúng ta không thể giết người được chẳng may còn là cái cớ tự đưa chúng ta vào vòng nguy hiểm!”

“thế nên làm gì thì làm vẫn phải chắc chắn. Không thể đi một bước mới tính một bước được mà địch đi một bước chúng ta phải đi vạn bước!”

Tần Túc háng giọng cười rồi giải bày cho lão Bộc hiểu.

.....

Đẳng Sơn Thành, Phủ Thành chủ, trong một căn phòng xa hoa quyền quý...

“Đại phu, thương thế Lãng nhi thế nào rồi?”

Một trung niên nam tử mặc áo bào lụa màu đỏ, kiếm vắt chéo ngang đai lưng. Lời người này không vội cũng không chậm, vẻ lo lắng trong mắt hẳn cực kỳ xao động.

Ngay trước mắt vị trung niên nam tử này, trên giường có một đại phu đang vô cùng cẩn thận kiểm tra thương thế, bắt mạch cho thiếu niên trên giường bệnh, thiếu niên kia mắt bầm tím, tay sưng vù băng bó trắng bóc. Người ngoại trừ Liễu Lãng ra thì còn ai khác bị Tần Túc đánh ra nông nỗi này cơ chứ!

Chốc lát sau, vị đại phu kia thoáng đứng dậy từ trong hộp gỗ màu đen lấy ra một tờ giấy vào hai bình sứ màu trắng ngà đưa cho vị trung niên nam tử

“Liễu Thành chủ, Thương thế của Liễu công tử không có gì nguy hiểm cho lắm. đây là hai bình Phục Thương Đan và phương chế thuốc dùng trị liệu cho thân thể công tử. ngoài ra trong khoảng thời gian này, Liễu công tử nên nghỉ ngơi tĩnh dưỡng tránh cho vết thương lưu lại di chứng sau này”

Lão giả đặt bình sứ và tờ giấy vào trong tay trung niên nam tử.

Sau khi nghe xong chuẩn đoán của vị lão giả trung niên nam tử thở phào một hơi, cẩn thận tiếp nhận bình sứ và tờ giấy rồi nghiêng người chấp tay:

“Đa tạ Hồng Dược sư”

Sau đó, trung niên nam tử nhìn về phía gia đình quát một tiếng:

“Người đầu mang Hồng Dược Sư ra nhận 100 viên hạ phẩm linh thạch.”

“chuyện đã xong Liễu thành chủ, Lão phu xin cáo từ!”

Nội tâm lão giả vui vẻ, vội vàng cáo từ theo gia đình rời đi.

Thứ lão đưa cho Liễu sơn thành chủ cùng lắm chỉ là vài ba viên thuốc dược lực chưa đạt tới hai thành cộng với tờ giấy ghi phương chế ngịch ngạo tính tất cả cũng chỉ đạt 10 viên hạ phẩm linh thạch mà đằng này lại kiếm được tới trăm viên hỏi sao lão không vui!

Đội Hồng Dược sư đã rời đi rồi, ánh mắt trung niên nam tử lại lần nữa rơi vào La Hạo trên giường bệnh.

“Lãng nhi của ta...”

Liễu Sơn đau khổ của con mình đang nằm liệt giường nội tâm cực kỳ đau đớn đầu đó lại nổi lên quang mang sát cơ đậm đặc:

“hừ!...Tần tiểu tử thật quá quắt lại dám đánh con ta ra nông nỗi này, thù này không báo nhất định ta không thể hả giận con này”

Liễu Sơn nắm chặt hai đấm, mặt đầy nộ khí và sát ý, quay người rời đi.

Ra khỏi phòng, Liễu Sơn ngược đầu nhìn lên trời thảm thiết:

“mấy năm trước Tần gia may mắn còn sót lại dư nghiệt, lại không ngờ tiểu tử đó lại phát triển nhanh tới như vậy. Không được không thể để nó tiếp tục phát triển nữa sau này có khi sẽ là một hồi tai họa...”

Trung niên nam tử âm trầm cười một thoáng, sự máu lạnh, sắc bén, và cả tâm tính thực của hắn như trong thoáng chốc đều được bộc lộ ra hết vậy.

.....

“keng keng...Quý Sát!”

Liễu Sơn bỗng đập vào một thứ gì đó kêu lên

Một lao tù tối om tràn đầy mùi máu tanh hôi thối. Nhưng lạ thay là lao tù này lại duy nhất chỉ có một song sắt, duy nhất một phạm nhân tuy nhiên lại bị xích sắt gông xiềng trở chặt mười tám dây xích sắt đâm xuyên qua từ khung xương của tên phạm nhân.

“khắc khắc khắc...Thành chủ đại nhân tôn quý của hôm nay lại có nhã hứng đến đây thăm hỏi tên điên này a!”

Một âm thanh phát ra từ tên tù nhân cực kỳ ghê rợn, âm thanh ầm ồ nhưng tiếng sỏi khát máu vang lên

“ta có một giao dịch cho ngươi đây?”

“giao dịch gì mà đến nỗi Khai Môn Cảnh cường giả phải đích thân tới mời một tên Định Khí Thập tăng như ta đi làm đây!”

“chuyện này Khai môn cảnh cường giả như ta không thể tham gia vào được. nhiệm vụ của ngươi là giết chết người này, Định Khí Cửu Tăng làm xong nhiệm vụ ngươi được hồi phục quyền tự do”

Liễu Sơn cầm một tờ giấy có vẽ hình của Tần Túc giờ lên rồi nắm vào lao tù chứa tên Quý Sát.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Luồng Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Mời!

Trên đường rời khỏi Thủy Ngọc Điểm, đi đến một đoạn đường vắng:

“vị đạo hữu này!...theo ta lâu vậy cũng nên xuất hiện đi a!”

Bỗng Tần Túc dừng chân mặt cười cọt lên tiếng.

Thoáng chốc khi Tần Túc lên tiếng điều này làm cho Lão Bộc cực kỳ hoảng hốt. Lão quay qua quay lại bốn phía nhìn trên nhìn dưới khắp nơi dường như không cảm nhận được điều dị thường:

“Đại nhân!...”

Chưa kịp dứt lời thì từ bên trong con hẻm nhỏ gần đó một bóng người thanh mảnh tay cầm chiếc quạt gấp xèo liên tục, chậm rãi bước ra:

“bộp bộp bộp...cao thủ! Quả là cao thủ!”

Người này vỗ tay vài tiếng rồi thốt lên khen Tần Túc.

“hai chữ cao thủ Tần Mỗ không dám nhận!...quan trọng là vị bằng hữu này theo dõi ta lâu như vậy đến cùng là có mục đích gì?”

Tần Túc chấp tay sau lưng, bộ dáng tiêu dao không hề có chút lo sợ gì hỏi.

“Tần huynh hiểu nhầm! tại hạ là Lý Thu Thủy. Không biết Tần huynh có kế hoạch gì tiếp theo không?” Lý Thu Thủy bước tới vài bước, nhẹ nhàng hỏi.

“Tại hạ đã đắc tội với Liễu Thành chủ, tất nhiên là muốn rời xa nơi này một chút.” Tần Túc trả lời lạnh nhạt.

“Đắc tội thì cũng đã làm rồi. Tần huynh muốn thoát thân, chỉ sợ không phải là việc dễ dàng. Với cái uy của Khai Môn cảnh cường giả, sẽ nhanh chóng lần ra tung tích Tần huynh thôi.”

Lý Thu Thủy cười hắc hắc một tiếng sau đó trả lời.

“Đạo hữu nói như vậy là có ý gì?” Tần Túc cau mày hỏi lại

"Nếu Tàn huynh không chê, chi bằng gia nhập Hắc Thạch Đoàn? Hắc Thạch Đoàn chúng ta luôn hoang nghênh các cường giả tán tu gia nhập. Nếu tại hạ đoán không nhầm thì hiển nhiên Tàn huynh đã bước vào Định Khí cảnh Cửu hoặc Thập tầng rồi a. Thật sự với thực lực của Tàn huynh vừa vặn có thể chiếm được một ghế trong hội đồng khách khanh của Đoàn ta"

Lý Thu Thủy chăm chú nhìn Tàn Túc sau đó trả lời.

"hưu hưu... vậy các hạ cho rằng Hắc Thạch Đoàn có thể bảo vệ ta trước móng vuốt nhấm nhé kia của Liễu Thành Chủ - khai môn cảnh."

Hầu như không có một chút dao động Tàn Túc nhếch mép vẫn mây may thản nhiên.

"có lẽ Tàn Huynh không biết... hiện tại trong Đẳng Sơn Thành thì Hắc Thạch Đoàn chúng ta là thế lực một hai cạnh tranh với Liễu gia của Liễu Thành Chủ. Và tất nhiên Đoàn chủ của chúng ta cũng là một Khai Môn cảnh cường giả."

Đến lúc này:

"nếu nói không động tâm thì bản thân Tàn mỗ đã dối lòng a. Tuy nhiên Tàn mỗ có một điều khiên tiên quyết: đó là Tàn Mỗ không muốn bị gò bó quá mức"

Tàn Túc lần lượt nói ra suy nghĩ của bản thân.

"haha việc đó đạo hữu không cần phải lo. Ngoại trừ một vài quy định cần ra mặt trợ giúp thì đạo hữu có thể tự do tự tại mà hành động theo ý mình"

"tốt! thành giao!"

"vậy được đây là Hắc Thạch lệnh đại biểu cho thân phận khách khanh của Tàn huynh. Sáng ngày mai Tàn huynh có thể đến bàn daonh của Hắc Thạch Đoàn nhận chức. Tại hạ đi trước thông báo!"

Quảng miếng thạch bài màu đen cho Tàn Túc. Vừa nói xong Vị nữ tử này thì như hắc ảnh tự động lui vào con hẻm rồi biến mất theo đó.

Đợi đến khi vị nữ tử kia rời đi thì một lúc sau Lão Bộc lên tiếng:

"đại nhân!... thực sự phải nổi gót Hắc Thạch Đoàn sao?"

"cũng không hẳn... người biết cái quan trọng nhất đối với chúng ta hiện giờ gì không?"

Híp mắt nghiền ngẫm Tàn Túc mới hỏi ngược lại lão Bộc.

"đại nhân! Theo lão nô hân là tránh đi sự dòm ngó của Liễu Gia!"

Lão Bộc không chút do dự đáp.

Khi nghe xong câu trả lời của của lão Bộc Tàn Túc phì lên cười rồi lắc đầu:

"đó chỉ là một phần nhỏ thôi, mục đích của chúng ta hiện là phải nâng cao thực lực bằng mọi cách. Chỉ có thực lực mới có thể cứu vãn tình thế hiện nay của chúng ta thôi a!"

"cho dù chúng ta có ở dưới trướng Hắc Thạch Đoàn bao lâu đi chăng nữa thì sẽ không thể đảm bảo rằng Liễu Gia sẽ hoàn toàn e ngại mà rút đầu không trả thù. Đồng thời, bên trong Hắc Thạch Đoàn vừa hay lại có phân chia nhiệm vụ công tư. Rất phù hợp cho chúng ta đề cao năng lực thực chiến vừa hay có thêm tư nguyên tu luyện."

Gã một hơi thốt ra những lợi ích của việc giao dịch này.

Đứng một bên mà Lão Bộc cũng lạnh xương sống, lão không ngờ Tàn Túc lại có thể trong một đoạn nói chuyện nhỏ có thể phân trần lí lẽ lợi ích nhanh và nhiều đến như vậy.

Thật Tâm từ tận đáy lòng lão muốn hô: "đại nhân thật cao minh!" nhưng sợ Tàn Túc sẽ nghĩ lão nịnh nọt vuốt mông ngựa nên cũng lão cũng từ bỏ câu nói này.

Thay vào đó, lão:

"kể này của đại nhân chẳng phải là "nhất tiến được tam điều" na"

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Khách khanh

Chương 38: Khách Khanh

Tác Giả: Tà lão Quái

Sáng hôm sau.

Tại khu phía Nam Đàng Sơn Thành, nơi này dòng người qua lại vô cùng tấp nập và xôn xao.

Tần Túc với Lão Bộc, chậm rãi đi tới hào môn lớn nhất ở khu nam này. Một tấm Bảng lớn cực kỳ long trọng, gắn ba chữ “Hắc Thạch Đoàn” đập thẳng vào mắt hai người.

Chỉ chốc lát sau, dường như cảm nhận được sự hiện diện của Tần Túc cùng lão Bộc. Hai tên gác cửa giọng trầm trầm:

“không biết hai vị là ai? dòm ngó Hắc Thạch Đoàn lâu như vậy có mục đích gì?”

Tần Túc mỉm cười, không cần mở miệng trả lời, liền lấy miếng thạch lên màu đen ra. Quăng về phía hai tên gác cửa.

“Hắc Thạch Lệnh” Hai tên gác cửa kinh ngạc hô lên.

Cảm nhận thấy đối phương nhận ra tín vật, lúc này gã mới đi tới trước nói: “tại hạ Tần Túc, phụng lệnh của Lý Thu Thủy đạo hữu, đến đây bái kiến đôi việc.”

hai tên gác cửa sau khi nghe Tần Túc nói, nhất thời không thể thốt lên lời!. Sờ dĩ họ như vậy là vì Hắc Thạch lệnh chính là trọng vật xác minh thân phận của các tầng lớp cấp cao hoặc cái vị khách khanh tu sĩ cực mạnh được chính Đoàn chủ phát ra.

“Đoàn chủ đã có lệnh mời Tần Tiên bối đi theo vân bối đến Hội phòng!”

Sau một hồi, thì hai tên gác cửa mới trấn tĩnh giật mình cung kính mời Tần Túc cùng Lão Bộc vào.

Tần Túc lúc này cũng chẳng có gì lo lắng nhẹ nhàng cất bước theo sau.

Vừa vào trong phòng, Hàn Lập liền thấy Lý Thu Thủy, ngồi trên ghế chủ tọa, phía có tầm gần 20 chiếc ghế, chia làm hai dãy tương xứng với 20 người đang ngồi. phía sau mỗi người thường hay có 2 đến 3 tên thủ hạ đứng phía sau, trông ai cũng dữ tợn, găm gờm thấy ón.

Lúc này mọi sự chú ý đều toàn bộ đổ dồn lên người Tần Túc. Gần mấy chục đôi mắt tỏ vẻ bất thiện lần lượt nhìn gã

Mà cô gái Mặc xiêm y đang đứng ở phía sau Lý Thu Thủy, cũng tò mò đánh giá Tần Túc, khoe miệng nàng khẽ nhếch lên, có vẻ cười mà không cười, rồi lại thì thầm to nhỏ gì đó với Lý Thu Thủy đang ngồi trên ghế chủ tọa.

Tần Túc sau khi đánh giá sơ qua về những người bên trong, thì mới đi tới trước thi lễ với Lý Thu Thủy.

“Lý Đoàn chủ khỏe chứ!”

Không ngoài sự dự đoán của Lý Thu Thủy, Tần Túc vô cùng thư thái ung dung một đường đi thẳng tới trước mặt nàng. Hầu như gã đã bỏ qua toàn bộ những ánh mắt thâm ý đang găm vào người gã.

Bất quá nàng như cũng đã hiểu được thâm ý qua câu chào hỏi này của Tần Túc, hiển nhiên chính là việc nàng đã giấu đi thân phận đoàn chủ của mình khi trước lúc mời Tần Túc gia nhập Hắc Thạch Đoàn.

Lý Thu Thủy từ tên gác cửa cầm lên chiếc thạch lệnh màu đen. Chẳng cần nghĩ ngợi hay quan sát miếng hắc lệnh này nhiều nàng liền gạt đầu vài cái.

“Hắc Thạch Lệnh đã đến! thế cũng tốt,nhân đây thông báo cho toàn thể các tiểu đội luôn!”

Lý Thu Thủy lúc này mới lộ ra vài tia vui vẻ, hài lòng, ôn hòa nói

không nói hai lời. vừa dứt tiếng Lý Thu Thủy liền đứng lên quát:

“im lặng!”

Tiếng quát truyền đi với âm thanh khủng bố như kim châm vào tai mỗi người. Làm cho những kẻ nào đang rì rầm to nhỏ bàn chuyện cũng hoảng hồn mà câm miệng.

“Kính thưa! Chư vị đội trưởng đội phó đang có ở đây, ngày hôm nay Đoàn ta sẽ hoan nghênh một vị khách khanh Trưởng lão mới...”

Cắt lời vừa xong nàng liền vỗ tay rồi chỉ vào Tần Túc.

Tần Túc cũng chẳng có chút cảm xúc nào im im rồi chấp tay:

“các vị bằng hữu, Tần mỗ mới gia nhập sau này còn nhiều điều chưa biết và thất kính xin mọi người bỏ qua cho!”

Không tự cao tự đại, không lấy danh xưng khách khanh trưởng lão để dẫn dắt các tiểu đội chính là những ý nghĩ vừa choáng qua trong đầu những người trong hội phòng.

Ngay lúc đó, phía bên trái ghé đầu tiên một lão già với vẻ mặt cực kỳ khó coi, ánh mắt của Lão xoay chuyển, đột nhiên đứng phốc dậy rồi tiến lên trước một bước, đến giáp mặt với Tần Túc.

“Tại hạ Bằng Đức, nghe nói Tần đạo hữu thần thông quảng đại hóa ra ai ngờ cũng chỉ là thực lực Định Khí Cửu Tầng mà lại được xếp vào hàng ngũ khách khanh trưởng lão, cái này lão phu thấy không thỏa đáng. Lão Phu đường đường cũng là Định Khí thập tầng viên mãn quả thực có chút không cam lòng khi thấy một tên tiểu tử chỉ mới mười bảy mười tám tuổi như ngươi đứng ngang hàng. Hay lão phu thấy thế này, ta xem thử một chút thực lực của ngươi thế nào?.”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hiện lộ thực lực

Rầm Rầm

Rắc Rắc

Vừa dứt lời.

Bằng Đức dời một bước thì khí lưu trong toàn bộ căn phòng bỗng ngưng bị chấn động mạnh một cái, từng miếng gỗ quý được lát thành sàn nhà nhưng đang có sự hướng bị dễ gãy.

Không quan tâm Đoàn chủ trên Chủ Tọa, Lão vừa nói động thủ liền động thủ. Một cỗ uy áp đè ép xuống toàn bộ căn phòng.

Bằng Đức dù gì thân cũng là nhất đại khách khanh của Hắc Thạch Đoàn bấy lâu nay, đối với sự mới xuất hiện của Tần Túc, lão hiển nhiên cũng có chút không vừa ý, bấy lâu nay toàn bộ tài nguyên cũng cấp cho khách khanh trưởng lão đều do một mình lão chiếm giữ nay có thêm Tần Túc vậy tương đương với việc lão phải chia đôi nguồn tài nguyên này rồi.

“Bằng Đức, ngươi muốn làm gì.”

vị nữ tử mặc xiêm y quất âm lên, muốn ngăn chặn cuộc tranh đấu không đầu này.

“Phó đoàn trưởng yên tâm, ta chỉ là muốn kiểm nghiệm thực lực vị tân tân Khách khanh trưởng lão một chút thôi, xem thử kẻ muốn ngồi chung hàng thứ với lão phu có thật sự là do thực lực lấy được hay chỉ là nôm mếp mạnh bạo!”

Bằng Đức nheo mắt đáp trả câu trả lời của Lý Thu Thủy.

Các tiểu đội trưởng đội phó cũng chẳng may quan tâm can dự vào, cho dù là đứng về phía ai sau này với bọn họ quả rất khó để sống được yên ổn.

Ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, đương nhiên tất cả mọi người trong Hội Phòng đều rất muốn xem thử đến tột cùng là Tần Túc có thực lực như thế nào mà những địch thân một Khai Môn Cảnh cường giả như đoàn trưởng phải đi mời.

“được, nếu hai vị đã quyết định vậy thì chúng ta ra Luyện võ đường đi”

Lý Thu Thủy này giờ im tiếng cuối cùng cũng mở miệng.

.....

Một khắc sau,

Tất cả mọi người trong Hội phòng đều đi đến Luyện Võ Đường, trên sân đó là hai thân ảnh. Một người là một thiếu niên trẻ tuổi – Tần Túc, người đối diện không ai ngoài Bằng Đức

Phía trên khán đài ngồi ở vị trí cao nhất chính là Lý Thu Thủy, phía dưới thì là tất cả các vị đội phó đội trưởng đến đây quan trận.

Trên sân đấu, Bàn Đức không nhiều lời, khí thế trên người không hề giảm mà ngược lại còn tăng thêm.

“Địa Sát Dao Quyết—Địa Cung Trảm.

Bàn Đức vừa ra tay, liền tung ra sở trường tuyệt học của mình, Nhân cấp đỉnh giai công pháp Địa Sát đao Quyết, và Địa Cung Trảm lại chính là sát chiêu trong đối nguy hiểm trong bộ đao quyết này.

“xem ra Bàn Đức muốn một chiêu diệt sát ngay lập tức Tần Túc rồi!”

Một vị đội trưởng của một tiểu đội ngồi bên dưới Lý Thu Thủy thì thầm một câu.

Phi thường, lợi hại, mạnh mẽ, áp lực chần chờ chính là những đường suy nghĩ xẹt qua đầu Tần Túc lúc này.

Một đao này oanh tới, uy lực vô cùng, đao quang như hóa thành một cây cung lao vào không khí nhắm đến Tần Túc.

“Kiếm bộ”

Tâm tình Tần Túc thoáng khê động, ngay khi Bàn Đức vừa thi triển ra sát chiêu, ngay lập tức Tần Túc liền dùng vài đường kiếm bộ cơ bản ẩn chứa bên trong “Tiêu Dao Kiếm Quyết” tránh sang một bên.

Đao quang không tìm được đến nhân ảnh của Tần Túc, một mạch bay thẳng tới con sư tử đá được chạm khắc gần đó.

“oanh” một cái.

Đầu sư tử kia như đao gặp đầu hủ, đao mang vừa đến thì đã tan tát mưa bay. Từng mảnh vụn nhỏ lạn vạng khắp nơi trên nền Luyện Võ Đường.

“Liệt Hỏa quyền”

không hề cho mọi người chờ lâu Tần Túc ngay lập tức thi triển ra quyền pháp của mình. Một quyền lao tới Bàn Đức, nắm đấm của Tần Túc lúc này như đỏ rực lên như đang muốn đốt cháy cả cánh tay luôn cả gã. Sự ma sát này với không khí tạo nên những tiếng xì xèo xì xèo lách tách.

“hừ! trò trẻ con”

Nhìn thấy Tần Túc chỉ ra chiêu bằng một môn võ kỹ Nhân cấp Trung giai. Thay vì né tránh hay đáp trả, lão thần nhiên để Liệt Hỏa Quyền của Tần Túc đánh trúng người.

Tiếng oanh minh đình tai nhức óc liên tục vang vọng.

Một quyền Hỏa khí lưu như xoáy nước đập thẳng vào người Bàn Đức, Như cảm giác được sự nguy hiểm Bàn Đức ngay lập tức mở ra linh trảo che chắn, tuy nhiên một cỗ lực hình thành như thủy triều phát ra từ người Tần Túc, gã liên tục hét:

“bạo bạo bạo!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Bảy hay mười

Tác Giả: Tác Giả

Mỗi lần gã hét lên là một lần Hỏa Quyền tăng tiến về chất cực khủng. cứ ba lần hét bạo như vậy linh trảo của Bàn Đức hầu như đều bị đánh vỡ. Quyền hành dư lực đập thẳng vào người Bàn Đức.

Liệt Hỏa Quyền của Tần Túc mặc dù chỉ là quyền pháp Nhân cấp Trung giai, nhưng nó lại không đơn giản như bao người nghĩ, Tần Túc tiêu tốn những gần 7-8 tháng mới luyện tới đại thành môn võ kỹ này, trình độ chuyên sâu, phân tích môn Hỏa Quyền này của gã đã xem như là “lô hỏa thuần thanh” hiển nhiên không phải là thứ mà bọ a miêu a cầu có thể khinh thường.

“Phá cho ta.”

Bàn Đức gầm lên giận dữ, công pháp chủ tu bắt đầu lưu chuyển, phá tan mọi dư lực của hỏa quyền còn lại. không ngừng lại ở đó, lão ta không cam tâm liền một bước hùng hổ thi triển ra quyền pháp lao tới đánh Tần Túc.

Vừa lao tới trong khe miệng Bàng Đức còn nhếch lên cười tỏ vẻ tự tin vốn có. Lão cực kỳ tin tưởng sát chiêu quyền pháp này của bản thân.

“chết đi cho ta, Địa Chấn Quyền”

Không chút may mắn hoảng sợ mà ngược lại Tần Túc còn lạnh lùng cười cười, bắt đầu vận chuyển Thực Hỏa Công đệ tam trọng linh lực xao chuyển cực nhanh:

“Liệt Hỏa Quyền - đại thành”

Cả hai người cùng nhau thi triển ra quyền pháp. Năm nắm đấm giáp nhau uy chấn phản lực cũng mạnh hơn.

Trong chốc lát sau

Tần Túc cả người không một chút tổn thương, mà Bàng Đức lại lùi liên tục về sau những năm bước.

Qua lần này, ai mạnh ai yếu thì mỗi người đều lập tức thấy rõ.

“vị Tần khách khanh này không ngờ lại đem một môn võ kỹ luyện tới đại thành!”

“Thực lực Bàng Đức không ngờ lại không bằng Tần Túc?”

“Bàng Đức bị đánh lui những năm bước.”

“Vượt cả khiêu chiến thật sự là Vượt cấp khiêu chiến a!”

Âm thanh xôn xao vang lên từ cái vị tiểu đội trưởng, người thì tỏ vẻ không nào ngờ được, người thì còn chưa hoàn hồn lại sau trận chiến.

Mặc dù chênh lệch nhau một cảnh giới nhưng đó lại là một đại cảnh giới. Từ Định Khí tầng 1 đến tầng 3 gọi là sơ kỳ, 4 tới 6 là trung kỳ, 7 tới 9 là Hậu kỳ và đột phá tầng 10 là viên mãn. Mỗi kỳ đều là một sự chênh lệch cực kỳ lớn, nhưng hôm nay Tần Túc đã định nghĩ lại quan điểm của tất cả mọi người khi quan chiến. Một tên Định Khí Tầng 9 hậu kỳ cũng có thể đánh bại một Định Khí tầng 10 viên mãn.

Đến lúc này là Bàng Đức vẫn còn không thể tin được lão bị Tần Túc đã bại đánh lui chỉ với một quyền.

Sắc mặt của lão lúc này ửng đỏ cả lên, từ sau trong đáy nội tâm nổi lên một sự nhục nhã xấu hổ vô biên.

Dường như hiểu được tình cảnh của lão Tần Túc chấp tay lên tiếng cứu lão:

“đa tạ Bàng Đức trưởng lão đã nhường, bảy thành công lực của ngài thực rất đáng khâm phục.”

Một lần nữa, hồi xôn xao lại vang lên:

“cái gì?... Bàng Trưởng lão chỉ dùng 7 thành công lực”

“thì ra là vậy...ra là Bàng Đức trưởng lão nhường...ta lại cứ tưởng vị tân tân khách khanh trưởng lão này lại có thể vượt cấp khiêu chiến cơ đấy!”

.../..

Như vớ được phao cứu sinh, cảm nhận được sự giúp đỡ của Tần Túc, Bàng Đức cũng “tương kế tựu kế”:

“hahah! Tần Trưởng lão đã khiêm tốn, bảy thành công lực này của lão phu cũng ít ai có thể tiếp được mà trưởng lão lại tiếp được trận này xem như lão phu cam nhận cửa dưới đi a”

“hahahah...tốt! Bàng Đức trưởng lão cũng đã thừa nhận như vậy đi cuộc chiến hôm nay đến đây kết thúc. Tất cả giải tán!”

Hiển nhiên chuyện lúc này không thể qua được con mắt của Lý Thu Thủy, dù gì thì nàng cũng là Khai Môn cảnh cường giả chuyện bảy thành công lực hai mươi thành đều không thể giấu được nàng.

.....

Sau một hồi lâu cùng Lý Thu Thủy đàm đạo nói chuyện tầm phào về các đường trong Đoàn, rồi nói về thực lực của đoạn hiện tại, các tiểu đội trưởng và thực lực của họ.

Đánh giá qua một lúc thì Tần Túc mới biết được hóa ra 20 mươi vị tiểu đội trưởng đa số có thực lực Định Khí lục tầng, một vài người hiếm hoi thì có được thực lực Định Khí Thất Tầng. Xem ra cơ cấu chiến lực của Hắc Thạch Đoàn dưới con mắt của Tần Túc cũng chẳng mạnh là mấy.

Tuy nhiên khiến hắn thích thú nhất chính là Luật lệ. Ở đây, Tần Túc sẽ không phải bị gò bó quá mức muốn đi đâu thì đi chỉ cần lúc nguy hiểm hay cần thiết thì Gã Lộ mặt giúp đỡ là được. Ngoài ra cũng giống như mấy tiểu đội kia Tần Túc cũng có thể chiêu mộ hay Thành lập một tiểu đội cho riêng mình.

Đây là thứ mà Tần Túc đang rất cần, hiện tại thì không nói nhưng sau này tham vọng của Gã là sẽ thành lập một thế lực cát cứ một phương cho riêng mình nên vẫn rất khao khát nhân tài, thuộc hạ. Vừa hay trong Hắc Thạch Đoàn này có Luyện Võ Đường chuyên để rèn luyện các loại Thủ hạ đệ tử cho Đoàn trong tương lai

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Nhiệm vụ

Nơi đầu tiên Tần Túc đến chính là Nhiệm Vụ Đường, ở đây tụ tập khá nhiều đệ tử thủ hạ, đội trưởng, đội phó các tiểu đội. tiếng rì rầm, thanh âm nghị luận nói chuyện xôn xao vang vọng khắp nơi.

Bước vào đập vào mắt Tần Túc, là bên trong đại điện nhìn cũng không hẹp gì lắm, mặc dù ở đây gần mấy chục con người nhưng vẫn rất rộng rãi. Nhiệm vụ bên trong đường chia làm Năm bảng gồm: Nhân bảng, hoàng bảng, Huyền bảng, Địa bản và Thiên bảng.

Mặc dù lấy tên là Địa, Thiên bảng nhưng thực chất ba bảng này hầu như không có cái nhiệm vụ này cả. Ngay cả Hoàng Bảng cũng chỉ có lai rai vài nhiệm vụ. Còn Huyền Bảng thì chỉ duy nhất một nhiệm vụ nhưng trông cũng rất cũ kĩ rồi.

“A...Tần Trưởng lão!”

Bảng Đức dường cũng trong nhiệm vụ đường, dự định rồi đi thì vừa vặn nhìn thấy Tần Túc, không khỏi che dấu kêu lên.

“A hóa ra là Bảng Trưởng Lão”

Bảng Đức cười nói:

“Ha Ha Ha, lão phu ở đây cũng khá lâu rồi. đi, lão phu chỉ cho ngươi xem một chút nhiệm vụ tốt tương xứng với thực của ngươi!”

Tần Túc vốn muốn một mình nhận nhiệm vụ, hắn cũng chẳng muốn mọi người xung quanh quá để ý tới gã nhưng đi cùng Bảng Đức thì hiển nhiên cũng tốt, giảm bớt đi chút ít thời gian chọn nhiệm vụ cho bản thân.

Sau khi Lão dẫn Tần Túc đến khu của Nhân Bảng:

“e-hèm để lão phu giới thiệu cho ngươi nhiệm vụ ở đây một chút.”

“tại sao trong Đoàn ta chỉ có nhân cấp và hoàng cấp nhiệm vụ ta muốn nghĩ ngươi rất rõ. Nhân Cấp nhiệm vụ tổng cộng phân làm hai, một loại là nhiệm vụ do các thương gia, gia tộc, thế lực lớn tại Đẳng Sơn Thành công bố, Mỗi nhiệm vụ đều có qui định thực lực của tu sĩ phía dưới nhiệm vụ, về phần trả thù lao thì vẫn sẽ dùng linh thạch. Ngoài ra một loại là nhiệm vụ do chính Bản Đoàn công bố, phần lớn đều là một ít nhiệm vụ săn giết yêu thú, tìm kiếm linh dược. Đặc điểm nhận dạng của các loại nhiệm vụ này là dùng điểm công giá để trả thù lao, hoặc cũng có thể quy đổi sang linh thạch tùy ý.

Tần Túc gật đầu, đối với cách phân chia nhiệm vụ với hắn cũng chẳng mấy là xa lạ gì nữa. dù gì gã cũng Lăn lộn gần mười năm trên Đẳng Sơn Thành rồi a!

“Đây chỉ là khác nhau giữa các loại nhiệm vụ. Hắc Thạch Đoàn chúng ta còn căn cứ theo độ khó nhiệm vụ khác nhau cũng để phân chia, ngươi xem những dấu X có màu lam-bạch-hắc trên mỗi nhiệm vụ?...ở đó Nhân cấp lam sắc nhiệm vụ là yếu nhất, rồi đến Bạch sắc nhiệm vụ độ khó cũng tạm, còn về Hắc sắc nhiệm vụ thì khó hơn về độ khó đi a”

“mà ngươi không nhận nhiệm vụ cũng không sao chỉ cần khi về mang theo đồ vật cần xác nhận trên nhiệm vụ là có thể nhận thưởng!”

Sau khi nghe Bảng Đức giảng qua một lượt, Tần Túc thầm liếc mắt đánh giá lại mọi người trong Nhiệm Vụ Đường, trước bảng Nhân cấp lam sắc nhiệm vụ đều chật kín người, hầu như không có ngách nào để Gã có thể chen vào

Đến Bạch sắc nhiệm vụ thì số lượng người giảm đáng kể chỉ tầm vào hai mươi người

Nhưng ngược lại, thì trước bảng Nhân cấp Hắc sắc nhiệm vụ thì chẳng được mấy người. Đại đa số đều là những đội trưởng đội phó các tiểu đội.

“Rồi ngươi có thể thoải mái chọn nhiệm vụ rồi đấy!. sau khi chọn xong ngươi đem nhiệm vụ đã chọn sang đưa cho tên chấp sự tiểu tử ở bên kia. Ta còn có việc nên từ biệt tại đây a!”

Giảng giải xong một hồi cho Tần Túc thì lúc này Lão mới để cho gã tự chọn thoải mái theo ý thích rồi sau đó lão chỉ tay về hướng tên chấp sự đang ngồi ghi chép gì đó bên quầy giao nhiệm vụ trong một cái góc.

“đa tạ rồi! ta đi xem thử.”

Tần Túc mỉm cười chấp tay đa tạ, rồi sau đó trực tiếp đi tới trước bảng lam sắc và bạch sắc

sau khi nhìn một lượt qua các nhiệm vụ ở bảng nhân cấp lam sắc thì Tần Túc vội lắc đầu rồi chuyển dời sang bảng Bạch Sắc.

Mỗi Nhiệm Vụ đều được sắp xếp căn cứ theo độ khó từ trên xuống dưới, ánh mắt Lâm Tiêu rơi vào trên nhiệm vụ thứ nhất.

Nhiệm vụ số 1: Săn giết Định khí tầng 3, yêu thú Hắc viêm Hồ, mang về lông da, răng, móng vuốt của nó

Nhiệm vụ trả thù lao: 10 viên hạ phẩm linh thạch hoặc 10 điểm công hiến Đoàn.

Đề nghị: Yêu cầu Tu sĩ Định Khí Tam, Tứ Tầng trở lên.

Nhiệm vụ số 2: Thu thập Mê Độc Thảo

Số lượng: 5 gốc.

...

Nhiệm vụ số 10: Hộ tống Lữ gia thương hội Thanh Phong Thành.

Yêu cầu: cần bảy Tu sĩ Định Khí lục, thất tầng trở lên

Thù Lao nhiệm vụ: mỗi người 100 viên hạ phẩm linh thạch

Thời gian Hộ tống: Ngày 15 tháng 3 năm 938 Lịch Vạn Xuân Đại Lục

Lướt qua liên tiếp gần mười cái nhiệm vụ, Tần Túc có thể chọn cho mình một nhiệm vụ vừa ý bản thân.

Dẫu sao Tần Túc cũng ít khi đi đâu đó xa Đăng Sơn Thành. Hôm nay vừa hay lại gặp một nhiệm vụ hiếm hoi được tham quan đầu đó. Hiên nhiên gã không thể từ bỏ được.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Nhiệm vụ giết

Không chút do dự Tần Túc ngay lập tức gạt Tờ Giấy nhiệm vụ xuống.

Còn mấy nhiệm vụ Bạch Sắc còn lại Tần Túc cũng chẳng để ý nhiều, Gã chỉ hơi đảo qua xem xét vài lần rồi cũng dời mắt chuyển sang Bảng Nhân cấp Hắc sắc Nhiệm vụ.

Trong phạm vi Hắc sắc cũng không có nhiệm vụ cho lắm, chỉ tầm khoảng 20-50 tờ. Đảo qua đảo lại mà cùn chẳng thấy cái nhiệm vụ nào khiến gã cảm thấy rung động hay vừa ý cả.

Trong nội tâm Tần Túc thán than thở, rồi gã cũng tiếp tục quan sát mấy tờ nhiệm vụ còn lại.

“A?”

Đột nhiên, Tần Túc chợt lướt mắt qua một tờ nhiệm vụ nằm đáy bảng, nhìn cũng không mấy người có thể để ý nhận ra.

Nhiệm vụ số 21: Giết tu sĩ Phùng Hạo

Nguyên nhân chém giết: Phán bội Đăng Sơn Thành cấu kết với địch nhân giết hại nhiều tu sĩ tiểu đội của các thế lực, mang về đầu lâu của hắn liền hoàn thành nhiệm vụ. Hiên người này đang ẩn nấp đầu đó bên trong Huyết Ma Linh.

Thực lực: Định Khí Tầng 10.

Thù Lao nhiệm vụ: Hai Trăm viên hạ phẩm linh thạch hoặc 200 điểm công hiến Đoàn.

Đề nghị: Ngô Ung hung ác thủ lạt, giỏi về che giấu, đối với dã ngoại hiểu rất rõ, không có thực lực tuyệt đối không nên đơn giản nhận lấy.

Lâm Tiêu con mắt sáng ngời, chính là hấn rồi.

Phùng Hạo cũng đã từng đội trưởng của một chi tiểu đội của Liễu Gia – Đăng Sơn Thành, thực lực khẳng định sẽ không kém Tần Túc hoặc có khi còn mạnh hơn gã, Tần Túc ngộ ra được kiếm khí một trong những thế mạnh của các kiếm tu và thực lực của gã cũng không kém Phùng Hạo là bao.

Không chỉ vậy Gã còn có Lão Bộc, lão Thụ đằng sau hỗ trợ vậy há gì Tần Túc phải sợ, mà tự nhiên còn cực kỳ nắm chắc nhiệm vụ này.

Hơn nữa, sẵn giết người khác với yêu thú một trời một vực, chỉ riêng nói đến thù lao thôi cũng đã khiến mỗi tu sĩ cũng phải há mồm mà trông, không chỉ thế giết người con có thể tự do thu tóm tài vật của kẻ bị truy nã.

Đồng thời, hiện tại Tần Túc cũng đang gặp bình chương không thể đột phá lên Định Khí thập tầng, vì vậy đây chính là cơ hội cho gã không chỉ rèn luyện thực chiến mà còn là một vật mỗi giới cho sự đột phá bình chương lần này.

Sau khi đã gạt tờ giấy ghi nhiệm vụ giết Phùng Hạo xuống, Tần Túc cũng không vội vã đi ngay, mà đứng xem thêm một số nhiệm vụ khác nữa.

Nhiệm vụ số 36: tìm kiếm nơi đóng quân của Hắc phong Hội

Nguyên nhân:Hắc phong hội nhiều lần tiêu diệt thủ tiêu nhiều thôn xóm làng bản nhằm cướp của cướp sắc nhiều lần trong phạm vi quản hạt của Đăng Sơn Thành.

Nhiệm vụ trả thù lao: 150 viên hạ phẩm linh thạch

Đề nghị: Hắc phong hội hành vi kín đáo, xuất quỷ nhập thần, thực lực cường hãn, lại thêm tội tâm ngoan thù lạt. Yêu cầu cần người có thực lực và độ can đảm nếu muốn đảm nhận.

“cái này trông có vẻ khó!”

Sau khi xem xong các nhiệm vụ trênbảng nhân cấp hắc sắc nhiệm vụ, Tần Túc lúc này mới chuyển dịch sang khu Hoàng Bàng.

Ở đây cũng chỉ duy nhất một bản nhiệm vụ chính là vụ liên quan tới Hắc Phong Hội.

Nhiệm vụ: tiêu diệt Hắc Phong Hội

Nguyên nhân:Hắc Phong Hội nhiều lần tiêu diệt thủ tiêu nhiều thôn xóm làng bản nhằm cướp của cướp sắc nhiều lần trong phạm vi quản hạt của Đăng Sơn Thành. Ngoài ra còn nhằm nhe muốn thu tóm chiếm đóng luôn cả Đăng Sơn Thành.

thực lực: Hắc Phong Hội gồm có tam đại đầu lĩnh: Hắc Lão đại có thực lực Khai Môn cảnh hậu kỳ, hắc Lão nhị thì là Khai môn cảnh trung kỳ, Lão Tam là Khai Môn cảnh Sơ kỳ. Dưới trưởng ba người này gồm có ngũ đại cao thủ: Phong Nhất tứ, phong nhị tứ, phong tam tứ, phong tứ tứ và cuối cùng là phong Ngũ nương. Mỗi người đều có thực lực Định Khí cửu tầng, thập tầng.

Thù lao nhiệm vụ: 1 vạn điểm cống hiến Đoàn, hoặc là 1 vạn viên hạ phẩm linh thạch.

Đề nghị:cần có ít nhất 10 cao thủ định khí Thập tầng, 3 cao thủ khai môn cảnh hậu kỳ và quan trọng phải có một Địa Phủ cảnh cường giả quan trọng hỗ trợ.

Đọc lướt qua, Tần Túc hít hà một hơi thật mạnh, nhiệm vụ này cũng quá khó khăn đi a, Một Hội mà có đến ba tên Khai Môn cảnh, trong đó lại lòi ra tên lão đại có thực lực Khai Môn Cảnh Hậu kỳ nữa chứ.

Nhưng khiến hấn thắc mắc chính là Tại sao thực lực của Hắc Phong Hội mạnh như vậy lại không mang quân đi chiếm Đăng Sơn Thành cho nhanh mà phải dãn co âm mưu các thứ như vậy làm gì?

Coi như là nhiệm vụ này hiện giờ hấn không thể nhận. chỉ với thực lực của gã lúc này chỉ một cái búng tay của Hắc Lão Đại cũng cso thể làm gã tan xác ngay lập tức.

Sau khi xem xong nhiệm vụ Hoàng Bàng Tần Túc chỉ lắc đầu nhẹ rồi rời đi đăng kí hai nhiệm vụ mình đang cảm một chút, quay người chuẩn bị rời Nhiệm Vụ đường.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ra mặt

Chương 43: Ra Mặt

Tác Giả: Tà Lão Quái

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Tần Túc vội về Bách Lý Hiên nghỉ ngơi, cơm nước chu đáo.

“Ai! Người lại đi nữa đây à?”

Lão chủ quán lùn béo hỏi.

“Làm nhiệm vụ!”

Tần Túc lạnh nhạt trả lời.

.....

Xế chiều.

Tần Túc cùng Lão Bộc đi thẳng một đường tới chi nhánh của cửa Lữ gia thương hội.

Lúc này Lữ gia thương hội tương đối náo nhiệt, rất nhiều người mặc quần áo trang sức sắc sỡ khác nhau. Cơ hồ họ đều vì nhiệm vụ hộ tống Lữ gia thương hội lần này mà đến. Trong đó có thể nhận ra một vài nhân thủ của các thế lực ở Đăng Sơn Thành: có Liễu gia, Hắc Thạch Đoàn cùng một vài người đến từ nơi khác nữa.

Tổng cộng trên dưới cũng hơn hai mươi người, một vài kẻ thì thích khoe khoang sự hống hách khiêu chiến mọi người, có kẻ thì an nhàn ngồi thưởng thức trà, còn có người thì tùm ba tùm bẩy tám chuyện với nhau. Nói chung là đủ loại người.

“Các vị, thương hội Lữ gia chúng ta ngày mai sẽ xuất phát khởi hành về Thanh Phong Thành. Vì vậy, ngay bây giờ sẽ lập tức tuyển chọn bảy vị cao thủ hộ tống, những ai không được chọn Lữ gia thương hội chúng ta cũng không bạc đãi, có thể tùy ý ở lại ăn uống.”

Người vừa lên tiếng chính là đại tiểu thư của lữ gia Lữ Tiểu Châu, cung trang đầy đặn, độ tầm 20, thực lực thoát nhìn cũng chỉ là Định Khí Tứ Tầng ngang với Lão Bộc. Tuy nhiên, đáng chú ý chính là vị lão giả phía sau nữ tử này lại có thực đến Định Khí Bát Tầng.

Nghe vậy, một tên đệ tử khác ở trong Hắc Thạch Đoàn lên tiếng:

“không biết quy tắc tuyển chọn của Lữ cô nương là gì?”

Lăng Thiên Nam mỉm cười nói:

“Rất đơn giản, chỉ cần các vị có thể đỡ được ba chiêu của vị tiền bối phía sau ta đây thì hiển nhiên có thể được chọn”

Chưa dừng lại ở đó Lữ Tiểu Châu còn nói:

“Để cho công bằng, Vị tiền bối phía sau ta chỉ ra chiêu ở mức Định Khí Thất Tầng với các vị, đồng thời để không làm mất thời gian chúng ta sẽ lấy nơi này làm sân đấu đi”

Tiếng xôn xao vang lên, có vài kẻ Thực lực Thất Tầng không nói nhưng với những tên chỉ có thực lực Lục tầng cũng có chút e ngại.

“hắc hắc... vị trí thứ nhất sẽ là của ta!”

Một đệ tử Liễu gia hung hãn, mặt cao ngạo bước vào trung tâm sân đấu nhìn vào lão giả phía sau Lữ Tiểu Châu quát:

“Còn không mau xuống đây!”

“Hừ”

Lão giả nhú mày hừ lạnh một cái rồi cũng đi xuống.

Nhưng chưa được một chiêu thì tên Liễu Gia kiêu căng đã bị đánh bay ra khỏi sân đấu.

“Xích Diễm Tông ta không chịu thua.”

“Bắc Tuyết Sơn Trang ta cũng chẳng kém ai!”

“Hừ! Hỏa Vân Tông ta cũng chẳng yếu!”

Rất nhiều đệ tử của các danh môn đại phái cũng chẳng kém cạnh đều lần lượt bước lên sân đấu.

.....

Chốc chốc,

Sân đấu cũng chỉ còn lại có mấy người, vài kẻ thực lực yếu đều đã bị bài trừ. Thậm chí từ này tới giờ cũng chỉ có chọn ra được 4 tên có đủ thực lực chịu nổi 3 quyền của Lão Giả kia.

Đến Lượt Tần Túc, gã cũng từ tốn không hấp tấp hay cao ngạo bước lên nhìn lão giả:

“Ra chiêu đi!”

Một vài tên đệ tử thủ hạ của Hắc Thạch Đoàn nhận ra Tần Túc liền thì thầm:

“Tần Trưởng Lão!”

“được, chiêu thứ nhất – Địa Chấn Quyền”

Vừa thốt lên thì Lão giả liền dậm một chân xuống đất, một cổ địa chấn như đag muốn trời đánh lao thẳng đến Tần Túc.

“Trò trẻ con!”

Tần Túc nhếch mép cười, thì thầm.

Ngay lúc này, Tần Túc bắt đầu vận nội công, lượng Linh lực thoát ra hóa thành một vòng Linh Trảo bao quang cả người gã.

Chiêu thứ nhất vô hiệu với Tần Túc, thậm chí còn chẳng có khiến gã si nhê hay động đậy một chút gì cả.

“hừ! chiêu thứ hai – Túc Địa Trảo”

Lão giả quỳ dị đặt cả hai chân trái phải về phía sau làm trụ, phần thân trên thì cúi sát xuống đất về phía trước, đôi bàn tay tựa như trảo đâm mạnh xuống đất.

Lão giả nhanh như sóc lướt qua lướt lại như ảo ảnh rồi bỗng dưng xuất hiện phía sau Tần Túc trảo công vô thẳng vào đại não của gã.

Tần Túc khẽ lắc đầu cười tiếp:

“lực chưa đủ!”

Ga liền quay người dùng nắm đôi tay đang dùng trảo kia lại, một tay khắc thì vung ra một quyền đâm sát vào mặt Lão Giả.

Một lực lượng uy chấn như phong ba bão cuốn đi xuyên qua đầu lão và cũng không biết từ lúc nào mà trên bức tường chi nhánh của Lữ gia thương hội lại hiện lên dấu nắm đấm cực to.

Ngay cả Lão giả, vị Lữ Tiểu Châu và tất cả mọi người cũng há hốc mồm lên mà nhìn.

Ngay lúc này đây, bên trong nội tâm của lão giả thâm rét lạnh, lão nghĩ:

“ắt hẳn là cao thủ!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lên đường!

Chương 44: Lên Đường!

Tác Giả:Tà Lão Quái

Không may quan tâm đến sự ngạc nhiên trên vẻ mặt của mọi người lúc này Tần Túc nhàn nhạt nói:

“Ra chiêu thứ ba đi!”

Lão giả cười trừ:

“không cần ra chiêu nữa, người được chọn!”

“ Thế đành thôi vậy!”

Sau khi nhìn thấy Tần Túc đã yên vị của mình, bên phía những người được chọn thì Lữ Tiểu Châu liền nói:

“Năm, còn thiếu hai người, tiếp tục sàng lọc.”

.....

Mấy khắc sau

Lữ Tiểu Châu đi đến:

“Chúc mừng bảy vị, trở thành hộ vệ cho Lữ gia thương hội về Thanh Phong Thành.

“ Đồng thời ta đã dặn người chuẩn bị phòng tốt cho bảy vị, bữa tối dùng trong đại sảnh, đến lúc đó sẽ có hạ nhân đến gọi mọi người, ngoài ra,muốn đi tới Thanh Phong Thành buộc phải đi thuyền qua nhiều tuyến đường phụ thuộc gần Huyết Ma Sơn.”

“Nơi đó nguy hiểm dị thường, nghe đâu còn có sơn tặc hoành hành, các vị cũng nên chuẩn bị mọi thứ bảo vệ bản thân và nhanh chóng nghỉ ngơi dưỡng sức.”

“Tiên Sư nó! Lữ tiểu thư nói rất đúng”

Một nam tử cầm đao vất sau lưng miệng mồm hơi đánh thép có phản thô tục lên tiếng

Nhắc tới Huyết Ma Lĩnh thì hầu như không ai là không biết cả, so với Trường Thiên sâm lâm thì nơi đó quý dị và đáng sợ hơn nhiều. Bên trong yêu thú rất nhiều, Định Khí cảnh yêu thú nhiều vô số kể, Khai Môn cảnh yêu thú thì lâu lâu cũng thấy có vài lần xuất hiện nhưng đã số toàn sinh sống bên trong Nội Lĩnh.

“Tần huynh đệ không biết bằng hữu phía sau huynh đệ.....”

Lữ Tiểu Châu hơi ngập ngừng hỏi

“Lữ tiểu Châu cô nương không cần để ý, đây là hầu cận của ta mà thôi, thù lao không cần tính”

“vậy được!”

Nói xong vị cô nương này vội liếc nhìn Lão Bộc một cái.

Sắc trời tối đi rất nhanh, sau khi dùng bữa tối, ai về phòng người nấy, đóng cửa không ra.

Một đêm yên ổn, không hề có chuyện ngoài ý muốn xảy ra

Sáng sớm ngày mai.

.....

Bên trong khu rừng tĩnh mịch ở Ngoại Lĩnh của Huyết Ma Lĩnh, tất cả yên lặng bước đi, mắt không ngừng cảnh giác. Bảy người Tần Túc được giao nhiệm vụ bảo vệ quanh Thương hội. Tần Túc may mắn được xếp ở tuyến đầu.

- Á!

Một tên gia đình thực lực Định Khí Nhị tầng bỗng dưng hét lên rồi lăn đùng ra chết, mặt mày tím đen trong tức khắc, miệng sùi bọt mép như phê thuốc, mắt trợn tráo như thăng ghệch, thân hình bỗng chốc gầy gò đi nhanh chóng.

Thiếu niên vác thanh đại đao sau lưng liền chạy tới, lật thân người này lên.

Vừa lật người này lên thì ngay lập tức Thiếu niên liền rút thân đao kia:

“bập!”

Một con rắn nhỏ mình vàng đầu đen mắt đỏ lồm bịch chặt làm hai nửa, lưng lay vừa cai rồi ngấm củ tỏi luôn!

“Là Phệ Huyết Tuyền Xà”

“Nhanh rời khỏi đi Tần Túc, Phệ Huyết Tuyền Xà không có tập tính hoạt động riêng lẻ đâu”

Lúc này bỗng dung Lão Thụ chợt lên tiếng.

“Ồ mấy hôm nay lão đi đâu vậy?” bây giờ mới xuất hiện!”

Tần Túc hí hửng truyền âm, vào thức hải.

Tuy nhiên không chờ Lão Thụ đáp Tần Túc liền nhìn Lữ Tiểu Châu chấp tay nói:

“Lữ Tiểu thư, lệnh cho người của cô đẩy nhanh tiến độ rồi đi”

Lữ Tiểu Châu cũng hơi do dự:

“người đầu hạo táng xác chết đi!”

Nói xong vị cô nương này liền xuống ngựa đi thẳng tới xác chết nói nói thì thầm gì đó.

“- Các vị, Huyết Ma Lĩnh hung hiểm dị thường, khó tránh xuất hiện đủ loại tai nạn ngoài ý muốn, Tuy nhiên Lữ gia chúng ta đảm bảo sẽ cung cấp những điều kiện như đã giao kèo trả cho gia đình các vị.Được rồi! chúng ta đi thôi, đẩy nhanh tiến độ lên”

Lữ Tiểu Châu hét.

“Rõ”

Một đoàn người cũng hét theo.

“Cô gái này có khí chất của một vị lãnh đạo a.”

Hành động này của Lữ Tiểu Châu khiến Tần Túc không khỏi âm thầm gật đầu tán thưởng.

Bởi trừ bảy người Tần Túc ra không nói, nhưng với mấy chục gia đình hộ vệ của Lữ gia thương hội kia hiển nhiên trong nội tâm họ đã sợ chết vía, sĩ khí cũng sẽ tụt giảm thảm hại. Vì Vậy, đây chính là điểm yếu chết người, nhưng cô nàng này không chỉ phát hiện ra điểm này mà còn khắc phụ hậu quả rất gọn lẹ

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Mai phục

Chương 45: Mai Phục

Tác Giả: Tà Lão Quái

Vừa đi để cho không khí bớt căng thẳng Tần Túc:

“Lữ cô nương tại hạ có điều thắc mắc không biết cô nương có thể giải đáp chăng!”

“Tần Huynh cứ nói, nếu nó trong phạm vi hiểu biết của ta!”

Lữ Tiểu Châu hơi bất ngờ trước câu nói của Tần Túc bởi vốn dĩ từ trước bắt đầu khởi hành tới giờ Tần Túc rất ít khi mở miệng nói chuyện.

“Tại hạ thấy trong Đẳng Sơn Thành hình như vẫn còn Truyền Tống Trận thì phải mặc dù tốn một khoảng linh thạch nhiều một chút nhưng lại có thể đảm bảo an toàn cho cả thương hội. Tại sao cô nương không dùng cách này?”

“hìhìhi...hóa ra Tần Huynh thắc mắc chuyện này. Có lẽ Tần Huynh cũng biết, Đẳng Sơn Thành, Thanh Phong thành và 16 thế lực khác đều nằm trong Địa phận không chịu sự quản hạt của bất kỳ tông môn nào cả nhì!”

Lữ Tiểu Châu hỏi lại.

“đúng thế, Tần Mỗ có biết hình như gọi là “Liên Minh 16 Chư Hầu thì phải” thì phải.”

“Thì cũng chính vì đó nên các Phù trận sư của Các Tông môn lớn kia không hề muốn khắc Truyền Tống Trận cho chúng ta dù với bất cứ cái giá nào cả!”

Lữ Tiểu Châu Tiếp Tục giảng giải.

Tần Túc khẽ cau mày:

“Thế chứ ở mấy đại thành khác không có phù trận sư hay mà phải mời bọn người từ mấy tông môn kia”

“hìhì... Tần huynh cứ đùa! Phù văn đề khắc nên Truyền Tống Trận cực kỳ rắc rối và phức tạp chưa kể nó lại là Món phù văn rất quý giá, được các tông môn lớn xem như là Tim Rồng Tim phượng. Há có thể để cho người ngoài biết được.”

“ra là vậy!”

Tần Túc xoa kèm gật gật đầu.

.....

Lộp...cộp...lộp...cộp.

Thanh âm của tiếng bánh xe quay vòng và bước chân của mấy chục con ngựa của Lữ Gia thương hội không ngừng vang lên.

Trong một thung lũng hoang sơ, khắp nơi đều là đất, đá hầu như không có một sinh vật nào sống ở đây cả. Chỉ duy nhất một đoàn xe di chuyển với rất nhiều người.

Hiển nhiên đó chính là Lữ Gia thương hội mà Tần Túc nhận nhiệm vụ hộ tống. Bây giờ bọn họ đã bình an khỏi Huyết Ma Linh, và chỉ cần đi qua thung lũng đất đá này nữa thôi là có thể an toàn về đến Thanh Phong Thành.

Dọc theo đường đi bọn Tần Túc cũng không có gặp sự kiện nào quá nguy hiểm, chỉ ngẫu nhiên có vài loại yêu thú con con chệch mạng dài đến tập kích đều bị mọi người liên thủ giải quyết nhanh gọn.

Chỉ trong cái chớp mắt mà đã gần mười ngày qua đi.

“Tần Huỳnh có chuyện gì sao?”

Nhìn thấy Tần Túc cò vè cảnh giác, Lữ Tiểu Châu lập tức mở miệng, xem thử gã đã phát hiện điều gì đáng nghi không

“Quá yên tĩnh, im ắng đến lạ lùng!”

Gã Thì thầm

Cho đến khi thương hội đi tới Hẻm núi đá, một binh đoàn mang huyết y:

“Các huynh đệ chuẩn bị cho tốt, đội ngũ Lữ gia Thương Hội đã sắp đến rồi. Lần này nhất định phải chiếm cho bằng được bấy nhiêu của cải của cái Thương Hội này”

Trên hẻm núi một tráng hán mặc huyết y tay cầm một chiếc mặt nạ rất có dáng thù lĩnh quát.

“đại ca sao lần này chúng ta phải dùng nhiều nhân lực đến vậy. Đệ thứ Lữ gia thực lực cũng có mạnh gì lắm đâu. Để cho đệ và Tam đệ xử lý là được rồi!”

“Nhị ca nói rất đúng, chỉ cần đệ với nhị ca cũng đủ dư sức chấp thêm mấy cái Lữ gia thương hội nữa ấy chứ hắc hắc...”

“Các người quá xem thường người Lữ Gia rồi, Bọn này mang tiếng là gia tộc “Tài Đại Khí Thô” nhưng căn cứ theo tin tức ta nhận được lần này bọn chúng tuyển chọn đội Hộ Tống cũng không ít kẻ hộ tống mạnh đâu.”

“Ra là vậy, mấy tháng trước chúng ta chỉ cướp được một ít của cải của mấy tên thương gia con con, căn bản không có đủ để huynh đệ chúng ta nhét đủ cái kẻ rằng, lần này vận khí thật tốt Lữ Thương hội của cải chắc nhiều lắm đây, ha ha...”

Sau lưng tráng hán là hai tên cũng mặc hắc y tay cũng cầm mặt nạ miệng nói liên tục không ngừng nghỉ.

“Tất cả nghe rõ chưa, giết sạch không được chừa một mống nào cả...nam thì giết nữ thì bắt về đêm nay vui vẻ!”

Cả đoàn người mặc hắc y phía dưới ba người kia liên tục gật đầu đã hiểu.

Ngay lập tức mấy chục tên hắc y tu sĩ nhảy như chim bay qua bay lại ẩn nấp khắp nơi trên Hẻm núi.

Lữ gia thương hội hầu như không biết chuyện gì vẫn chậm rãi đi về phía trước, cho đến khi đi đến trung tâm hẻm núi.

Tần Túc đi phía trước bỗng có cảm giác nặng nề, nghi ngờ:

“Ân?”

Vào Lúc này từ bên trong thức hải Lão Thụ cũng cảm giác được điều gì đó hô lên.

“Tần Túc có kẻ mai phục!”

“ta cảm giác được rồi!”

Gã híp mắt cười cười, mắt ánh lên một tia sát ý nồng đậm, như chưa từng hưng phấn đến như thế vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chết!

Chương 46: Chết!

Tác Giả: Tà Lão Quái

“Dừng xe!”

Tần Túc quát thật lớn.

Quá bất ngờ, chưa kịp suy nghĩ gì Lữ Tiểu Châu vừa nghe được chợt ngẩn ngơ, rồi lập tức quát to:

“Dừng xe, dừng xe lại!”

Nghe thấy tiểu thư Lữ Gia hét lên cả đoàn lập tức ngừng tất cả xe, ngựa lại:

“Có kẻ tập kích, tất cả chuẩn bị chiến đấu đi!”

Trong khi tất cả mọi người còn chưa hoàn hồn thì Tần Túc ở vị trí đầu đoàn đã lao phăng xuống ngựa. Tay nắm thanh Nhân cấp Trung giai bảo kiếm.

“trận đầu của ngươi a!”

Tần Túc vuốt ve lưỡi kiếm thì thầm.

Ngay thời điểm này, một thanh âm tiếng cười to vang lên, từ phía trên hẻm núi từng toán người lũ lượt hiện thân:

“Không ngờ đã ân thân kĩ vậy, cũng bị các ngươi phát hiện.”

Hắc hắc.....

Những tiếng cười ghê rợn đến rùng mình, một toán người mặc huyết y đầu đội nón lá đen, vải che kín mặt. Số lượng chừng 10-20 người, mùi huyết dịch máu tanh lan ra như đang muốn vây kín của bầu trời.

“Huy... Huyết Lô Tặc!”

Lão già hộ vệ cho Lữ Tiểu Châu lắp bắp kinh hô.

“Đánh Nhau rút gọn. nam giết nữ hiếp”

Tên đầu lĩnh dữ tợn quát.

“roẹt!”

Một đạo thương mang bén liệm đâm thẳng vào yết hầu của một tên gia đình, Khi hắn còn chưa kịp biết tại sao mình chết thì đã tắt thở.

“A...”

Chưa dừng lại ở đó, Tiếng kêu thảm thiết hải hùng chốc chốc vang lên. Một tên gia đình tiếp theo bị Tên đầu lĩnh Huyết Lô Tặc chém đứt thành hai nửa. máu như vòi nước bị hỏng, phun ra liên tục như mưa. Bay xối xả khắp nơi trên tuyến đường.

Trừ Tần Túc tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, đôi mắt lập tức đỏ bừng. Nỗi giận như dâng lên tới đỉnh điểm, Như muốn xông lên ăn gan uống

máu bọn huyết y này.

“Đừng vội làm càn!”

Tần Túc híp mắt Tay cầm kiếm quét một đường thẳng hướng mấy tên huyết y lao xuống tấn công Đoàn người Lữ Gia Thương Hội.

Kiểm khí Quét tới từng đạo huyết nhục như giấy gấp dao, Huyết nhục bay lên tứ tung, máu tươi phiêu tán, mấy tên Huyết Y kêu la thảm thiết lên.

“các ngươi ồn ào quá rồi!”

Tần Túc lướt tới từng kiếm đâm xuyên qua đại não của từng tên. Mỗi Lần rút kiếm ra là mỗi lần máu phun lên. Âm thanh thảm thiết cũng theo đó mà lắng xuống.

Gương mặt gã lúc này, dính đầy máu tươi đáng vẻ như một tên sát thủ chuyên nghiệp.

“Lão Già dẫn người các ngươi đi trước đi nơi này ta lo!”

Tần Túc quay mặt lại ra lệnh với lão già hộ vệ của Lữ Tiểu Châu

“Cái này...yyy?” Lão bắt chợt lo lắng.

“Đi!” Tần Túc trừng mắt nhìn lão

Cảm nhận được ánh mắt ẩn chứa sát phạt của Tần Túc Lão thầm rét lạnh. Người không gió mà thâm run lên, Rồi cũng ra lệnh đánh xe cho đoàn người nhanh chóng rời đi.

“hừ! Muốn đi, ngươi nghĩ nơi này là đâu!”

Tên Đầu Lĩnh Hung tợn cười lạnh.

“đi đi”

Mặt kệ câu nói kia của tên đầu lĩnh Tần Túc ra lệnh.

“Đi!” Lão Già hét lên.

“Huynh đệ đâu giết chúng!”

Tên Đầu Lĩnh chìa kiếm xuống hướng Tần Túc hét to.

Tần Túc như không quan tâm, nhảy phát lên không trung tay vung một đường kiếm. Kiếm Khí lan tỏa kéo thẳng dài một đường hiện lên trên mặt đất.

“Kẻ nào qua vạch. Chết!”

Tần Túc cổ gằn từng chữ “chết!”

Đơn giản chỉ một hành động như thế thôi cũng đã khiến chúng nhân Huyết Y của Huyết Lâu Tặc chùn bước, lòng dao động khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Khó xơi!

Tác Giả: Tà Lão Quái

Sau khi Đoàn thương hội được Tần Túc mở đường thoát thân liền vội vàng lên đường đi tiếp.

“Hahaha...ta cũng ở lại cùng ngươi!”

Thiếu niên vác thanh đao sau lưng cũng từ ngựa đi phía bên sườn phải nhảy xuống cạnh Tần Túc.

“Đại Nhân!”

Lúc này, Lão Bộc cũng không có chạy đi theo đoàn thương hội mà vẫn ở lại để giúp Tần Túc một tay.

“Nguyên lai toàn là một lũ gà chó đất cảnh, chút thực lực ấy cũng bày đặt tỏ vẻ anh hùng, Vậy để ta tiễn các ngươi về trời trước một bước vậy..hắc hắc!”

Tên đầu lĩnh cười khần khặt khoái chí.

Cùng lúc đó Hắc quát lên...

“Giết!”

Toàn bộ huyết y nhân đang đứng trên hẻm núi mặc dù sợ nhưng nghe Đầu Lĩnh ra lệnh, nào dám cãi cũng lao xuống như chim.

Ánh mắt Tần Túc bén lạnh dừng lại trên người 3 huyết y nhân có thực lực Định Khí Tam Tầng gần bản thân nhất:

Bị địch tập kích, Tần Túc không may may do dự trực tiếp thi triển một kiếm:

“Tiêu Dao kiếm pháp –Kiếm Hóa Thanh Thiên!”

Gã hét lớn một tiếng, thân hình phóng lên cao, kiếm khí như mưa từng đợt từng đợt lãnh lệ tấn công 3 tên Huyết Y nhân

Thực lực quá chênh lệch Tần Túc chỉ mới dùng chiêu thứ nhất trong Tiêu Dao Kiếm Pháp mà đã có thể dễ dàng giết chết ba tên thủ hạ của Huyết Ma Tặc.

“Hừ, tiểu tử này không dễ xoi Lão nhi, Lão tam chia ra tàn sát hai tên kia đi, còn tên tiểu tử này để ta băm thay hắn”

Sắc mặt tên đầu lĩnh phẫn nộ, Quyền Sáo* trong tay nháy mắt hóa thành đạo hào quang.

(*: vũ khí dạng như cái bao tay)

“Huyết Ma Từ Quyền – Sát!”

Xuy xuy xuy...

Liên Tục hắn thi triển ra mấy đạo quyền phong, không ngừng kêu lên rít gió. Cứ như Hồ đối muốn cắn xé toàn bộ huyết nhục của gã.

“Hừ!”

Tần Túc hừ lạnh một tiếng, thân hình bắt đầu vô tư di chuyển, như một cơ lốc tránh mọi đoàn ra quyền của tên đầu lĩnh

“hử?...Khốn kiếp!”

Tên đầu Lĩnh chấn động, hắn không thể nghĩ rằng Tần Túc còn có thể sông sót sau mấy quyền kia của hắn.

Nếu vậy thì:

“Đại Bạo Thiên Kinh!”

Ngay trong nháy mắt khi Tần Túc vừa ổn định lại thân thể đứng vững trên mặt đất, tên đầu lĩnh đột nhiên hét lớn một tiếng. Hai tay tụ lực kinh người song song đập thẳng xuống đất.

Oanh!

Một đạo kinh khí kinh khủng lan tràn ra, vài âm thanh ầm ầm nổ tung thành một vùng lớn dưới chân Tần Túc, hình thành như một cái hố muốn nuốt chửng Tần Túc xuống.

“Ha ha, chết đi cho lão tử!”

Đầu lĩnh cười ha ha thoải mái, đồng thời tay không ngừng ngừng nghỉ xuất ra mấy đạo quyền phong hướng về phía Tần Túc.

“Chỉ thế này không làm khó được ta!”

Mắt Tần Túc chợt lóe tinh quang, bắt đầu thi triển kiếm bộ và tung ra đoàn mạnh nhất của Tiêu Dao Kiếm Quyết:

“Tiêu Dao Kiếm Quyết – Tiêu Dao Trích Tinh”

Kiếm khí như mây lượn lờ như gió, như bão cuốn đâm thẳng về phía mấy đạo quyền phong kia. Cùng thời điểm Tần Túc cũng thi triển kiếm bộ rời khỏi vùng nguy hiểm

Quyền phong cùng kiếm khí va chạm, tạo ra một vụ nổ khá lớn, dư chấn đủ khiến những tên thuộc hạ huyết y nhân kia phải sợ hãi.

Nhưng một màn tiếp theo khiến Tần Túc chấn kinh.

Dường như biết trước hướng Tần Túc di chuyển, tên huyết y đầu lĩnh nhanh như cắt vèo một cái. Xuất hiện phía sau Tần Túc:

“chết đi cho ta...Huyết Ma Tử Quyền!”

Một quyền đập thẳng vào đầu Tần Túc, khiến gã hầu như choáng váng hoàn toàn. Máu từ miệng “phụt” ra cùng với máu từ trên đầu bắt đầu chảy xuống.

“Đại nhân!”

Chứng kiến cảnh này, Lão Bộc hai mắt đỏ bừng kêu to.

“Chưa từng có kẻ nào, chiến đấu với ta, Đệ Tam cao thủ trong Huyết Y Tặc mà dám phân tâm, hắc hắc... đối thủ của ngươi chính là ta!”

Tên nam tử hơi gầy cười dữ tợn, thân hình bỏ tới:

“Thái Sơn đao pháp – Thái Sơn Huyết Hải!”

Phanh!

Lão Bộc nhanh chóng di chuyển con rối “Đao nữ” của mình đến, đón một đao, dư chấn cộng với thực lực yếu hơn tên nam tử gầy gò kia, thân thể lão Bộc liên tục thối lui, sắc mặt hắc đỏ cả lên.

“Lão Bộc, Tên ngươi đang chiến đấu kia là Định Khí Ngũ Tầng, hơn ngươi một cấp độ, lo chiến đấu với hắn đi, bên này ta xử lý được!”

Tần Túc quát lên một tiếng thật to, trước mắt tên đang đối đầu với Lão Bộc hơn lão một cấp độ tốt nhất vẫn là để lão tập trung vào chiến trường của mình. Còn với Tần Túc, tên đầu lĩnh này có thực lực ít nhất cũng Định Khí Cửu Tầng ngang gã. Nhưng phải nói tên này rất khó xoi.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Kịch liệt!

“khục khục... Phải nói rằng từ trước tới giờ ngươi là kẻ khó chơi nhất mà ta từng đấu qua!”

Từ dưới đồng đất đá đổ nát, Tần Túc co người đứng dậy, mặt mày cơ thể dính toàn bụi với bụi.

Trước một quyền chí tử kia mà vẫn chưa diệt trừ được Tần Túc đã khiến tên đầu lĩnh nổi hết cả gân xanh.

“bớt nói nhảm đi, hôm nay ngươi nhất định chỉ sống được tới đây!”

Tên đầu lĩnh nổi giận gào thét cả lên

“Phệ Cốt Đại Pháp – đệ Nhất trọng!”

Tên Đầu lĩnh nhìn chăm chăm vào Tần Túc, hấn gồng mình vận lực, những âm thanh “rắn rắc” vang lên liên hồi cả người cả như đang bị bạch hóa cả đi, cơ bắp cuộn cuộn bắt đầu nổi lên, một lực lượng khó tả như đang vòn vòn quanh hắn. Làm cho áo bào của hắn bị xé toạc cả ra, một cỗ uy áp tràn ngập nguy hiểm lan tràn ra xung quanh.

Có thể tạo dựng một thế lực có tiếng chuyên cướp bóc ở gần Thanh Phong thành, đương nhiên hắn cũng chẳng phải là hạng tầm thường gì.

Kinh nghiệm nhiều năm sinh tử huyết chiến, cướp đoạt biết bao là tài nguyên cùng tài liệu của vô số các thương gia lớn nhỏ. Đồng thời, bản lĩnh được tôi luyện trong máu và lửa chỉ với điều này thôi thì Tần Túc thúc ngựa đuổi cũng đã không kịp.

Hiển nhiên kinh nghiệm chiến đấu của tên đầu lĩnh phong phú hơn Tần Túc gấp mấy lần. không chỉ thế thủ đoạn của những kẻ lẩn lộn bấy nhiêu năm chắc chắn sẽ rất tàn bạo và độc ác, chỉ cần đi sai một bước có thể khiến Tần Túc lâm vào chỗ chết ngay!.

Bởi vậy, sắc mặt của Tần Túc lúc này nhanh chóng trở nên nghiêm túc đan xen cả sự phấn khích hiếm có.

“bấy nhiêu năm nay, ngươi là kẻ khiến ta phải động chiêu này...”

Tên đầu lĩnh nhìn Tần Túc voi ánh mắt âm lãnh tàn nhẫn, hung tàn ngạo nghễ, giống như Tần Túc đã là món thịt sống đang nằm trên thớt của hắn vậy.

Dứt lời, thân hình hắn biến mất ngay tại chỗ.

Xoẹt xoẹt ...

“Huyết Ma Từ Quyền – Sát!”

“phụt!”

Quyền phong trong nháy mắt va vào người Tần Túc, trước ngực hắn quyền phong vẫn chưa hết, còn xoáy điên cuồng như muốn đánh thủng ngực gã.

“Phá cho ta!”

Lâm Tiêu không chút lo lắng, gãi gông mình lên vận chuyển linh lực đem quyền phong kia tiêu hủy.

Một quyền kia hầu như đã khiến Tần Túc có phần kinh hãi. Cùng một chiêu thức nhưng sự khác biệt quá rõ rệt. Lúc trước mới chiến đấu Tên đầu lĩnh có sử dụng chiêu này nhưng không làm gì được gã, không ngờ lần này lực lượng một quyền kia lại mạnh mẽ đến kinh người như vậy.

“Khắc Khắc khắc... đã sợ chưa!”

Tên Đầu lĩnh cười khoái chí khi cảm giác sự tỉnh lúc này của Tần Túc.

Không cho Tần Túc có cơ hội được thở:

“Tiếp ta một chiêu nữa: Bạch Cốt Trảo”

Tên đầu lĩnh nhanh như đạn bắn, hét to lao xuống hướng về Tần Túc đánh xuống, Trảo kia vừa thi triển, tay hắn ngay lập tức chuyển sang bạch hóa đi, cái âm u cái lạnh lẽo như muốn bao trùm trong khoảng không này vậy.

“hừ! đừng quá vênh vào! Tiêu Dao Trích Tinh”

Ngay lập tức Tần Túc cũng hét lên, kiếm khí bắt đầu tỏ ra, gã nhảy lên một bước tung ra một chiêu kiếm quyết mạnh nhất đang có trong tay mình. Kiếm gã theo sau kiếm khí lao lên cùng một hướng tựa muốn giao đấu với trảo kia của tên đầu lĩnh huyết y nhân.

Oanh long long...

Kiếm Khí cùng Cốt Trảo va chạm, phát ra quang mang sáng chói, Linh lực nổ tung kịch liệt hình thành phong bạo thổi quét khắp nơi ở đây.

Một ít tên huyết y nhân thủ hạ chịu không nổi liền một chảy máu thất khiếu mà chết, ngay cả đệ nhị và đệ tam cao thủ của huyết y tộc lẫn thiếu niên vác đao và Lão Bộc đều không cách nào chịu được cùng lúc thoát ly ra xa.

Thế nhưng ngay lúc này kiếm của Tần Túc lại nhanh chóng bị tan vỡ, áp lực quá lớn đè ép lên thanh kiếm. Vô hình chung khiến nó chịu trận.

Sau chiêu này cả hai cùng lúc lui thật xa về phía sau, trong đầu ai cũng đều có suy nghĩ của riêng mình.

Với tên thủ lĩnh hắn nghĩ rằng một kiếm tu một khi mất kiếm chẳng khác gì một người bị chặt đứt một cánh tay. Trong nội tâm hắn thậm chí cười lạnh.

Còn Tần Túc mặc dù kiếm đã vỡ nhưng gã cũng chẳng lo lắng nhiều. bởi hắn còn quyền, với chiêu “liệt hỏa quyền” gã cực kỳ tin tưởng.

“kiếm đã mất vậy thì chết đi: Bạch Cốt Trảo”

“Chưa chắc: Liệt Hỏa Quyền!”

Hai bên một lần nữa lại giáp lá cà giao phong, nhưng lần này thì Tần Túc lại sử dụng nắm đấm của mình.

Xoẹt, xoẹt, xoẹt...

“Khí kinh thật đáng sợ, Đại nhân...” Lão Bộc một bên quan sát lo lắng vô cùng. Lão Thật sự rất muốn lao vào hộ giá nhưng

Cho đến lúc này, mọi người ở đây quan sát đều biết được sự lợi hại của chiêu Bạch Cốt Trảo kia của tên Đầu Lĩnh, tuyệt đối không phải là thứ mà lão có thể đối chiến được, thậm chí còn cần tay chân Tần Túc.

Kinh Phong quá mạnh nửa trên y phục Diệp Trần đều bị nứt toác, lộ ra phần cơ bắp săn chắc, cường hãn không hợp thói thường.

“Hừ Đại Thành!”

Tần Túc hết lên.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Tuyệt chiêu của lão bộc

Hai mắt Tần Túc trợn cả lên, trong mắt lóe lên một quang mang, một cỗ lực lượng bá đạo khó tả từ trên người của Tần Túc tán ra. Phát ra tiếng nổ vang kịch liệt trong không khí, ngay cả Bạch Cốt Trào của Tên đầu lĩnh cũng bị chấn vỡ.

Đùng đùng!

Hai cỗ luồng khí xoáy cường đại va chạm, Bạch Cốt Trào của tên đầu lĩnh đánh ra không địch nổi. Ngay tức khắc hấn vô hình phun ra từ miệng một cây châm cực kỳ âm độc, như gió lướt bay đến trước mặt Tần Túc.

Tần Túc hừ lạnh một tiếng. Kiếm Bộ liên tục được thi triển. Mặc dù kiếm bộ không phải là võ kỹ thân pháp chân chính nhưng cũng được xem như là bán võ kỹ thân pháp.

Thân hình gã lướt qua giữa không trung dễ dàng né được ám khí của tên đầu lĩnh. Cùng lúc đó, từ trong tay Tần Túc ba đóm lửa đỏ hiện lên. Ngay tức thì gã động niệm ý, một đóm lửa nhỏ nhỏ bay vút ra từ tay gã hướng tới tên đầu lĩnh.

- Ah!

Một âm thanh hoảng hốt vang lên, thân hình tên đầu lĩnh cứ như bị tên bắn lao đao ngã rập xuống dưới đồng đất đá.

Lúc này khói bụi còn chưa có tan thì Tần Túc chớp ngay cơ hội bắn ra thêm hai đóm lửa nhỏ kia nữa.

“Không tốt!” Tên đầu lĩnh cũng không quá đần độn. Bị ăn thiệt một lần nên hiện tại cũng biết nhanh chóng muốn đứng lên tránh né.

Nhưng hấn chưa kịp quay đầu lại, đã cảm thấy trước ngực bỗng chốc nóng rang lên, tiếp theo trong mắt thấy đóm lửa nhỏ hồng, thân thể bị đóm lửa dễ thương kia thiêu cháy. Chỉ trong cái chớp mắt tên đầu lĩnh chỉ còn lại một thân cháy đen. Sinh mệnh lực đứt quãng.

Lúc này, Tần Túc mới được thở ra một hơi. Gã cũng ngạc nhiên vô cùng trước sức mạnh của đóm lửa nhỏ lúc này. Lúc luyện Thực Dương Công sau khi gã luyện xong trọng thứ ba thì đã hiện lên được ba đóm lửa. Cứ tưởng nó không mạnh ai ngờ nó lại mạnh không tưởng!

Sau đó Tần Túc vui vẻ đi đến cắt cái đầu của tên đầu lĩnh ra cắt vào bao vải bỏ vào Tu Di Túi của gã. Rồi bắt đầu tìm cái tu di túi trên người của Tên đầu lĩnh Huyết Y Tặc. nhưng tìm mãi cũng chẳng thấy đâu.

“Không gian trữ vật của tên đầu lĩnh là cái thủ trạc kia kia!”

Lão Thụ không biết mấy hôm nay làm cái gì mà bây giờ mới cất tiếng lên nói.

Lượm cái Thủ trạc lên, không cần vội kiểm tra Tần Túc đi ra khỏi đám khói bụi mịt mờ nhìn về phía Lão Bộc và thiếu niên cầm đao đang chiến đấu.

.....

Trận chiến của lão bộc hấn chỉ sợ còn khó khăn hơn gã rất nhiều. Lão Bộc hiện tại cũng chỉ mới là Định Khí Tứ Tầng còn tên đối thủ của lão lại là Định Khí Ngũ Tầng.

Tuy nhiên, Tần Túc cũng nghĩ rằng

“mặc dù đối thủ hơn lão Bộc một tiểu cảnh giới nhưng vừa hay cũng là đá mài dao cho chuyển rèn luyện này của Lão. Nếu có trường hợp bất trắc gì xảy ra Tần Túc sẽ ra tay liền”

Đến lúc này, khi chú tâm vào trận chiến của lão Bộc thì Tần Túc mới nhận ra một điểm khác lạ trên con khôi lỗi kia của lão Bộc. Gã nhớ rằng lúc mới mua còn khôi lỗi đó bị mất đi hai cái cánh tay không ngờ hôm nay lại xuất hiện ra hai cái tay khác và mỗi tay lại cầm thêm một món vũ khí: đao.

Mặc dù hai cánh tay mà lão Bộc tra vào không thể nào so sánh được với tài liệu luyện chế ra con khôi lỗi ban đầu nhưng cũng xem như là tạm ổn đủ để cho lão có thể chiến với vài tên tu sĩ cùng giai.

.....

Nửa canh giờ sau.

“Phốc! Phốc!”

Tên huyết y nhân thấy một màn như vậy, ánh mắt hắn tròn xoe, trên người hắn lúc này đã rất nhiều vết đao trầm từ “đao nữ”.

Hắn không ngờ rằng là sau đòn sát thủ khét tiếng nhất của hắn mà con khôi lỗi “Bối đao” này chẳng có chút xi nhê gì cả.

“Ngươi chết chắc rồi! phu phu”

Lão Bộc chậm rãi nở nụ cười

Bỗng từ dưới đất trời lên thêm một con khôi lỗi nữa. con khôi lỗi này rất kỳ quái, nó không có chân chỉ có phần đầu và phần thân và hai cánh tay.

Tuy nhiên cách con khôi lỗi này hoạt động còn kì dị hơn, từ khi trời lên thì phần thân nó bỗng chốc tách ra làm đôi bắt tên huyết y nhân nhốt vào bên trong.

Sau khi đã hoàn thành nhiệm vụ bắt lấy tên huyết y nhân kia vào trong, lão Bộc dùng linh lực ngay lập tức đóng kín phần thân này lại bằng những cơ quan đặc biệt.

“Từ phương sát”

Lão Bộc hô lên.

Rồi điều khiển Khôi lỗi “đao nữ” lao tới đồng thời con khôi lỗi kỳ dị kia nhanh chóng bị tách phần đầu và hai tay ra. Từ trong mỗi bộ phận này một chiếc kim châm được gắn trên đó bắt đầu hiện ra.

Rồi cùng một lúc đâm thẳng vào trong chiếc bụng của con khôi lỗi kỳ dị chứa tên huyết y nhân.

“phập phập phập...”

“AAAAAAAAA..”

Từ bên trong con khôi lỗi kỳ dị tên huyết y nhân hét lên rồi nhanh chóng lặn xuống chứng tỏ sinh mệnh của hắn đã tàn.

Máu cũng từ từ chảy ra từ trong thân của con khôi lỗi, thờ phào một cái lão thụ ngồi bệch xuống đất, mặt mày trắng bệch.

“Vượt cấp giết địchahaha!”

Đứng nhìn thấy lão Bộc đã thắng Tàn Túc ngay lập tức nhảy xuống.

“Đại nhân... không làm nhục mệnh!”

Lão cố sức gồng mình đứng dậy thi lễ.

“Ăn viên Hồi Khí đan này đi!”

Tàn Túc lấy tu di túi của tên đầu lĩnh mò mẫm một hồi rồi lấy ra một viên đan dược.

“Lão nô xin nhận!”

Lão Bộc hiển nhiên biết viên đan dược kia có thể giúp lão hồi phục đôi chút linh lực tổn thất nên cũng không ngại nhận lấy.

Bên chiến tuyến còn lại thì thiếu niên cầm đao cũng đã xử lý xong tên cao thủ đứng thứ hai của Huyết Y Tặc.

“hai vị đại ca đánh nhanh ghê...ta cứ tưởng ta xong sớm nhất cơ chứ!”

“hahaha may mắn, may mắn thôi. Cơ mà Đao của ngươi đâu rồi”

Tàn Túc cười tươi nhưng bỗng chốc sị mặt hỏi.

“Đao vỡ mất rồi, cứ tưởng có thể dễ dàng xử lý nào ngờ...”

Thiếu niên lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Xét ô!

Bỗng:

“trời ạ!...chạy... chạy,... chạy mau thủ lĩnh chết hết rồi!”

Vài tên huyết y Tặc chúng còn lại thất thanh hoảng loạn hét lên.

“hừ!...muốn chạy, dễ thế sao?”

“giết giết hết hahah!”

Tần Túc hét lên cuồng bạo, tay cầm thanh kiếm lượn được từ dưới đất của mấy tên Huyết Y Tặc lên.

“roẹt roẹt roẹt...”

Từng nhát kiếm khí vô thanh vô tức đâm thẳng vào mấy tên Huyết Y Tặc gần đó.

“gừ gừ....khôn kiếp...các huynh đệ lên giết tên Huyết Ma này!”

Một vài tên huyết y nhân biết không thể trốn thoát đành hô hào xông lên đánh.

“hắc hắc hắc....Huyết Ma, ta nhưng lại thích cái danh này!”

Không màng mọi thứ, Tần Túc điên cuồng xông lên giết. Bảy chiêu tiêu dao kiếm cứ như thế mà theo gã chém giết, huyết dịch bay lên là tả tứ tung, máu cứ như đang nhuộm hết cả bầu trời.

Một khắc sau, khi trừ khử hầu hết toàn bộ dư孽 của Huyết Y tặc.

“Ngươi...ngươi muốn cái gì? Có gan thì đừng...đừng giết ta...”

Tên thủ hạ cuối cùng của Huyết Y Tặc sợ hãi nhìn Tần Túc, mặc dù rất muốn trấn định bình tĩnh nhưng nhìn thấy Tần Túc tay cầm kiếm đi tới, y phục thắm đẫm màu máu, mặt cũng không ngớt nổi vết máu. Ánh mắt tên huyết y nhân sợ hãi đến rùng người.

“hang ổ Huyết Y Tặc ở đâu?”

Kiếm dính vết máu đỏ tươi chảy về trước ngực ngã, ánh mắt lạnh lùng, âm thanh cay giết khiến hắn muốn chảy nước hết vài ra quần.

“Tha cho ta một mạng...tài bảo của Huyết Y Tặc toàn bộ là của ngươi!”

Tên huyết y tặc cố gắng bình tĩnh thốt ra.

“nên nhớ mạng ngươi đang nằm trong tay...điều kiện ngươi nghĩ sẽ được?”

Lâm Tiêu nhếch môi cười lạnh:

“Thế thôi cũng được,...hang ổ ta tự tìm cũng được, cũng mất chút thời gian mà thôi. Còn ngươi chết được rồi”

Nhấc thanh kiếm lên, ánh mắt Tần Túc nhìn tên huyết y tặc còn lại cuối cùng.

“Đại hiệp!....tiểu nhân, tiểu nhân nguyện ý”

Vứt đi thanh kiếm cùn đang cầm trên tay ra một bên Tần Túc bình thản:

“đi!”

Tên Huyết Y Tặc vội vàng vất chân lên cổ co giò đi trước dẫn đường.

“Chúng ta cũng đi thôi!”

“Tốt...chúng ta đi mau...ở đây máu tanh quá!”

Thiếu niên vác thanh đao gập đầu nói, rồi cũng đi phía sau Tần Túc với Lão Bộc.

Thiếu niên này âm thầm đánh giá Tần Túc, Trận chiến vừa rồi của Tần Túc đã triệt để rung động nội tâm của hắn, điều hắn không ngờ đến là Tần Túc không phải là con cháu hay đệ tử tông môn, thế gia gì mà vẫn có thực lực cao đến như vậy.

Nhanh gọn chọn lấy một chiếc xe ngựa, lão Bộc và thiếu niên ngồi đằng trước để điều khiển lẫn tiện quan sát tên Huyết Y Tặc. Còn Tần Túc âm thầm kiểm kê thu hoạch của mình.

Lấy chiếc Không Gian Thủ Trạc của tên đầu lĩnh cùng mấy chục chiếc Tu di Túi khác của mấy tên huyết y tặc ra.

“Những tên này đúng là giàu có, lần sau đi làm nhiệm vụ chắc phải chọn đi giết vài tên tu sĩ hay mã tặc quá!”

Lâm Tiêu cười cười vui vẻ, thân là một tên nghèo rách mùng tơi từ bé, phải lăn lộn khắp chốn trong Đàng Sơn Thành, phải nhiều lần vào sinh ra tử cộng mới thể chất linh căn cũng không tới mới có thể được gần 15 năm may mắn Đạt được Định Khí Lục Tầng.

Hiển nhiên gã biết tiền tài linh thạch có giá trị như thế nào, không thể tiêu phí ăn chơi đàm đúm như mấy tên thiếu gia công tử bột kia được.

Tần Túc đếm được gần 100 viên hạ phẩm linh thạch từ mấy tên Huyết Y Tặc, cộng với 157 viên nữa từ túi của tên Thủ lĩnh. Cộng hết lại cũng chừng 257 viên. Trông cũng thật nghèo kiệt xác, cái hắn chờ đợi chính là hang ổ của Huyết Y tặc này, chỉ cần nghĩ tới nguồn tài phú thôi mất gã sáng hẳn lên

“lóc cóc....lóc cóc...”

Xe ngựa vẫn tiếp tục đi tới, gần một canh giờ sau thì trời bắt đầu chạng vạng rồi cũng từ từ tối lại.

Có tên huyết y tặc cuối cùng chỉ dẫn, Tần Túc đổi tón thời gian hơn đi tới hang ổ của Huyết Y Tặc.

Hang ổ Huyết Y Tặc nằm chính giữa xung quanh có các chận núi lớn bao quanh, cây cỏ um tùm, nhìn từ ngoài vào thì đồ ai tìm được cái nơi cò không thêm là này.

Bên trong hang ổ chỉ còn lại khoảng chừng mười tên Huyết y tặc canh giữ. Bị Tần Túc vô thanh vô tức, đơn giản chém giết. tên dẫn đường kinh hãi tâm thần bất định cầm một thanh chùy thủ* đâm tới sau lưng Tần Túc

Tần Túc phát giác hành động này, lắc đầu:

“hừ! vốn định tha cho ngươi một mạng nhưng giờ ta thay đổi ý định rồi. ngươi nên chết thì hơn...”

“Phập”

Tần Túc đâm một kiếm vào đại não của tên huyết y tặc dẫn đường

Sau khi đánh chết đối phương, Tần Túc thả ra toàn bộ hồn lực, truy xét từng góc ngách khắp nơi địa bàn hang ổ của Huyết Y Tặc

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Một khoản tài phú

Vài hô hấp sau:

Tần Túc tìm đến một huyết động bên dưới lòng đất:

“Rương nhiều như thế!”

Thấy cảnh tượng trước mắt, Tần Túc thiếu chút nữa chết đứng

Ở trước mặt của gã bày ra 6 cái rương, rương nào rương nấy cũng to kinh người. Không chờ đợi thêm gì nữa Tần Túc nhanh chóng chạy tới mở chiếc rương đầu tiên ra, rồi đến rương thứ hai,...tới chiếc thứ năm:

“Tia má ơi! 5000 viên hạ phẩm linh thạch chứ chẳng ít”

Cho đến rương thứ sáu cũng là chiếc cuối cùng, những linh thạch trong rương này có khí tức kinh người, màu sắc cũng tinh thuần nhiều so với mấy viên hạ phẩm hiển nhiên đều là trung phẩm linh thạch:

“giàu....giàu, giàu to thật rồi những 1000 viên trung phẩm linh thạch. Ahahaha phen này ta đổi đời!”

Gã từng nghĩ rằng số tài phú của Huyết Y Tặc cũng chỉ tương đối thôi nhưng nào ngờ nó vượt quá mức dự đoán của gã. Cho mơ gã cũng chẳng nghĩ bấy giờ gã nắm giữ nhiều Tài phú đến như vậy.

“Phải mang đi..mang hết...để lại một viên cũng là phung phí của trời”

Không chút do dự, Tần Túc liền Thu hết toàn bộ linh thạch vào trong Thủ Trạc vừa lấy được tên đầu lĩnh.

“Huyết Y Tặc cũng thật nhiều tiền của a, sau này thiếu thốn chắc phải đi làm đạo phi vài hôm chơi....”

“Người kiếm được cũng không ít a...hay cho ta ít viên linh thạch tu luyện chơi đi”

Lão Thụ từ bên trong thức hải đang làm cái gì đó bỗng thấy Tần Túc kiểm chác được nhiều linh thạch, mặt dày xin xỏ các thứ.

“muốn có linh thạch chứ gì?...trao đổi đi?...có cái gì tốt tốt giao ra, rồi ta đưa linh thạch cho.”

Tần Túc háng giọng nói.

“cái tốt chỗ ta thì nhiều nhưng ngươi cần cái gì thì mới được?”

Lão vuốt vuốt chòm râu cười khà khà nói.

“cái ta cần?...ừm để sau đi ta cần tìm thứ ở đây còn có cái gì tốt nữa không đã?”

“cũng được, hang ổ sơn tặc tài phsu cũng chẳng tồi đâu!”

Nói xong lão tắt khum đi đâu mất, không nghe thấy âm thanh phát ra của Lão nữa

Mặc kệ Lão Thụ, sống với lão cũng gần hai ba năm nay Tần Túc cũng quen với cái tính quái gỡ của Lão rồi. Tần Túc ngược lên tìm kiếm thêm chung quanh.

Tìm kiếm hồi lâu, không thấy gì gã định rời đi, ai ngờ vừa dựa tay vào trên một góc tường suy nghĩ thì

“ầm ầm kẹt kẹt...”

Chiếc tường Tần Túc mới dựa vào bỗng dung chuyển động khiến gã ngã nhào vào phía trong một cái phong khác nữa.

“chỗ quái quỷ nào đây...hóa ra đây là mật thất thứ hai.”

Nhìn khắp chung quanh căn mật thất Tần Túc có ba loại bao khí gồm có: Dao, Mâu, và một cái Quyền sáo. Trong duy nhất chỉ có một Quyền sáo là khiến gã cảm thấy tương đối thích còn lại gã chẳng ưa thứ gì.

Theo thứ tự thì thanh Dao có tên Xích Nguyệt Dao là Nhân Cấp Thượng Phẩm, do một loại Xích Nguyệt Khoáng tạo nên và được khắc một loại: Lang Nha Khí Trận – một loại Khí Trận bậc trung. Nhưng cũng chỉ được một Khí trận mà thôi.

Món thứ hai là Từ Xoa Mâu được tạo nên từ Từ Thiết và được luyện ra ở những nơi có âm khí dày đặc. Nhân Cấp Thượng Phẩm

Món cùng là Kim Cương Quyền sáo được rèn từ Quy Linh Thiết ở dưới biển sâu, cái bảo khí này so với cái quyền sáo lúc trước mậtên đầu lĩnh dùng thì có vẻ mạnh hơn một bậc, Nhân cấp thượng phẩm bảo khí.

Trừ Bảo khí ra thì ở góc mật thất còn có một giá sách nhỏ đặt mấy cuốn điển tịch và một khối ngọc. Tần Túc Cẩn thận lật kiểm tra từng quyển:

Huyết Ma Từ Quyền: Võ kỹ quyền pháp Nhân Cấp Đỉnh Giai, Tu luyện cực kỳ Tà ác. Cần máu huyết của phạm nhân để tu luyện. Quá Tàn Ác, Tần Túc liền vứt sang một bên.

Cuốn thứ hai là Đại Bạo Thiên Kinh: Võ Kỹ bán thoái pháp Nhân Cấp Cao Giai. Luyện tới đại thành có thể một giẫm phá vỡ cả sông núi. Tần Túc lướt qua cười trừ, thật khoa trương quá đi!

Cuốn Thứ ba tên Thái Sơn Dao Pháp: Là Nhân cấp Đỉnh giai gồm Ngũ thức. đao pháp lăng lệ siêu nhiên, lại uyển chuyển vô định sáng giá mà một trong những cuốn nhân cấp đỉnh giai mạnh nhất.

Nhìn xong ba cuốn điển tịch mà chẳng thấy cuốn khiến gã phải động tâm, rồi Tần Túc liếc qua khối ngọc kia, gã cảm sờ qua sờ lại chẳng biết cũng chẳng biết là cái quỷ gì hết!

“Cái đó là ngọc giản đây...đem linh hồn lực của người đặt vào trong đó là có thể thấy được công pháp được ẩn giấu!”

Thấy bộ mặt ngu ngốc của Tần Túc Lão Thụ chậm rãi buông lời.

“Cái đó ai cũng biết..ta chỉ đang thử lão có mồm miệng không thôi”

Tần Túc mặt dày đáp lời.

“Hừ! được cái bốc phét là giỏi!”

Lão Thụ kinh bị rồi cũng không nói gì thêm

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Phệ Cốt

Đem linh hồn lực đặt lên khối ngọc giản, một luồng kinh văn như nước ào ạt ào ạt chảy vào đầu Tần Túc.

Sau chốc lát Tần Túc mới nhận thấy hóa ra đây là:

Phệ Cốt Đại Pháp: chỉ một bản tàn phiên công pháp luyện thể, không rõ cấp bậc chỉ biết đây là một loại công pháp thượng cổ gồm Thập Tứ trọng (14 trọng) hiện trong tay Tần Túc chỉ là bản thượng có bảy tầng đầu.

Đây không đơn thuần chỉ là công pháp bình thường, mỗi trọng của nó ngoài tăng cường cân lực cơ thể tu sĩ mà khi luyện thành một trọng sẽ cho tu sĩ luyện nó học một loại võ kỹ.

Nhưng muốn tu luyện cần phải lấy xương cốt của tu sĩ hoặc yêu thú để hấp thụ tu luyện. Muốn hấp thụ cần nấu xương cốt ra thành tủy rồi đem bản thân ngâm mình vào đó hấp thụ. Nếu muốn cũng có thể đem một số dược thảo thêm vào để tăng độ đột phá cho gân cốt.

Xem tới đây Tần Túc cảm thấy thật hưng phấn, công pháp luyện thể đúng là thứ gã đang cần, mà tu mà tiết gì đó gã chẳng thiết quan tâm, tu mà cũng được Tán Tu như gã chẳng màng đến mấy chuyện này. Chỉ cần thực lực tăng cao là đủ.

Sau đó gã rời khỏi căn mật thất, nhanh chóng hội họp lại với hai người Lão Bộc đem một hồi thu hoạch vừa mới tìm thấy nói ra. Hiển nhiên là rương trung phẩm linh thạch với khối ngọc giản kia gã cũng không ngu ngốc mà tiết lộ.

Đang định chia đều thu hoạch thì:

“Tần Huỳnh...linh thạch tại hạ không cần, chỉ mong có thể đổi lấy thanh Xích Nguyệt Dao được không?”

Nghe thiếu niên này nói thế Tần Túc cũng há mồm ngơ ngàng. Cho thiếu niên này thanh đao gã cũng không màng gì nhưng không nhận linh thạch. Tên này điên ư!

“Tần Huỳnh không cần ngay nhiên, thực chất tại hạ là đệ tử của Bắc Tuyết Sơn Trang, linh thạch với tại hạ mà nói không cần thiết chỉ mong...”

“hahaha...hóa ra là như vậy, thế thì huynh đài cảm lấy!”

Thiếu niên còn chưa nói xong Tần Túc đang quăng thanh Xích Nguyệt Dao kia cho hắn, gã thầm nghĩ:

“đúng là con cháu đệ tử tông môn lớn có khác. Hạ phẩm linh thạch mà không thiết suy nghĩ đếm xỉa tới. haizzz biết bao giờ bọn này mới thấu được cảm giác của tán tu chúng ta cơ chứ”

Sau đó gã đem 1000 viên hạ phẩm đưa cho Lão Bộc xem như đây là công lao giết địch của lão cộng với cái túi trữ vật của tên cao thủ đứng ba trong Huyết Y, Tặc Tần Túc cũng giao cho Lão tự xử lý luôn

Sau đó với vài lời mời, Tần Túc đã đem đốt sạch hang ổ của Huyết Y Tặc, Sau đó cả ba người cùng nhau lên đường quay lại tổng bộ của Lữ gia thương hội ở Thanh Phong Thành.

Lúc này tiêu diệt Huyết Y Tặc với khoản tài phú của chúng, Tần Túc thu hoạch tăng kinh khủng, nếu đem quy đổi 1000 viên trung phẩm Linh thạch ra hạ phẩm thì không gian bên Trong Thủ Trạc đã có đến 1 vạn 4 nghìn 257 viên hạ phẩm.

Chỉ với lượng tài phú này thôi, chi sợ Tần Túc muốn có Bách Lý Hiền cũng chỉ là chuyện sớm muộn. Hiện tại gã đã vươn lên làm một phú ông giàu có. Nhưng cũng không vì thế mà gã tiêu sài.

Với gã chân lý chỉ có một: “Tiêu sài phung phí chính là một tội ác”

Điều đó đủ để thấy Tần Túc là một tên mê Linh Thạch như thế nào.

Chương 53: Khiếp sợ

Lúc này khi mà nhóm Tần Túc đang lên đường đi đến Thanh Phong Thành lĩnh công thì tại hẻm núi đá, nơi Huyết Y Tặc bị chém giết.

Một nhân ảnh cười Thanh Phong ung bay trên cao từ từ đậu xuống hẻm núi đá.

Người đang đứng trên Thanh Phong Ung chính là đại trưởng lão của lữ gia thương hội thực lực Định Khí Thập Tầng viên mãn, hiển nhiên đến đây là vì nhóm Tần Túc được Lữ Tiểu Châu cầu xin ra mặt đi cứu.

“Không Thể nào!.....Huyết Y Tặc lại bị xử lý dễ dàng như vậy?....”

Nửa tin nửa ngờ lão vội nhảy xuống khỏi Thanh Phong Ung, đi xem xét những thi thể ngổn ngang đang nằm trên đất,

Điều khiến lão giật mình chính là:

“Ồ? Ở đây còn có ba người mang chiếc nhẫn?”

Kiểm tra một hồi lão từ trong đống thi thể nhận ra ba cái chiếc đặc biệt được gắn trên ngón tay của ba người, những người còn lại thì không có.

Trên ba chiếc nhẫn này theo thứ tự có khắc “Đại” “Nhị” “Tam”, không thể ngờ hơn đây chính là ba chiếc nhẫn minh chứng cho thứ tự của Tam đại cao thủ của Huyết Y Tặc

Một dòng khí lạnh bao phủ khắp toàn thân lão già.

“Huyết Y Tặc, ba cao thủ đều bị tàn sát. . .Khoan đã, tính toán nếu có thể mời những người này, chẳng phải ngày đó sẽ nắm chắc phần thắng hơn sao!”

Lão già suy tư thì thềm dưới ánh trăng đêm tròn vo, trong đôi mắt lão tràn đầy sự hưng phấn.

“Tin này phải nhanh chóng báo về cho gia chủ mới được”

Nói xong lão vội vàng phóng lên Thanh Phong Ung, một mạch dùng tốc độ nhanh nhất bay về hướng Thanh Phong Thành.

.....

Vài ngày sau,

Ba người Tần Túc dừng lại trước một đại môn của một thành trì vô cùng to lớn, tường thành cao gần cả trăm trượng chứ chẳng ít, nhìn từ bên ngoài trông cực kỳ chắc chắn, hộ vệ cứ một quãng là có một người trông coi. Phía trên Đại môn có ba chữ “Thanh Phong Thành”

“ta là đại quan trấn công ở đây. . .Các người là ai? Đến đây làm gì?”

Một tên hộ vệ canh cổng quát chỉ vào đám Tần Túc

“hừ! đã đến đây còn hỏi làm gì!”

Thiếu niên đi với Tần Túc cùng Lão Bộc cau mày.

Tần Túc liếc một cái rồi chặn Thiếu niên lại:

“Vị huynh đài này, tiểu đệ của ta tuổi trẻ non dại, không may làm mất lòng huynh đệ, ta xin thay mặt xin lỗi. Nhân tiện ba người chúng ta chỉ là Tán tu bình thường, quả thực muốn vào Thanh Phong Thành thăm thú một chuyến!”

Tần Túc xoa tay làm bộ vui vẻ ra mặt xin lỗi.

“hừ! hôm nay tâm trạng bốn quan không vui các người chỉ cần mỗi người đưa ra 10 viên hạ phẩm linh thạch là có thể đi vào!”

Tên hộ vệ cười tà giọng gian gian hô.

“Vị huynh đài này có tính sai gì không. . .hình như ta nhớ không lầm thì chỉ mất 3 viên hạ phẩm một người là có thể đi vào thì phải!”

Mặc dù lúc này khuôn mặt Tần Túc vẫn còn vui vẻ nhưng khi nghe đến bị chém đến những 10 viên hạ phẩm mới được vào gã liền cau mày tức giận nhưng vẫn giữ tâm trạng hào hữu.

Với gã mà nói Linh Thạch chính là tiền là phạt, để gì ăn là ăn đồ của gã, nhất là về khoản linh thạch này!.

“Hừ! không giao thì rút!”

Đến lúc này Tần Túc đã cực kỳ khó chịu rồi, gã nghiêng răng hiếp mắt nhưng muốn nhảy tới bỏ cho tên này một nhát chết quách đi cho rồi.

Bỗng từ trên cao một con Thanh Phong Ưng lao nhanh như chớp hạ xuống gần chỗ Tần Túc đứng trước đại môn, một lão giả từ phía trên Thanh Phong Ưng nhảy xuống.

“Lữ tiên bối!”

Tất cả chúng hộ ở đây nhìn thấy người này đều hết mực cung kính. Người này còn không phải là đại trưởng lão của Lữ gia thì là ai nữa đây a!

Lão giả dường như chẳng hề quan tâm gì đến lũ hộ vệ mà một mực nhìn về phía nhóm Tần Túc, lão đi tới:

“Tại hạ Lữ Thứ Nguyên, không biết ba vị có phải là ba hộ vệ lấy thân ngăn địch đảm bảo cho Lữ tiểu thư an toàn về Thanh Phong Thành không?”

“Lấy thân ngăn địch thì tại hạ không dám, tuy nhiên ba hộ vệ đích thị là ba người chúng ta, tại hạ là Tần Túc, người này là Bộc còn thiếu niên này là...”

“Ta tên Thiên Chính”

Tần Túc ra vẻ kính trọng đáp.

“Hhaha! Vậy tốt, tốt, ta cứ tưởng đã trễ rồi cơ chứ. Đi thôi về Lữ Gia Phủ chúng ta nghỉ ngơi đàm đạo đôi điều”

Lữ Thứ Nguyên cười ha hả vỗ vai nói với gã

Trước hành vi bất hợp lý này của lão giả Tần Túc dấm ra kinh nghi:

“tại hạ đến đây mục đích chỉ về phần thưởng công lao mà thôi, vị Lữ huynh nói vậy chẳng hay có ý gì?”

Gã dấm đầu nói ra vấn đề thắc mắc.

“Tần huynh đệ, đã kinh nghi, lão phu thực ra chỉ có chút chuyện muốn nhờ huynh đệ giúp mà thôi!”

Trông thấy lão giả này tâm tính chân thành Tần Túc gật gật đầu rồi phát tà áo đi sau Lữ Thứ Nguyên đi vào Thanh Phong Thành.

Còn tên hộ vệ lúc này muốn ăn của Tần Túc mấy viên linh thạch lúc này mặt đầy mồ hôi, lo sợ chết khiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Nghị sự

Tác Giả: Tà Lão Quái

Sau đó Đại trưởng lão Lữ Thứ Nguyên dẫn Tần Túc đi một hơi đến hoa viên của Lữ Phủ.

“Tần huynh đệ, tạm thời ba vị cứ ở tạm tại nơi này, có gì thắc mắc hay yêu cầu cứ nói với gia đình bên ngoài xử lý. Lão Phu còn có việc cần bẩm báo với gia chủ”

Lữ Thứ Nguyên lịch sự nói.

“Lữ huynh cứ tùy tiện, chúng ta sẽ đợi phần thưởng công lao”

Tần Túc gật đầu khách sáo đáp, gã cũng không quên nhắc vụ tiền thưởng Lữ gia còn đang nợ gã. Nói đến đây Lữ Thứ Nguyên cũng thầm bật cười trong lòng, có ai ngờ còn người sợ Lữ Gia Thương Hội lớn nhất nhì trong 16 Thế lực ở vùng biên giới này quyết nợ cơ chứ.

Nhìn thấy bóng lưng của Lữ Thứ Nguyên ngày càng xa dần Tần Túc mới thầm kinh ngạc, gã cứ tưởng Lữ gia thương hội cùng lắm chỉ là một cái thương hội nho nhỏ thôi chứ ai ngờ lại lớn đến như vậy thì từ ngoài thôi đã thấy sang trọng rồi,

Gia đình, hầu nữ phía trước thôi đã gần đến cả trăm người rồi, không biết phía sau còn nhiều đến đâu nữa đây.

.....

Trong thời gian đợi Tần Túc cùng Lão Bộc nhận được rất nhiều sự phục vụ sang trọng không kém phần tận tình.

Ngay cả Trà Thảo Mộc, chỉ với 1 lượng (lượng) thôi cũng đã ngốn đến 10 viên hạ phẩm rồi, mà ở đây Lữ gia còn đón tiếp gã những một bình.

“Đúng là giàu đến rụng mỡ mà!...1 lượng đã mất 10 viên hạ phẩm, một bình này chắc cũng gần 200 tới 300 viên quá!...lãng phí, quá lãng phí”

Tần Túc nhìn bình trà vừa đem lên nhau mắt lác đác.

Nói rồi gã liếc ngang liếc dọc kiểm tra thử có ai xem lên hay không, sau khi kiểm tra cảm thấy an toàn không có ai theo dõi hay quan sát gì gã.

Tần Túc liền lấy từ Thủ Trạc ra một chiếc bình sứ nhỏ.

Gã âm thầm lặng lẽ nghiêng bình trà xuống, chất chiêu từng giọt rót Trà Thảo Mộc vào bình sứ, sau khi nước trà đã được rót hết. không cam tâm nhìn đồng xác trà còn lại trong bình gã lại vét hết từng dóp trà lên bỏ vào một chiếc bình khác.

Sở dĩ Tần Túc làm như vậy là vì bình sứ này ở tu tiên giới có thể xem như là loại vật phẩm bảo tồn linh dịch hay các loại nước không bị hư hao hay thất thoát đi về chất lượng.

“Người đứng là vô sĩ! Nói thật, sống mấy vạn năm nay chưa thấy ai vô sĩ như người cả!”

Nhìn thấy phong cách làm việc kia của Tần Túc Lão Thụ bên trong thức hải trề môi kinh hãi.

“Thúi lắm! vô sĩ cái rắm! linh thạch lão dùng từ đâu ra?...tài nguyên lão dùng từ chỗ nào?...đã ăn chắc còn chê này chê nọ!”

Tần Túc cũng chẳng kém, lão nói một câu, gã liền đáp lại hai ba câu. Ít nhiều khiến Lão Thụ xanh cả mặt

.....

Một canh giờ sau,

“Cốc cốc...Tần tiên sinh không biết còn đó không?”

Âm thanh của tên gia đình lúc này mang trà vào cho Tần Túc vang lên.

Đang nghỉ ngơi tu luyện bỗng Tần Túc giật mình mở mắt, gã nghĩ thầm:

“Phen này chết rồi, đừng nói là đem lấy lại bình trà chứ!”

Tần Túc mặt lo lắng, mồ hôi đổ xuống như mưa, vội vàng chạy ra cửa.

“chuyện gì?”

Gã làm bộ cực kỳ trấn tĩnh, ra dáng tra đây tiên phong đạo cốt.

“Dạ! Lữ gia chủ mời ngài đến Nghị Sự Đường bàn bạc đôi điều”

Tên gia đình không dám nhìn mặt Tần Túc đầu lúc nào cũng cúi cúi xuống mặt đất đáp.

Chợt nghe tên gia đình nói vậy, trong thân tâm Tần Túc vui như mở hội, gã cứ tưởng tên gia đình này đi lấy lại bình Trà nữa cơ chứ.

Nếu tên này đến lấy thật, rồi phát hiện ra Tần Túc đem giấu hết bình trà thì không biết sau này chắc gã không dám bước chân ra khỏi nhà quá!

“được rồi, Dẫn đường!”

Tên gia đình lần lượt dẫn Tần Túc đi qua mấy lượt khuôn viên, lại đi tiếp mấy dãy phòng, rồi lại sang trái, sang phải đến rồi mù cả đầu, lần lượt lướt qua một hồi cuối cùng cũng đến Nghị Sự Đường.

Bên trong này duy chỉ có 4 người, người thứ nhất chính là vị tự xưng là đại trưởng lão của Lữ Gia lúc trước có đưa Tần Túc vào thành.

Vị thứ hai chính là một lão già mặt mày hơi nham hiểm, râu để râu dê, mắt thì bị chột mất một bên, mặt trông vô cùng âm trầm.

Phía bên tay trái có một vị thái bà, nếp nhăn đầy mặt, tuy hơi có tuổi nhưng vẫn rất Thụ Cốt Lâm Phong. Đây chính là người thứ ba

Và cuối cùng, ngồi bên phía trên cao nhất, theo suy đoán của Tần Túc hẳn là Lữ Gia gia chủ, người vô hình khiến cho Tần Túc có cảm giác hơi khó đoán.

Bước vào Nghị Sự Đường, ngay từ đầu một cổ áp lực rất nặng nề, không khí căng thẳng, khó thở, bao trùm lên cả thân thể Tần Túc, gã có cảm giác nhưng đang bị tóm gọn bên trong lòng tay của một ai đó.

“hừ muốn thử ta sao!”

Tần Túc cười thâm trong lòng.

Từ trên thân thể, Tần Túc liền vận nội công áp chế lại, tuy rằng lực lượng của gã không thể tiêu trừ được cổ áp lực trong phòng nhưng muốn thân thể được đứng vững, thân thái bình thường thì cũng chẳng hề gì!

“ò! Trước áp lực của ta mà vẫn có thể trấn tĩnh được như vậy.”

Lữ gia gia chủ âm thầm gật đầu, xem như đã có chút chút gì đó với Tần Túc.

“hahaha, tần thiếu hiệp đã tới a. Ta tên là Lữ Chính Thuần đồng thời cũng là gia chủ đương nhiệm. còn vị này thì hẳn là Tần thiếu hiệp cũng đã rõ, tiếp đến là Nhị trưởng lão Lữ Thiên La...”

“Lão Thân là Lữ Liêu Hoa”

Không chờ cho Lữ gia gia chủ giới thiệu, tới lượt mình lão bà này liền tự xưng tên.

Ngay khi Lữ gia gia chủ (cũng là người tạo áp lực) Lữ Chính Thuần đứng lên ngênh đón Tần Túc thì cổ áp lực ngay lập tức bị tiêu biến.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Điều kiện

Tác Giả: Tà Lão Quái

“Cái gì?” Tần Túc trong lòng thầm kinh ngạc lẫn chấn động.

“Theo tại hạ thấy 4 vị ở đây người người đều là cao thủ Định Khí Cửa hoặc Thập tầng, nhiệm vụ gì mà có thể huy động lượng lượng như vậy? Lễ nào thích sát, ám sát hay là diệt bang phái?”

Tần Vũ bắn khoả hời.

Lam y trưởng lão lắc đầu nói:

“Không phải thích sát hay ám sát ai cả, mà là săn giết yêu thú, thời gian săn giết sẽ khoảng chừng 5 - 7 ngày, nếu như tiên sinh nguyên ý tham gia thì ba ngày nữa chúng ta cùng xuất phát.”

Đại trưởng lão chăm chú quan sát nhất cử nhất động phản ứng của Tần Túc.

“Săn giết yêu thú? Yêu thú gì mà những năm người chúng ta. Hay yêu thú các vị đề ý là Khai Môn cảnh Yêu Thú”

Tần Vũ suy đoán rồi lạnh lùng nói.

Lam y trưởng lão tự tin nói:

“Tần tiên sinh xin cứ yên tâm, ngài không cần phải lo lắng việc phải đối mặt yêu thú Khai Môn cảnh trong nhiệm vụ này. Yêu Thú Khai môn cảnh đã có Lữ gia chủ của chúng ta đảm đương săn giết, việc của chúng ta chỉ là ngăn cản hoặc tiêu diệt các yêu thú thủ hạ của nó mà thôi...”

“khoan đã... thú thật với Tần Tiên sinh, mục đích lần này của Lữ mỗ ngoài trừ săn giết yêu thú Khai Môn Cảnh kia ra còn là muốn đoạt lấy linh thảo mà con đó đang trấn giữ....”

“Đương nhiên, thù lao cho nhiệm vụ lần này Lữ mỗ cũng không bạc đãi, nếu thành công tại hạ trả cho Tần Tiên sinh 3000 viên hạ phẩm linh thạch, cùng mới miếng kim bài này đại biểu cho thân phận khách quý của Lữ Gia Thương Hội. Đồng thời, 3 tháng sau Lữ gia ta sẽ tổ chức một hội đấu giá, chỉ cần Tần tiên sinh đấu giá được món nào thì món đó tại hạ cam đoan sẽ được giảm xuống 25% giá cả”

Vừa nói, Lữ Chính Thuần lấy ra một miếng kim bài có khắc chữ Lữ bên trên. Nhìn Tần Túc thuyết phục.

Tần Túc lặng im nhắm mắt suy nghĩ, quả thực cái giá mà Lữ Chính Thuần đưa ra rất hấp dẫn, 3000 hạ phẩm linh thạch mặc dù hiện gã đã có rất nhiều linh thạch rồi nhưng gã cũng chẳng ngại nhận thêm nữa.

Thứ hai, miễn giảm 25% giá cả cho toàn bộ vật đầu giá mà gã đầu giá được.

Phải nói rằng là sức hấp dẫn quá lớn, không ăn thì tiếc, mà ăn thì cái mạng một sớm một chiều đều có thể rơi xuống. Đau đầu đây!

Đại trưởng lão thấy thần sắc của Tần Túc như vậy, hiển nhiên là biết gã cần suy nghĩ, nên bèn tức thì nói:

“Tần tiên sinh, quyết định tất cả nằm ở ngài. Ngày mai ngài hẳn trả lời đề nghị nào của chúng ta cũng được?”

“Được, ta đồng ý tham gia chuyến lần này, Tuy nhiên ta muốn thêm vào một điều kiện”

“Mời, Tần tiên sinh cứ nói?”

Lữ Chính Thuần tự nhiên hiểu ý của Tần Túc, mặt mày lập tức vui vẻ hẳn lên.

“Không cần quá rắc rối, yêu thú do tại hạ giết, tại hạ muốn toàn quyền được sử dụng và xử lý”

Tần Túc căng thẳng đưa ra điều kiện.

“hahah tưởng chuyện gì...điều đó là tất nhiên, Tần Tiên sinh được toàn quyền.”

Cứ tưởng là Tần Túc muốn đòi hỏi nhiều hơn về công lao, ai ngờ đầu lại ra cái điều kiện này, chẳng cần suy nghĩ chi cho nhiều Lữ Chính Thuần liền gật đầu đồng ý.

“tốt vậy ba ngày sau gặp lại,...tại hạ cần chuẩn bị vài thứ, cáo từ!”

Nói xong Tần Túc ngay lập tức cáo lui về phòng mình, bởi gã biết thời gian không thể chờ đợi gã, ba ngày tuy không ngắn nhưng cũng chẳng dài, gã cần dồn toàn lực cho quá trình đột phá lên Thập Tầng này.

Sau khi về tới phòng mình, Tần Túc ngay lập tức gọi lão Bộc và thiếu niên đi qua nhận công lao, nhận xong ai về phòng nấy chỉ có Lão bộc được Tần Túc giữ lại bảo vệ cho quá trình đột phá lần này.

.....

Đêm khuya, bên trong một thư phòng tại thành bắc - Thanh Phong Thành

“Gia chủ, mật báo của tay trong gửi về.”

Một trung niên nam tử dâng lên một phong thư, Lôi Đức đang tìm kiếm gì đó bỗng ngồi xuống lên chiếc ghế trong thư phòng, nhanh chóng mở phong thư ra, Lôi Đức sau khi mở thư xem nội dung được viết bên trong, tức thì liền híp mắt cười:

“hắc hắc hắc....Lữ gia sẵn giết Khai Môn cảnh yêu thú tại Huyết Ma Linh, Lôi Thế người mau đi thông tri cho đại, nhị, tam, tứ trưởng lão và Huyền Mi khách khanh ngay lập tức đến Thư Phòng gặp ta”

Trên mặt Lôi Đức âm trầm, không ngừng thay đổi.

Phải nói rằng là mấy năm trở lại đây, Lôi gia Thương hội của hắn và Lữ Gia Thương Hội của Lữ Chính Thuần, mặt ngoài thì vẫn tự nhiên ôn hòa đối đãi như hào hữu. Nhưng thực chất, bên trong thì vẫn luôn đối đầu nhau, tranh giành lợi ích lẫn nhau. Cũng phải nói thêm rằng là mấy năm trở lại đây, bỗng dưng Lữ gia thương hội phát triển ngàn ngạt, vượt mặt cả Lôi gia.

Vì Thế nên của có nói Lữ Gia thương hội trong mắt Lôi Đức – gia chủ của Lôi Gia thương hội, chính là một cái gai chướng mắt cần phải gỡ bỏ càng sớm càng tốt.

“Tại sao chúng lại quyết định đi săn yêu thú vào khoảng thời gian này?...chẳng lẽ là tìm kiếm linh dược phối ra linh đan giúp thái thượng trưởng lão của lữ gia nhất phi trùng thiên đột phá Khai Môn hậu kỳ.”

“Không được....bằng mọi giá, tuyệt đối phải xử lý Lữ Chính Thuần ngay tại trận ba ngày nữa, nếu đánh mất cơ hội lần này, Lôi gia ta sẽ một ngày cũng không thể ngóc đầu dậy được nữa”

Lôi Đức nắm chặt phong thư gửi đến đang nằm trong tay gần gùr thì thào

.....

Bên ngoài phòng, mặc dù biết nơi này là đất khách quê người, luôn đầy rẫy sự nguy hiểm, nhưng mà đã có Lão Bộc lo canh giữ hộ vệ nên Tần Túc cũng

phần nào giảm bớt đi đôi chút cảnh giác.

Cứ Một lần vận hành chân khí trong cơ thể, Tàn Túc đã có rõ ràng cảm giác được, tu vi chân khí của gã hoàn toàn đã đạt tới Định Khí Cửu Tầng đỉnh, chỉ chờ phá tan tầng bình cảnh này, tu vi gã liền có thể đạt tới Định Khí Thập Tầng.

Tàn Túc ngồi trên giường, lấy từ túi ra một lượng lớn linh thạch đặt xung quanh người, khống chế chân khí trong toàn thân và bắt đầu thổ nạp, tiến hành nhất kích phá tan bình cảnh đột phá.

Suốt ba ngày sau, Tàn Túc vẫn luôn ở trong trạng thái không ngừng thổ nạp và hấp thu linh thạch. Gã cảm giác rõ ràng, mới đây thôi từng đột linh khí nhẹ nhàng lưu động, di chuyển khắp từ đầu cho đến chân của gã.

Những giọt mồ hôi màu đen xì, thoe lỗ chân lông vọt ra tràn trề chảy xuống từ người gã, một mùi hôi khó chịu tản mát ra.

Chẳng bao lâu nữa, Tàn Túc từ trạng thái tu luyện bỗng mở mắt ra, một nụ cười viên mãn xuất hiện trên khuôn mặt của gã, nhìn gã lúc này cứ như một người khác vậy, làn da lúc trước ngăm ngăm đen nay đã trắng sáng hơn, khuôn mặt chai lì nay cũng đã trông rất sáng láng, và có cảm giác như Tàn Túc cao hơn một chút nữa.

“Định Khí Thập Tầng, Thành!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Điều kiện

Tác Giả: Tà Lão Quái

“Cái gì?” Tàn Túc trong lòng thầm kinh ngạc lẫn chấn động.

“Theo tại hạ thấy 4 vị ở đây người người đều là cao thủ Định Khí Cửu hoặc Thập tầng, nhiệm vụ gì mà có thể huy động lượng lượng như vậy? Lễ nào thích sát, ám sát hay là diệt bang phái?”

Tàn Vũ bắn khoả hời.

Lam y trưởng lão lắc đầu nói:

“Không phải thích sát hay ám sát ai cả, mà là săn giết yêu thú, thời gian săn giết sẽ khoảng chừng 5 - 7 ngày, nếu như tiên sinh nguyện ý tham gia thì ba ngày nữa chúng ta cùng xuất phát.”

Đại trưởng lão chăm chú quan sát nhất cử nhất động phản ứng của Tàn Túc.

“Săn giết yêu thú? Yêu thú gì mà những năm người chúng ta. Hay yêu thú các vị đề ý là Khai Môn cảnh Yêu Thú?”

Tàn Vũ suy đoán rồi lạnh lùng nói.

Lam y trưởng lão tự tin nói:

“Tàn tiên sinh xin cứ yên tâm, ngài không cần phải lo lắng việc phải đối mặt yêu thú Khai Môn cảnh trong nhiệm vụ này. Yêu Thú Khai môn cảnh đã có Lữ gia chủ của chúng ta đảm đương săn giết, việc của chúng ta chỉ là ngăn cản hoặc tiêu diệt các yêu thú thủ hạ của nó mà thôi...”

“khoan đã... thú thật với Tàn Tiên sinh, mục đích lần này của Lữ mỗ ngoài trừ săn giết yêu thú Khai Môn Cảnh kia ra còn là muốn đoạt lấy linh thảo mà con đó đang trấn giữ...”

“Đương nhiên, thù lao cho nhiệm vụ lần này Lữ mỗ cũng không bạc đãi, nếu thành công tại hạ trả cho Tàn Tiên sinh 3000 viên hạ phẩm linh thạch, cùng một miếng kim bài này đại biểu cho thân phận khách quý của Lữ Gia Thương Hội. Đồng thời, 3 tháng sau Lữ gia ta sẽ tổ chức một hội đấu giá, chỉ cần Tàn tiên sinh đấu giá được món nào thì món đó tại hạ cam đoan sẽ được giảm xuống 25% giá cả”

Vừa nói, Lữ Chính Thuần lấy ra một miếng kim bài có khắc chữ Lữ bên trên. Nhìn Tàn Túc thuyết phục.

Tàn Túc lặng im nhắm mắt suy nghĩ, quả thực cái giá mà Lữ Chính Thuần đưa ra rất hấp dẫn, 3000 hạ phẩm linh thạch mặc dù hiện gã đã có rất nhiều linh thạch rồi nhưng gã cũng chẳng ngại nhận thêm nữa.

Thứ hai, miễn giảm 25% giá cả cho toàn bộ vật đấu giá mà gã đấu giá được.

Phải nói rằng là sức hấp dẫn quá lớn, không ăn thì tiếc, mà ăn thì cái mạng một sớm một chiều đều có thể rơi xuống. Đau đầu đây!

Đại trưởng lão thấy thần sắc của Tần Túc như vậy, hiển nhiên là biết gã cần suy nghĩ, nên bèn tức thì nói:

“Tần tiên sinh, quyết định tất cả nằm ở ngài. Ngày mai ngài hẳn trả lời đề nghị nào của chúng ta cũng được?”

“Được, ta đồng ý tham gia chuyến lần này, Tuy nhiên ta muốn thêm vào một điều kiện”

“Mời, Tần tiên sinh cứ nói?”

Lữ Chính Thuần tự nhiên hiểu ý của Tần Túc, mặt mày lập tức vui vẻ hẳn lên.

“Không cần quá rắc rối, yêu thú do tại hạ giết, tại hạ muốn toàn quyền được sử dụng và xử lý”

Tần Túc căng thẳng đưa ra điều kiện.

“hahah tưởng chuyện gì...điều đó là tất nhiên, Tần Tiên sinh được toàn quyền.”

Cứ tưởng là Tần Túc muốn đòi hỏi nhiều hơn về công lao, ai ngờ đầu lại ra cái điều kiện này, chẳng cần suy nghĩ chi cho nhiều Lữ Chính Thuần liền gật đầu đồng ý.

“tốt vậy ba ngày sau gặp lại,...tại hạ cần chuẩn bị vài thứ, cáo từ!”

Nói xong Tần Túc ngay lập tức cáo lui về phòng mình, bởi gã biết thời gian không thể chờ đợi gã, ba ngày tuy không ngắn nhưng cũng chẳng dài, gã cần dồn toàn lực cho quá trình đột phá lên Thập Tầng này.

Sau khi về tới phòng mình, Tần Túc ngay lập tức gọi lão Bộc và thiếu niên đi qua nhận công lao, nhận xong ai về phòng nấy chỉ có Lão bộc được Tần Túc giữ lại bảo vệ cho quá trình đột phá lần này.

.....

Đêm khuya, bên trong một thư phòng tại thành bắc - Thanh Phong Thành

“Gia chủ, mật báo của tay trong gửi về.”

Một trung niên nam tử dâng lên một phong thư, Lôi Đức đang tìm kiếm gì đó bỗng ngồi xuống lên chiếc ghế trong thư phòng, nhanh chóng mở phong thư ra, Lôi Đức sau khi mở thư xem nội dung được viết bên trong, tức thì liên híp mắt cười:

“hắc hắc hắc....Lữ gia sẵn giết Khai Môn cảnh yêu thú tại Huyết Ma Lĩnh, Lôi Thế người mau đi thông tri cho đại, nhị, tam trưởng lão và Huyền Mi khách khanh ngay lập tức đến Thư Phòng gặp ta”

Trên mặt Lôi Đức âm trầm, không ngừng thay đổi.

Phải nói rằng là mấy năm trở lại đây, Lôi gia Thương hội của hắn và Lữ Gia Thương Hội của Lữ Chính Thuần, mặt ngoài thì vẫn tự nhiên ôn hòa đối đãi như hào hữu. Nhưng thực chất, bên trong thì vẫn luôn đối đầu nhau, tranh giành lợi ích lẫn nhau. Cũng phải nói thêm rằng là mấy năm trở lại đây, bỗng dưng Lữ gia thương hội phát triển ngàn ngạt, vượt mặt cả Lôi gia.

Vì Thế nên của có nói Lữ Gia thương hội trong mắt Lôi Đức – gia chủ của Lôi Gia thương hội, chính là một cái gai chướng mắt cần phải gỡ bỏ càng sớm càng tốt.

“Tại sao chúng lại quyết định đi săn yêu thú vào khoảng thời gian này?...chẳng lẽ là tìm kiếm linh dược phối ra linh đan giúp thái thượng trưởng lão của lữ gia nhất phi trùng thiên đột phá Khai Môn hậu kỳ.”

“Không được....bằng mọi giá, tuyệt đối phải xử lý Lữ Chính Thuần ngay tại trận ba ngày nữa, nếu đánh mất cơ hội lần này, Lôi gia ta sẽ một ngày cũng không thể ngóc đầu dậy được nữa”

Lôi Đức nắm chặt phong thư gửi đến đang nằm trong tay gằn gừ thì thào

.....

Bên ngoài phòng, mặc dù biết nơi này là đất khách quê người, luôn đầy rẫy sự nguy hiểm, nhưng mà đã có Lão Bộc lo canh giữ hộ vệ nên Tần Túc cũng phần nào giảm bớt đi đôi chút cảnh giác.

Cứ Một lần vận hành chân khí trong cơ thể, Tần Túc đã có rõ ràng cảm giác được, tu vi chân khí của gã hoàn toàn đã đạt tới Định Khí Cửu Tầng đỉnh, chỉ chờ phá tan tầng bình cảnh này, tu vi gã liền có thể đạt tới Định Khí Thập Tầng.

Tần Túc ngồi trên giường, lấy từ tu di túi ra một lượng lớn linh thạch đặt xung quanh người, không chế chân khí trong toàn thân và bắt đầu thổ nạp, tiến hành nhất kích phá tan bình cảnh đột phá.

Suốt ba ngày sau, Tần Túc vẫn luôn ở trong trạng thái không ngừng thở nạp và hấp thu linh thạch. Gã cảm giác rõ ràng, mới đây thôi từng đợt linh khí nhẹ nhàng lưu động, di chuyển khắp từ đầu cho đến chân của gã.

Những giọt mồ hôi màu đen xì, thoe lổ chân lông vọt ra tràn trề chảy xuống từ ngườì gã, một mùi hôi khó chịu tản mát ra.

Chẳng bao lâu nữa, Tần Túc từ trạng thái tu luyện bỗng mở mắt ra, một nụ cười viên mãn xuất hiện trên khuôn mặt của gã, nhìn gã lúc này cứ như một người khác vậy, làn da lúc trước ngăm ngăm đen nay đã trắng sáng hơn, khuôn mặt chai lì nay cũng đã trông rất sáng láng, và có cảm giác như Tần Túc cao hơn một chút nữa.

“Định Khí Thập Tầng, Thành!”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Nội lĩnh

Tác Giả: Tà Lão Quái

Sau khi đã luyện tới Định Khí Thập Tầng, ngay lập tức Tần Túc vội vã đi đến nghị sự đường, Đại trưởng lão là người nhìn thấy gã trước, liền

“Gia chủ, Tần tiên sinh đã đến”,

Đại trưởng lão cung kính nói.

Từ trong gian phòng, khi nghe đại trưởng lão thông báo, thì 3 người còn lại bước ra, đi đầu không ai khác chính là Lữ Chính Thuần, phía sau là nhị trưởng lão Lữ Thiên La và lão bà Lữ Liễu Hoa.

Mấy người rất khác với thường ngày, hôm nay không mặc lụa bào sang chảnh nữa mà thay vào đó là những bộ y phục hơi cũ sòn, hiển nhiên là dùng để ngụy trang không cho ai biết mình vào Huyết Ma Lĩnh.

“Tần tiên sinh, cuối cùng đã đến!”

Lữ Chính Thuần niềm nở đi ra đón.

Đáp lại lời chào Tần Túc cũng chỉ gật nhẹ đầu và cười một cái.

Lữ Chính Thuần hiểu ý, liền nhìn tất cả mọi người ở đây nói:

“Các vị, giờ lành đã đến, bắt đầu khởi hành thôi”.

.....

Lúc này ở một nơi khác

“Gia chủ, có tin tình báo, bọn người Lữ gia đã đến Huyết Ma Lĩnh cách đây mấy giờ rồi”

Một vị lão tăng, đầu đỉnh, lông mày trắng bóc dài tới tận miệng, cổ đeo Phật châu, hướng về phía Lôi Đức.

Lôi Đức mặt mày vẫn rất thông thả ung dung ngồi trên chiếc ghế nhâm nhi thưởng thức ly trà.

Phía sau hắn xuất hiện một vị lão giả tóc trắng phơ lãnh đạm nói:

“Không cần quá lo lắng, cứ để bọn chúng chăm giết đã tay hết đã rồi chúng tay hãy ra mặt, một lưới tóm gọn”

Lôi Đức tiếp lời:

“Tuy nhiên, vẫn cho chắc chắn, sai người cẩn thận lần theo dấu vết bọn Lữ Chính Thuần trước đã”

“Đúng thế, nên làm như vậy”

Nhị Trưởng lão của Lôi gia trên mặt tràn đầy ngạo khí, đối với lần tập kích này hắn đảm bảo một trăm phần trăm thắng.

Cứ cho là Lữ Chính Thuần là Khai Môn cảnh cường giả đi nữa thì ở đây cũng có Lôi Đức gia chủ cũng là Khai Môn cảnh cường giả cộng thêm tay trong của chúng cái vào nữa. Tính ra nếu lật mặt hết thì sẽ là 6 đánh 4, thắng thua đã định a!

.....

1 canh giờ sau,

“Đến nơi rồi, các vị”

Lữ Chính Thuần bước từ đầu của Thanh Phong Ứng đi xuống nhìn vào dãy rừng rậm bạc ngàn phía trước cao giọng nói.

“Tần tiên sinh, yêu thú mà gia chủ chúng ta muốn giết là trong nội lĩnh này, chúng ta đi nhanh thôi!”

Đại trưởng lão nhìn thấy Tần Túc ngồi ngơ, liền giục.

Sau đó Đại trưởng lão Lữ Thứ Nguyên vỗ đặt tay lên lên một chiếc không gian Thủ Trạc, lấy ra một tấm bản đồ rồi đi trước dẫn đường.

Những người còn lại như Tần Túc đều tò tò theo sau cùng nhau bắt đầu tiến nhập vào Huyết Ma Lĩnh.

Toàn bộ Huyết Ma Lĩnh đều thuộc phạm vi hoạt động của các yêu thú từ thưở Hồng Hoang, và hiển nhiên thiên địa linh khí quy tại lại vũng vô cùng nồng hậu hơn là ở một số các nơi khác.

Vì thế nên mới làm ra sự cường đại của yêu thú trong Hồng Hoang Huyết Ma Lĩnh. Hơn thế nữa là Huyết Ma Lĩnh này rất rộng lớn, cực kỳ dài, hầu như là chiếm đi mất một phần ba lãnh thổ ở Vạn Xuân Giới.

Điều đó có nghĩa là rất nhiều yêu thú cũng như những điều quý dị sẽ xuất hiện mà không có gì lạ cả. Tần Túc theo sau mọi người không ngừng tiến sau mà trong Ma Lĩnh, đồng thời lúc nào gã lúc nào cũng đặt sự quan sát an toàn là trên hết.

Trong quá trình di chuyển, đám người Tần Túc cũng không khó gặp một chút yêu thú:

Từng gặp một bầy Phệ Nghi di chuyển, gặp một Độc Giác Ma Ngưu đạt đến Định Khí Thập Tầng Và thậm chí còn đối mặt với một con Bích Ba Giao Long có thực lực Khai Môn cảnh.

Nhưng họ há gì phải sợ đám yêu thú này, Và hiển nhiên đám hồng hoang yêu thú ở Ma Lĩnh cũng chẳng dám dây dưa với nhóm có thực lực cường đại của Tần Túc. Những 4 người Định Khí Thập Tầng và một người Khai Môn Cảnh.

.....

Huyết Ma Lĩnh, bên trong nội lĩnh cực mênh mông như cỏ dại, đâu đâu cũng có đâu đâu cũng thấy, bóng tối và ánh sáng, liên miên không dứt mấy nghìn vạn dặm.

Nhan ảnh năm con người đang di chuyển với cước bộ rất nhanh và cực kỳ cảnh giác với xung quanh, mỗi hành động đều vô cùng cẩn thận.

Bỗng nhiên, Lữ Chính Thuần cảm giác gì đó, tai của lão vừa động như nghe cái gì đó.

Ngay lập tức Lữ gia chủ liền ghé vào tai của đại trưởng lão thì thầm chuyện gì đó.

Thẳng cho tới một lúc sau, Đại trưởng lão Lữ Thiên La đang dò tìm tung tích yêu thú đột nhiên dừng lại, như phát hiện nguy cơ. Lão nhẹ vung tay lên, kí hiệu đã ra mọi người đều đồng loạt dừng lại. Lão nói:

“Dừng lại, có yêu thú Khai Môn cảnh hướng về phía chúng ta, mọi người mau nấp đi, ẩn dấu hành tung cho tốt!”

Lời nói vừa dứt, đám người Tần Túc không hề a hỏi lại mà từng người đều một mạch phóng nhanh như chớp lao về phía những gốc cổ thụ gần đó ẩn thân.

Vài hô hấp sau, bên trong rừng rậm bỗng lao ra một thân hình lo lớn từ khi nó mang theo trần ngập khắp nơi gần mấy trượng, cảm giác đè nặng cực kỳ khó chịu, mỗi lần di chuyển cánh của nó đều là những âm thanh “sàn sạt”.

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Ta mạnh hay ngươi mạnh

Tác Giả: Tà lão Quái

Lúc này ánh sáng đã chiếu xuống hiện rõ ra là một con quái thú hình dáng như con hạc. Sau lưng mọc ra hai chiếc cánh uy vũ màu tím đen, có đôi chân dài màu đỏ và dài chi mô cũng màu đỏ và hình thể cũng không mập cũng chẳng ốm, toàn thân cứ như từ khí tụ tập lao ra.

Chẳng biết có nhận thức ra đám Tần Túc hay không mà đôi mắt tròn lớn như nắm tay của nó liếc ngang liếc dọc khế đánh giá bốn phía.

“Là nó mục tiêu của chúng ta lần này, là Khai Môn cảnh yêu thú Từ Xích Cự Hạc. Chư vị, động thủ!”

Một âm thanh trầm thấp không dễ nghe được lặng lẽ truyền vào trong tai bốn người.

Ngay lập tức, Lữ gia chủ liền như chớp giật phi thân lên giữa không trung:

“Bàn Cổ Tam Túc Quyền – Chấn”

Không biết từ lúc nào đã xuất hiện trên tay Lữ Chính Thuần một đôi bảo khí quyền sáo, quyền vừa ra đã mang theo một đạo kinh lực vô cùng khủng bố, giống như một ngọn núi đập bay thẳng đến hai cánh của Từ Xích Cự Hạc.

Quyền kinh vừa tới, vô số cây cối liền chịu không nổi, ầm ầm ngã xuống, hóa thành một bãi chiến trường.

Mất thấy Lữ Chính Thuần đã ra tay, bốn người Tần Túc còn lại cũng chẳng. Lập tức, hai ba quả hỏa cầu, Băng chùy đồng loạt xuất ra, Độc tiễn, kiếm khí cứ như sao trời ập vào hai cánh con Từ Xích Cự Hạc.

“Quét...”

Con Từ Xích Cự Hạc đột nhiên bị tập kích, còn chưa kịp đề phòng gì cả, liền rên lên những âm thanh thê thảm.

Quả nhiên, nó thực không ngờ rằng lại bị nhân loại rình mò, mai phục, nhất thời liền trúng mấy chục chiêu trong nháy mắt những Độc tiễn, kiếm khí đã để lại trên hai cánh nó những đạo vết thương chằng chịt.

Chưa hết, ngay sau đó, Băng chùy, Hỏa Cầu cũng lần lượt như lũ cuốn ập đến càng làm cho phần cánh của nó vốn đã bị thương giờ lại cực kỳ nặng hơn nữa.

Không chỉ thế, băng chùy vô hình làm cho một vài chỗ trên người nó bị đông cứng lại, Hỏa cầu thì đốt mấy vùng thành cháy đen, mùi thơm khinh khật bay lên...

Giờ đây, nó muốn trốn cũng chẳng thể trốn được nữa, tuy rằng những vết thương do nhân loại Định Khí Thập Tầng kia đánh lên không ảnh hưởng nhiều đến nó, nhưng chủ yếu vẫn là hai quyền kia của tên xông tên đầu.

Quyền kinh quá mạnh làm cho hai khớp xương cánh của nó đang gãy bị lệch đi mất, vô tình khiến nó muốn xải cánh lên bay cũng chẳng bay được nữa.

Con Từ Xích Cự Hạc đến lúc này đã thực sự nổi giận. Đôi mắt của nó hiện lên một tia quang mang lạnh lẽo, thân thể nó chớp động, đôi chân mạnh mẽ giậm lên nền đất nhảy lên không trung.

Bỗng nhiên, ở trên không nó xoay tròn một vòng, hằng hà vô số chiếc những chiếc lông tơ trên cánh nó ồ ạt bắn ra tựa như những chiếc phi châm sắc bén lao đến lấy mạng mọi người.

Đây chính xác đúng là lông vũ của nó. Mặc dù trên những chiếc lông vũ này không có chứa hàm lượng độc tính, nhưng lại mang đến những luồng từ khí, một khi đã bị trúng chiêu thì những dòng từ khí này sẽ ngay lập tức xâm nhập vào lục phủ ngũ tạng.

Nếu như một khi mà bị đâm trúng, ngay cả không có độc, nhưng chỉ riêng với tốc độ nhanh cộng với lực lượng lớn thì cũng đã đủ để xiên một người thành que thức ăn.

Ngay tức thì 4 người Lữ gia lập tức cùng lúc lấy ra 4 chiếc khiên che chắn trước người, chỉ có Tần Túc là cô quạnh một mình, khiên không có, gã phải liên tục vận chân nguyên sử dụng kiếm bộ di chuyển tránh khỏi các lông vũ.

Con Từ Xích Cự Hạc trông thấy tình hình thay đổi, lập tức co giò lên muốn chạy trốn. Chỉ là làm sao mà 5 người Tần Túc có thể dễ dàng để nó rời đi được....

“Tiêu Dao Trích Tinh!”

“Hỏa Liên Đạn!”

“Thập Nhị Băng chùy!”

“Thiên Xạ Tiễn!”

“Bàn Cổ Tam Túc Quyền!”

...

Năm đạo âm thanh hùng hổ cùng nhau vang lên, lần lượt liên tiếp công kích về phía yêu thú.

Đầu tiên là một đạo kiếm khí của Tần Túc. Tiếp đến là một đồng Hòa dẫn, Băng chùy nện xuống trực tiếp lên người yêu thú, cuối cùng là hai quyền với kinh lực kinh người đánh vào ngực của Tử Xích Cự Hạc.

Cứ tưởng bờ rằng sau những đòn này, Tử Xích Cự Hạc sẽ gục không còn nghi ngờ gì nữa, nhưng:

“Quát quát quát.....”

Bỗng dung nó gồng mình đứng dậy, mắt đỏ thẫm như đang lâm vào trạng thái cuồng bạo, một luồng khí tức khủng bố phát ra, đôi cách lúc này đã bị đánh đến đầm máu, gãy xương bây giờ tự dung lại có thể vỗ lên đập đập được.

“không tốt, Tần Túc, con hạc này có một tia thái cổ chân huyết của Thần Thú Tất Phương”

Lão Thụ ngồi bên trong thức hải xem kịch bỗng chột kinh hãi.

“Cái gì thái cổ chân huyết của thần thú?khốn kiếp đánh nhanh thắng nhanh thôi”

Quá tức giận, đến hồi kết rồi thì lại xảy ra biến hóa như vậy, gã cũng chẳng muốn tí nào.

.....

1 canh giờ sau,

Điên cuồng và mãnh mẽ là hai từ mà Tần Túc có thể nói lúc này, con yêu thú này quả thực quá mạnh, hứng trọn mấy chục lượt công kích của năm người mà nó cũng chẳng hề hấn gì.

Nhìn lại chung sau một canh giờ 5 người Tần Túc chiến đấu, cây cối bẽ gãy như tương, phía trên Tử Xích Cự Hạc không ngừng đập cánh phong vân biến sắc, gió thổi ào ào.

Tuy Nhiên, cứng cáp tới đâu cũng phải có hồi kết, con Cự Hạc này trông thì dai sức, đánh mãi không chết nhưng trên người nó đã có rất nhiều nơi tựa hồ bị những đoàn công kích xé rách, mơ hồ hiện lên một mảnh huyết nhục ghê tởm.

Mà đám người Tần Túc cũng không ngoại lệ là mấy, năm người cho dù mặt mày vẫn rất trấn tĩnh nhưng bên trong ai cũng thâm than khổ, chiến từ này đến giờ bọn họ ít nhiều cũng đã tiêu hao chân nguyên cực lớn.

Hiện tại, vấn đề chỉ là bên nào dai sức chống cự được lâu hơn thì là bên đó ăn!

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Thương lượng cùng yêu thú

“Tiểu tử, các ngươi cứ như vậy thì không có cách nào đối phó được con rắn độc này.”

Lão Thụ ở bên trong thức hải kêu lên.

Trong mắt Giang Nam lóe lên ánh sáng, nghiêm túc nói:

“Lão Thụ, lão yên tâm, trận này sinh tử ra sao ta cũng phải thử một lần, xem thử “Thực Dương Công” kết hợp với Liệt Hỏa Quyền có thể đánh ăn được nó hay không?”

“Thực Dương Công – Đệ tam Trọng cảnh giới”

Gã khẽ hô lên một tiếng, Thực Dương Công điên cuồng dịch chuyển, từ trên người gã toát ra một luồng chân nguyên lực lượng cực lớn, Toàn bộ lỗ chân lông người gã cũng điên cuồng tràn ra.

Với cảnh giới Định Khí Cửu Tầng hiện tại, cộng với việc được lão Thụ chỉ bảo nhược điểm của Tử Xích Cự Hạc Tần Túc tin tưởng rằng gã sẽ có thể đập được con yêu thú này như từ.

“Liệt Hỏa Quyền!”

Thân hình của Tần Túc đột nhiên thay đổi, chân nguyên được liên tục vận hành một cách kịch liệt, tay hất bổng chốc đo ửng hẳn lên, hòa chân nguyên ào ạt lan tỏa, lợi dụng thêm kiếm bộ gã toàn toàn loại bỏ đi thân ảnh trước tầm mắt của Từ Xích Cự Hạc.

“Ta đây lại muốn xem thử thân thể của con chim thú nhà ngươi mạnh hay là nắm đấm của ta đây mạnh hơn.”

Cảm giác được Tần Túc bỗng dưng thực lực bùng nổ bất ngờ, điều đó làm nó cực kỳ e ngại trong việc phải giao chiến, ngay sau đó nó hậm hực trừng mắt nhìn Tần Túc một cái rồi liền lập tức bỏ chạy, vô cùng giảo hoạt.

“Hừ! Chạy đi đâu!”

Tần Túc sao có thể để đối phương thoát khỏi lòng bàn tay mình được, thân hình gã bỗng dưng biến mất, bước chân bắt đầu di chuyển hóa theo kiếm bộ lập tức vọt tới trước mắt Từ Xích Cự Hạc, Liệt Hỏa Quyền cũng theo đó mà xuất ra.

Một quyền kia gã dồn hầu như dồn đến đại thành, thanh thế trông cực lớn, tuy nhiên mắt thấy sắp đánh trúng yết hầu của Từ Xích Cự Hạc, nó đột nhiên xoay vòng lại một cái.

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Vô số Long vũ như ám khí tuyết kích bắn ra.

Gã và Từ Xích Cự Hạc cách nhau rất gần, Từ Xích Cự Hạc đột nhiên ám kích như vậy, căn bản không cho Tần Túc có phản ứng thì vô vàn long vũ đã ập đến trước mặt gã.

“Tần tiên sinh, đứng yên!”

Lữ Chính Thuần một bên bỗng hét lên một tiếng, rồi dồn lực nhảy lên chắn phía trước Tần Túc, Một chiếc khiên nhỏ nơi tay lúc này đã hóa công năm chiếc quang khiên bao phủ lấy quanh thân Lữ Chính Thuần và Tần Túc

Lông Vũ của Từ Xích Cự Hạc đụng vào khiên chắn nhao nhao “kẹt kẹt” bay tán loạn.

“Chết cho ta!”

Chớp thời cơ Tần Túc tung người thêm một lần nữa, Liệt Hỏa Quyền – đại thành cũng xuất ra theo luôn, đập thẳng vào yết hầu của con Cự Hạc.

“Quát Quát... Quát”

Tuy nhiên nhiều đó là chưa đủ để có thể kết liễu nó, Thái cổ chân huyết vẫn chưa hết thời gian sử dụng, cánh nó vẫn giữ nguyên.

“Lữ Gia chủ”

Ngay khi thân thể Tần Túc rơi xuống, gã liền hét lên.

Hiểu ý Tần Túc, Lữ Chính Thuần lợi dụng cơ hội nó đang chăm chú nhìn Tần Túc mà vòng ra đằng sau:

“lần này chết đi cho ta: Kim Cang Quyền – sát!”

Lữ Chính Thuần bất định dồn toàn bộ lực lên một quyền tay phải, đập thẳng vào những vết thương ở hai cánh của Từ Xích Cự Hạc, quyền ập đánh đến thì Cự Hạc, cứ như là điều đứt dây, rớt ầm xuống đất.

“Khoan đã!”

Tần Túc giơ tay ngăn cản mấy người Đại Trưởng lão ra ta giết Từ Xích Cự Hạc

“Cự Hạc ta biết là ngươi hiểu ta nói gì mà phải không, chúng ta chỉ cần gốc Từ Hồ Hoa mà ngươi đang trấn giữ mà thôi, nếu được mạng của ngươi chúng ta không quan tâm nữa, ngươi có thể đi”

Như nghe thấy được lời của Tần Túc, Cự Hạc liếc mắt đảo qua xung quanh rồi kinh rồi chỉ tay vào một nhánh hoa ở bên ngoài dưới gốc đại thụ.

Lữ Chính Thuần nhìn Tần Túc mỉm cười rồi đi tới hái đi nhánh hoa đặt vào trong một hộp ngọc.

Cả năm người Tần Túc sau khi đã lấy được Từ Hồ Hoa liền thở phào, từng người ngoại trừ Tần Túc hầu hết bốn người đều tự lấy vài viên đan dược nuốt vào trong bụng, khoanh chân tĩnh dưỡng, phục hồi.

Bỗng cùng lúc đó...

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Lôi gia tập kích

Oanh!

Nhưng khi mấy người Tần Túc ngồi xuống nghỉ ngơi thì bỗng một thứ gì đó ầm nập nảy giờ nhanh như tia chớp đánh tới.

Hóa ra đó là một chiêu trào công của một người nào đó, trông rất thâm độc, trào chiêu vừa đánh tới không khí như bóp nghẹt lại.

“Liêu Hoa, Thứ Nguyên, coi chừng phía sau!”

Bị tập kích quá bất ngờ, ngoại trừ hét lên thì Lữ Chính Thuần ngay tức khắc khởi động Bảo khí hình khiến phóng về phía sau hai người nhằm chống đỡ trào công, đồng thời miệng không ngừng hét lớn.

“Khốn kiếp! Là kẻ nào?”

“Ra đây cho lão thân”

Hai người thầm giật mình, hai mắt trừng trợn cả lên, thân hình nhanh chóng bắn lên rừng khỏi phạm vi công kích.

Đồng loạt thi triển ra Hỏa cầu thuật và Băng Chùy thuật. Tuy nhiên đều bị tên vừa thi triển ra trào công loại bỏ.

Cạt Cạt!

Trào công kia va chạm với Bảo khí hình khiến vang lên những âm thanh chói tai, chớp nhoáng cả năm người Tần Túc liền đổi vai nhanh cẩn thận quan sát.

Sạt! Sạt! Sạt!

Đúng lúc này, ba người khác nữa cũng từ trong bụi rậm phóng ra.

“Há há, Lữ Chính Thuần, lần này ngươi chết chắc rồi?”

Lôi Đức mặc áo đen cũng từ trong bụi rậm thông thả đi ra cười lạnh nhìn Lữ Chính Thuần nói

“Hừ! Lôi Đức”

Lữ Chính Thuần nhìn thấy Lôi Đức bỗng dưng xuất hiện, miệng gần gừ.

“Lôi gia chủ, xem ra bọn người Lữ gia này cũng có chút thực lực đó a, thương thế, sức lực đã kiệt quệ như vậy rồi mà vẫn còn có thể phản kích đỡ của ta một trào”

Người vừa rồi mới thi triển ra trào công ai khác chính là Bạch Mi khách khanh của Lôi gia.

“Mạnh thì cũng có mạnh đấy!...Bất quá thương thay, hôm nay chúng đều phải táng thân tại nơi này thôi...hắc hắc hắc”

Tiếng Lôi Đức cười tà vang vọng khắp chốn trong núi rừng.

“Thật không ngờ rằng! Lôi gia các người lại bị ồ đến như vậy!”

Đại trưởng lão tức giận gào thét thành lời, hai mắt đỏ thẫm, đến nỗi phun ra cả một ngụm máu.

“Bi ồ? Ha ha!”

Đại trưởng lão phía bên Lôi gia nghe thế cười lên thật lớn:

“Là Các người quá ngây thơ mà thôi! Tuy nhiên bi ồ như vậy Lôi gia ta lại thích a!”

Lôi Đức nhìn sang đội ngũ của Lữ gia âm trầm suy nghĩ: hiện tại Lôi gia bọn hắn có một Khai Môn cảnh là hắn và 4 người Định Khí Thập Tầng.

Mà Lữ gia thì cũng có một Khai Môn Cảnh và 4 Định Khí Thập tầng, nhưng chiến lực của Lữ gia đã bị hao tổn ít nhất cũng 50% chưa kể hầu hết đều bị thương.

nếu trước kia Lôi Đức hẳn không cài người của Lôi gia vào đội ngũ của Lữ gia hôm nay, có lẽ cũng có chút hơi rắc rối, nhưng gián điệp của hắn đang ở

đây ngay trông đám thân cận nhất với Lữ Chính Thuần thì hôm nay tất cả mọi dự liệu đều nằm trong tay hắn hết.

“Cơ mà cũng chẳng sao, chúng ta sẽ cho các người chết một cách nhẹ nhàng từ bi nhất, không đau đớn gì lắm đâu hhahaa”

Chưa dừng lại ở đó, với đám người Lôi gia, chúng đã xem rằng ván bài hôm nay đã thực sự nằm trong sự kiểm soát của chúng, trong lòng bàn tay của chúng hết rồi. Thế nên chúng liên tục ngạo nghễ châm chọc đám người Tần Túc:

“Cũng chưa hết, sắp tới, Lão Thái thượng của Lữ gia các người chắc cũng sắp tọa hóa rồi a!....Địa bàn, vốn liếng của Lữ gia các người chừng ấy bỏ không cũng tiếc a...thôi thì mai sau, Lôi gia ta từ bi đón nhận phát triển giúp các người vậy!”

"AAA...Xăm nữa quên, đợi xử xong các người đem xử luôn con Từ Xích Cự Hạc kia luôn, thuận cả đôi đường Hắc hắc hắc"

“Ha ha! Nói rất hay Đại trưởng lão”

Một đám người Lôi gia cười rộ lên can rở.

“Một lũ ngạo mạn! ngu ngốc!”

Bên trong thức hải Lão Thụ chứng kiến cảnh này nhếch miệng chê bai trào phúng.

“Tốt rồi! Dừng lãng phí thời gian nữa, động thủ đi!”

Lôi Đức nhìn bốn người của Lôi gia quát lên một tiếng hạ lệnh.

“Hắc hắc...bốn tên còn lại các người tự lo lấy, Lữ Chính Thuần để ta đối phó là được.”

Lời vừa phun ra trong mắt Lôi Đức đã ánh lên một đạo sát cơ, còn bốn người còn lại nhìn nhau:

“Lữ Thứ Nguyên ta sẽ lo, Nhị đệ người đối phó với Lữ Thiên La đi, còn tam đệ người đối phó với Lữ Liêu Hoa đi, Huyền Mi còn lại tên nhãi đấy người xử lý nhanh gọn vào!”

Mắt lão liên nhìn chung quanh thế cục, Đại Trưởng lão của Lôi Gia bắt đầu phân phó đối thủ cho từng người.

“Hắc hắc! được được”

Cae bốn người đồng thanh cười tà đáp.

“Nếu đã xong rồi thì...Động thủ”

Lôi Đức xông lên đầu tiên quát.

“Bốn Định Khí Thập Tầng, xem ra phiên toái rồi đây.”

Lữ Chính Thuần trong đầu suy nghĩ nhanh như chớp, lập tức ban hạ lệnh:

“Thứ Nguyên, Liêu Hoa, Thiên La đối phó với đại nhị tam trưởng lão của Lôi gia đi, Ngũ Đức giao cho ta, còn Tần tiên sinh lần này cầu tiên sinh ra tay đối phó giúp ta Bạch Mị, sau này Lữ gia tất có hậu tạ.”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Lôi gia tập kích 2

Oanh!

Nhưng khi mấy người Tần Túc ngồi xuống nghĩ ngợi thì bỗng một thứ gì đó ầm ập nảy giờ nhanh như tia chớp đánh tới.

Hóa ra đó là một chiêu trào công của một người nào đó, trông rất thâm độc, trào chiêu vừa đánh tới không khí như bóp nghẹt lại.

“Liêu Hoa, Thứ Nguyên, coi chừng phía sau!”

Bị tập kích quá bất ngờ, ngoại trừ hét lên thì Lữ Chính Thuần ngay tức khắc khởi động Bảo khí hình khiên phóng về phía sau hai người nhằm chống đỡ trào công, đồng thời miệng không ngừng hét lớn.

“Khốn kiếp! Là kẻ nào?”

“Ra đây cho lão thân”

Hai người thầm giật mình, hai mắt trừng trợn cả lên, thân hình nhanh chóng bắn lên rừng khỏi phạm vi công kích.

Đồng loạt thi triển ra Hỏa cầu thuật và Băng Chùy thuật. Tuy nhiên đều bị tên vừa thi triển ra trào công loại bỏ.

Cạt Cạt!

Trảo công kia va chạm với Bảo khí hình khiến vang lên những âm thanh chói tai, chớp nhoáng cả năm người Tần Túc liền đổi vai nhanh cẩn thận quan sát.

Sạt! Sạt! Sạt!

Đúng lúc này, ba người khác nữa cũng từ trong bụi rậm phóng ra.

“Há há, Lữ Chính Thuần, lần này ngươi chết chắc rồi?”

Lôi Đức mặc áo đen cũng từ trong bụi rậm thông thả đi ra cười lạnh nhìn Lữ Chính Thuần nói

“Hừ! Lôi Đức”

Lữ Chính Thuần nhìn thấy Lôi Đức bỗng dưng xuất hiện, miệng gần gừ.

“Lôi gia chủ, xem ra bọn người Lữ gia này cũng có chút thực lực đó a, thương thế, sức lực đã kiệt quệ như vậy rồi mà vẫn còn có thể phản kích đỡ của ta một trào”

Người vừa rồi mới thi triển ra trào công ai khác chính là Bạch Mi khách khanh của Lôi gia.

“Mạnh thì cũng có mạnh đấy!...Bất quá thương thay, hôm nay chúng đều phải táng thân tại nơi này thôi...hắc hắc hắc”

Tiếng Lôi Đức cười tà vang vọng khắp chốn trong núi rừng.

“Thật không ngờ rằng! Lôi gia các người lại bi ối đến như vậy!”

Đại trưởng lão tức giận gào thét thành lời, hai mắt đỏ thẫm, đến nỗi phun ra cả một ngụm máu.

“Bi ối? Ha ha!”

Đại trưởng lão phía bên Lôi gia nghe thế cười lên thật lớn:

“Là Các người quá ngây thơ mà thôi! Tuy nhiên bi ối như vậy Lôi gia ta lại thích a!”

Lôi Đức nhìn sang đội ngũ của Lữ gia âm trầm suy nghĩ: hiện tại Lôi gia bọn hắn có một Khai Môn cảnh là hắn và 4 người Định Khí Thập Tầng.

Mà Lữ gia thì cũng có một Khai Môn Cảnh và 4 Định Khí Thập tầng, nhưng chiến lực của Lữ gia đã bị hao tổn ít nhất cũng 50% chưa kể hầu hết đều bị thương.

nếu trước kia Lôi Đức hắn không cài người của Lôi gia vào đội ngũ của Lữ gia hôm nay, có lẽ cũng có chút hơi rắc rối, nhưng gián điệp của hắn đang ở đây ngay trông đảm thân cận nhất với Lữ Chính Thuần thì hôm nay tất cả mọi dự liệu đều nằm trong tay hắn hết.

“Cơ mà cũng chẳng sao, chúng ta sẽ cho các người chết một cách nhẹ nhàng từ bi nhất, không đau đớn gì lắm đâu hahaha”

Chưa dừng lại ở đó, với đám người Lôi gia, chúng đã xem rằng ván bài hôm nay đã thực sự nằm trong sự kiểm soát của chúng, trong lòng bàn tay của chúng hết rồi. Thế nên chúng liên tục ngạo nghễ châm chọc đám người Tần Túc:

“Cũng chưa hết, sắp tới, Lão Thái thượng của Lữ gia các người chắc cũng sắp tọa hóa rồi a!....Địa bàn, vốn liếng của Lữ gia các người chừng ấy bỏ không cũng tiếc a...thôi thì mai sau, Lôi gia ta từ bi đón nhận phát triển giúp các người vậy!”

"AAA...Xăm nữa quên, đội xử xong các người đem xử luôn con Từ Xích Cự Hạc kia luôn, thuận cả đôi đường Hắc hắc hắc"

“Ha ha! Nói rất hay Đại trưởng lão”

Một đám người Lôi gia cười rộ lên can rở.

“Một lũ ngạo mạn! ngu ngốc!”

Bên trong thức hải Lão Thụ chứng kiến cảnh này nhếch miệng chê bai trào phúng.

“Tốt rồi! Đừng lãng phí thời gian nữa, động thủ đi!”

Lôi Đức nhìn bốn người của Lôi gia quát lên một tiếng hạ lệnh.

“Hắc hắc...bốn tên còn lại các ngươi tự lo lấy, Lữ Chính Thuần để ta đối phó là được.”

Lôi vừa phun ra trong mắt Lôi Đức đã ánh lên một đạo sát cơ, còn bốn người còn lại nhìn nhau:

“Lữ Thứ Nguyên ta sẽ lo, Nhị đệ ngươi đối phó với Lữ Thiên La đi, còn tam đệ ngươi đối phó với Lữ Liêu Hoa đi, Huyền Mi còn lại tên nhãi đày ngươi xử lý nhanh gọn vào!”

Mắt lão liên nhìn chung quanh thế cục, Đại Trưởng lão của Lôi Gia bắt đầu phân phó đối thủ cho từng người.

“Hắc hắc! được được”

Cae bốn người đồng thanh cười tà đáp.

“Nếu đã xong rồi thì...Động thủ”

Lôi Đức xông lên đầu tiên quát.

“Bốn Định Khí Thập Tầng, xem ra phiền toái rồi đây.”

Lữ Chính Thuần trong đầu suy nghĩ nhanh như chớp, lập tức ban hạ lệnh:

“Thứ Nguyên, Liêu Hoa, Thiên La đối phó với đại nhị tam trưởng lão của Lôi gia đi, Ngũ Đức giao cho ta, còn Tàn tiên sinh làn này cầu tiên sinh ra tay đối phó giúp ta Bạch Mi, sau này Lữ gia tất có hậu tạ.”

Bạn đang đọc truyện *Chánh Tà Lưỡng Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.